

Manacor OMARCA

16 de Març de 1985 - Número 219 - P.V.P. 60 pts.

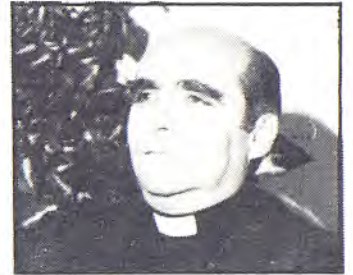

L'Ajuntament llorencí ha aprovat la urbanització

Adéu a Sa Punta de N'Amer

**Teodor Ubeda,
bisbe del
nostre temps**

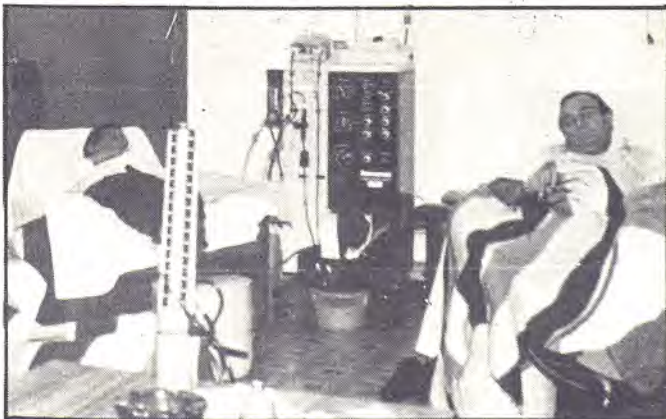
**Toni Adrover
«Ravanetto»,
polifacètic**

Bona part és inversió per anys futurs

**La il.luminació nadalenca
va costar més de 100 milions**

**Els malalts asseguren rebre pressions
per anar a Ciutat**

**El centre d'Hemodiàlisis de
Manacor podria tancar prest**

**Un Manacor revaluado, camino de la
salvación, recibe al Ceuta**

**Partido importante
para la permanencia**

TUGORES
OPTICO

Mod. 7010

C/ Conquistador, 8 (pou fondo) Tel. 552372 - Manacor

Sa Punta de n'Amer: Els mallorquins no estam d'enhorabona

La setmana passada, l'Ajuntament de Sant Llorenç, després d'una sessió plenària ben moguda, ben polèmica, que havia despertat autèntica expectació fora inclús de l'àmbit municipal llorençí, va decidir aprovar una nova urbanització: la de Sa Punta de n'Amer.

Cap significat especial hi hauria darrera aquesta decisió política, si no fos que està presa, sens dubte, a contrapèl de l'opinió dels mallorquins, del desig majoritari expressat de mil maneres per part dels llorencins i pobles veïns.

Es, per desgràcia, una constant: el poble vota els polítics i molts d'aquests ignoren olímpicament els seus votants i opten per decisions antipopulars, —no direm antidemocràtiques—, que poca cosa tenen que veure amb el desig del poble, que és el qui sustenta tot el sistema d'un estat en democràcia.

Quan per tot arreu es parla de cercar la qualitat de vida, de cercar i crear espais naturals per al disfrut d'uns habitants cada dia més sotmesos a les pressions ambientals i de tot tipus, aquí, a la nostra terra, acabam d'enterrar les possibilitats de preservar un dels espais naturals —potser l'únic que queda vora la mar a aquesta zona de Llevant— més hermosos i més profitosos fins i tot per al turisme de la zona.

Res ja serà igual, —a partir del dia que el ciment suplesqui les sivines i altres espècies cada dia més castigades— pel turisme de la zona. L'estranger que venia a passar les vacances a Cala Millor, S'Illot o Sa Coma, —espais suficientment degradats ja— no podran gaudir del passeig o de l'aire sa del pinar imponent de Sa Punta. La intensificació, la massificació del turisme, en un intent més que discutible d'enri-

quir la zona, haurà causat un mal irreparable a la qualitat de vida dels habitants i visitants de tota la comarca.

Poc ha importat l'opinió dels estudiosos del tema ecològic o biològic; poca cosa ha interessat la veu dels qui volen una Mallorca més verda; poc també, l'opinió fins i tot dels estudiosos en turisme que prediquen una major qualitat enfront de la massificació i el ciment.

A destruir la natura i a la construcció indiscriminada, desordenada i caòtica ja li han posat un nom més enllà de les nostres fronteres: **balearització**. L'ajuntament de Sant Llorenç, acaba d'autoritzar **balearitzar** la darrera zona de bosc de la vorera del mar que li quedava: el pulmó que significava l'espès pinar de Sa Punta de N'Amer, desapareixerà. I tot aquest estat de coses, totes aquestes actuacions municipals —aquí i allà— preses d'esquena a l'opinió dels mallorquins, ¿Fins quan?

Creim que ha arribat l'hora de posar fi a aquests atropellaments de la natura i de l'opinió dels qui vivim a Mallorca. Si els ents autonòmics, d'una o altra manera, no poden posar fi a aquest estat lamentable de les coses, l'autonomia o l'autogovern no ens hauran servit pel més important: per fer més habitable aquesta terra, per aconseguir que els habitants de les illes ens hi trobem millor.

Amb decisions com la presa per l'Ajuntament de Sant Llorenç, anam cap a l'autodestrucció fins i tot del negoci turístic, a més d'atemptar contra la qualitat de vida dels mallorquins. No hi ha dubte, els qui estimam la nostra terra, no estam d'enhorabona.

Manacor

Setmanari d'Informació general

Director
Antoni Tugores Manresa

Cap de Redacció
Joan Gaya

Col·laboradors
Bernat Nadal
Jaume Santandreu
Guillem Vidal Oliver
Jaume Capó
Lluís Massanet
Sebastià Nicolau
Gabriel Veny

Gabriel Florit
Andreu Genovart
Jaume Ramis
Ramón Febrer
Damià Duran
Carme Llinàs
Carme Vives
Alfonso Puerto
Joan Bonnin
Sebastià Carbonell
Guillem Sansó
Emilio Henares
Ramón Rosselló
Llorenç Gibanel
Josep Segura i Salado
Felip Barba
Tiburón
Pedro Ortiz
Sito Lliteras

Gaspar Forteza Villar
Paco Cerdà
Juhiga
Enric Manclús
Tomeu Matamalas
Toni Rigo
Jaume Melis

Dibuixos
Jaume Ramis
M. del M. Riera

Fotografia
Germans Forteza
Jaume Ramis
Martí Busquets
Alfonso Lorente
Mateu Llodrà

Corresponsalies
Son Macià
Sebastià Sureda

**Son Servera i
Cala Millor**
Bernat Galmés

Son Carrió
Carme Llinàs

Confecció
Jaume Rosselló

Secretaria
Irene Juan
Coloma Barceló

Tallers
Tomeu Gomila
Pere Matamalas

Publicitat
Mateu Llodrà.

**Redacció, Administració i
Publicitat**
Edicions Manacor, S.A.
Ronda del Puerto, 60
Apartat de Correus 117
Telèfon. 55 24 08 (3 línies)

Impress a tallers propis

Edita
Edicions Manacor, S.A.
Depòsit Legal PM 520-1980

Hydra

Desfilada de Modes.

Escola Graduada, dia 16 de Març, a les 9,30 hores
Col·laboren: Rocco, Optica Florida.
Amb ajuda al col·legi Joan Mesquida.
Actuació de Calabruix

La il.luminació nadalenca haurà costat més de cinc milions de pessetes

(De la nostra redacció, J. Gayà). Dels denou temes que se tractaren a la sessió de la Comissió Municipal Permanent que se celebrà dimecres passat, el més important i polèmic va ser, sense cap dubte, la proposta de la Comissió de Govern sobre el pagament de les despeses de la il.luminació nadalenca, que quedà damunt la taula perquè cap dels grups de l'oposició estava disposat a aprovar-la.

La proposta de pagament de les despeses de la il.luminació nadalenca pujava a 3.651.000 pts., a les quals se n'hi han de sumar prop d'un altre milió ja pagat, més el cost del consum d'electricitat, quantitat aquesta darrera que encara no està concretada, però que segons els càlculs d'en Rafel Muntaner podria ascendir a sis o set-cents mil pessetes. Essent així, el cost total de la il.luminació nadalenca de l'any passat seria de més de cinc milions de pessetes, quantitat molt distant al mig milió, més o menys, que en un principi s'havia de gastar. L'aportació dels propietaris dels establiments comercials va ser, segons es notificà, de set-cents mil pessetes.

El debat d'aquesta proposta va ser molt llarg i tens en alguns moments. Finalment, el Batle Homar decidí deixar-la damunt la taula, vist que tant el PSOE, com CDI i UM no estaven disposats a aprovar-la.

El primer en intervenir va ser el socialista Antoni Sureda, qui en principi va tenir paraules de lloança per a la il.luminació, de la qual va dir que no tenia res en contra, però que hi havia una qüestió molt greu d'ordre administratiu ja que s'havia multiplicat per set la quantitat que en principi s'havia de gastar. Anuncià que no podria votar a favor de la proposta perquè no hi havia partida (segons deia l'informe d'intervenció) i censurà el fet que no s'hagi respectat el pressupost municipal. En Sureda opinà que, quan se presentà el pressupost de "Suministros Santandreu" per a les acometides a la

xerxa elèctrica, que pujava a 2.849.000 pts., s'havia d'haver comunicat a la Permanent per tal que aquesta decidís si s'havia de continuar amb la il.luminació o no. "Se'ns ha fotut un gol", sentencià en Sureda.

Seguidament intervingué el Batle Gabriel Homar en defensa de la proposta, qui recordà que des d'un principi ja s'havia decidit que se faria una il.luminació memorable i que, apart de les 500.000 pts. que hi havia pressupostades, se pensava afegir-hi les aportacions voluntàries dels veïns. Segons el Batle, les complicacions varen venir quan va sorgir una partida inesperada, la dels empalmaments a la xerxa elèctrica, que pujava a 2.849.000 pts. Per altra banda, segons el criteri del Batle Homar, aquestes despeses són una inversió, ja que tot el que s'ha gastat enguany servirà per deu anys més, i amb tots aquells anys en què no se gastaran les partides que se destinen a la il.luminació nadalenca, s'haurà cobert el cost de la de l'any passat.

En Toni Sureda tornà a intervenir per a manifestar la seva preocupació pel poc esment que es té al pressupost municipal: "L'Ajuntament no tindrà capacitat inversora —va dir— perquè hi ha hagut una administració alegre". Aquesta darrera intervenció d'en Sureda arribà al seu moment més dur quan, quasi amb un crit, va dir al Batle: "vostè el que vol és justificar lo injustificable".

A continuació intervingué en Rafel Muntaner, d'UM, qui recordà al Batle que la Comissió de Serveis Socials, que ell presideix, el setembre passat havia enviat una carta a l'Alcal-

dia demanant si s'havia de fer càrrec de la il.luminació nadalenca i que no se'ls va contestar fins bastant de temps després, dient-los que ho havien de fer en col.laboració amb el regidor Huertas. Recordà també que posteriorment la seva Comissió abandonà l'assumpte de la il.luminació perquè varen veure que se anava a fer sense seguir un criteri pressupostari.

Després criticà el regidor Huertas per haver assumit tot el protagonisme de la il.luminació i per haver declarat a la premsa que la idea de sol·licitar la col.laboració dels alumnes de l'escola de Formació Professional era seva, quan en realitat havia sorgit de la Comissió de Serveis Socials. En Muntaner va voler donar un to moderat a la seva intervenció, i va dir que el seu grup no compartia el que s'havia fet, però que tampoc ho criticava: "s'ha fet una il.luminació digne, però no podem aprovar això perquè no hi ha partida". Després va dir que dubtava molt que la partida per les acometides a la xerxa elèctrica fos imprevista, perquè el pressupost de "Suministros Santandreu" estava firmat dia 9 de Novembre. Criticà especialment que s'hagin gastat més de cinc milions sense el vist i pla de la Permanent i, com ja havia fet en Toni Sureda, va dir que el preocupava molt el pressupost d'enguany i que possiblement no es podrien absorbir les aportacions dels organismes autònoms per no poder aportar els tants per cent d'aportació municipal que s'exigiran.

Per acabar intervingué en Sebastià Riera, portaveu de CDI, qui afirmà que no hi havia hagut un acord majoritari d'assumir aquestes despeses i que, malgrat fos del parer de què s'ha de respectar la gestió de les Comissions, en aquest cas s'havien sobrepassat els límits. Considerà que la il.lu-

minació havia quedat molt bé, però s'havia d'haver fet d'una manera escalonada, i que quan se va saber el que costarien les acometides, s'havia d'haver comunicat a la Permanent. Finalment, qualificà la il.luminació nadalenca de l'any passat com a triumfalista.

Precs i preguntes.

A l'apartat de prec i preguntes, en Toni Sureda va dir que havia estudiat la possibilitat de què, enlloc de llogar la finca de Son Ribot per a abocador de fems, se'n compràs una degut a què sortiria molt més barat. Va dir que en coneixia una situada a la banda de Calicant, de trenta quarterades, i per la qual se'n demanaven desset milions de pessetes. En Sureda no va voler oferir aquesta finca com a alternativa a Son Ribot, però sol·licità que els tècnics municipals l'estudiïn per a veure si podria ser apta per a instal·lar-hi l'abocador de fems. Si resulta ser apta, sí que podria ser una alternativa a Son Ribot.

Salón de Belleza
y
Perfumería

nova imatge
esteticienne titulada

- *Maquillajes
- *Limpieza de cutis
- *Depilación a la cera
- *Masajes faciales
- *Masajes corporales
- *Manicura-pedicura
- *Tratamiento adelgazante
- *Tratamiento antiacné
- *Tratamiento aceite de algas
- *Tratamiento contra varices
- *Tratamiento de senos
- *Peeling, etc.

Sección de Perfumería
y Cosmética.
Amargura, 26 - Tel. 55 32 14
MANACOR.

Segons afirma En Jaume Llodrà

La compra d'uns terrenys per a abocador de fems és impossible

Segons ens ha explicat el regidor Jaume Llodrà, president de la Comissió de Govern, Policia, Serveis i personal, la compra d'uns terrenys per a l'abocador de fems dels municipis de Manacor, Sant Llorenç, Son Servera, Artà i Capdepera, no és factible.

Ens interessava la seva opinió a rel de la suggerència feta pel setmanari "A Tota Plana", en el sentit de què seria molt més convenient la compra que no el lloguer de Son Ribot.

En Jaume Llodrà entén que el resultat de les gestions amb el propietari dels terrenys de Son Ribot és òptim. Ens ha recordat que fins ara

l'Ajuntament està pagant dos milions anuals per lloguer d'un clot de la cantera Damunt, de Son Ribot. En canvi ara es pagaran dos milions i mig per vint mil metres d'abocador, ampliables en altres vint milt, i una zona de protecció de 200.000 metres més.

D'aquests dos milions i mig, l'Ajuntament en pagarà poc menys que la meitat (segons càlcul proporcional de la producció de fems de cada municipi mancomunat). Per altra banda, l'acondicionament de la finca serà sufragat en un 50 o/o per la Comunitat Autònoma, de manera que l'aportació del nostre Ajuntament per aquest concepte serà lleugerament in-

ferior al 25 o/o (pel mateix càlcul ja esmentat).

El regidor Llodrà considera que les gestions realitzades han estat exitoses perquè en principi el propietari de la finca demanava un lloguer anual de tres milions i s'ha aconseguit abaratir-lo fins als dos milions i mig, com també s'ha aconseguit allargar la duració del contracte de deu a vint anys. Tenint en compte que fins ara l'Ajuntament paga dos milions anuals pel lloguer d'un sol clot i que si se firma el contracte en pagarà prop del 50 o/o de dos i mig per una extensió de 200.000 metres, en Jaume Llodrà opina que l'èxit de les negociacions és obvi.

Per altra banda, ens ha manifestat que és impossible comprar una finca per a destinar-la a abocador de fems, segons es desprèn d'un estudi geològic exhaustiu realitzat per la Conselleria d'Indústria, segons el qual no hi ha altra finca apta per a tal finalitat en els cinc municipis mancomunats, excepte la de Ca'n Duay, del terme municipal de Sant Llorenç, que ha quedat descartada per mor de la condició imposada pel consistori llorenç a l'hora d'aherir-se a aquest projecte, referida a què l'abocador no podrà ser ubicat dins el seu terme municipal.

"Com que la finca de Son Ribot és única quant a aptituds geològiques

Jaume Llodrà

per a instal·lar-hi l'abocador de fems, és normal que al propietari no li interessi vendre-la i prefereixi el lloguer", ens ha dit en Jaume Llodrà.

Però a l'apartat de precís i preguntes de la darrera Permanent, en Toni Sureda, regidor del PSOE, va dir que havia estudiat la possibilitat de procedir a la compra en lloc del lloguer, i que sabia que hi ha una finca de quaranta quarterades que se podria comprar per desset milions, i demanà que s'estudiés la possibilitat de comprar-la. A la mateixa intervenció va fer una afirmació que es contradiu en certa manera amb les declaracions d'en Llodrà, quan va dir que l'Ajuntament en cap moment ha intentat comprar, sinó que les seves gestions han anat encaminades en tot moment al lloguer. Aquesta afirmació no va ser desmentida p'en Llodrà.

Joan Gayà

AYUNTAMIENTO DE MANACOR

ANUNCIO

A efectos de que se puedan solicitar de este Ayuntamiento licencias de ocupación de terrenos de uso público con mesas, sillas y mercancías ("souvenirs") con finalidad lucrativa, durante el ejercicio de 1.985, se abre un plazo que terminará el día 29 del próximo mes de Marzo para la presentación de las correspondientes solicitudes, cuyos impresos pueden ser retirados en las Oficinas Municipales (Oficialía Mayor). Asimismo, el antedicho plazo se refiere a las peticiones para participar en las subastas de los puestos fijos para venta de helados y golosinas.

Se acompañará a la solicitud una fotocopia del justificante de alta de Licencia Fiscal de Actividades Comerciales e Industriales.

Se considerarán extemporáneas las peticiones que se presenten después del precitado día 29 de Marzo, salvo casos excepcionales debidamente justificados.

Lo que se publica para general conocimiento
Manacor a 4 de Febrero de 1.985

EL ALCALDE

Fdo. Gabriel Homar Sureda

RESTAURANTE LOS DRAGONES

Porto Cristo

Sábado noche

Cene, baile o deléitese con famosas melodías y

Jazz moderno en vivo

Canta Gabriel Fuster. Al piano César Oliver

Especialidades:

MARISCOS y PESCADO FRESCO
CARNES FRESCAS

BODAS — COMUNIONES — FIESTAS SOCIALES

Davant la possibilitat que hi pugui haver trencadures quan s'asfaltin els carrers

L'Ajuntament ha encarregat un estudi tècnic sobre la xerxa d'aigües

(Redacció, J. Gayà). Va ser el mes passat, concretament a la sessió de la Permanent del sis de febrer, que el Batle Homar, a rel d'una pregunta d'Antoni Sureda, va manifestar la seva preocupació per la possibilitat que, quan s'asfaltin els carrers, degut a la pressió, se produeixi una trencadura general de

les peces K-61, que són les que uneixen les connexions particulars amb la xerxa general d'aigües. Així mateix, el Batle pronosticà que, en cas que aquesta probabilitat se veiés confirmada, abans d'asfaltar s'haurien de foradar els carrers i canviar aquestes peces, obra que podria costar d'uns trenta a uns

quaranta milions.

Ens hem posat en contacte amb el Batle Homar per tal de saber si ja s'havia averiguat res de nou sobre aquest assumpte, i just ens ha pogut dir que la Comissió d'Urbanisme i Obres, en una reunió celebrada dijous passat, va decidir encomanar a un enginyer un estudi sobre l'estat de la xerxa, i que de moment s'està a l'espera de conèixer el seu resultat.

Si aquest estudi tècnic confirma la possibilitat que es produeixi una trencadura general d'aquestes peces per mor de la pressió produïda per l'asfaltat dels carrers, abans de què s'asfaltin s'hauran de foradar i canviar les peces K-61. Encara així, el Batle ens ha dit que les molèsties que això pugui ocasionar seran

mínimes ja que, tot d'una que s'hagin canviat les peces, se procedirà a l'asfaltat definitiu.

Per altra banda, tampoc es descarta la possibilitat que aquest perill sigui una falsa alarma. De fet, als carrers que s'han asfaltat fins ara, a les fases primera i segona d'asfaltat, només s'han produït trencadures aïllades i per tant només s'ha hagut de foradar allà on s'han donat aquestes. No obstant això, alguns polítics són partidaris de canviar totes aquestes peces.

De moment, la tercera fase d'asfaltat dels carrers de Manacor, la més ambiciosa, està paralitzada en espera del resultat de l'estudi esmentat.

Cicle de Concerts Culturals

Otro éxito: «L'ensemble zephyr»

Resulta altamente gratificante para el que pretende traducir un juicio crítico el poder hacerlo en términos superlativos, máxime cuando éstos quedan fuera de toda duda y son compartidos por la totalidad de un auditorio, cual sucedió en la magistral lección que supuso la actuación de "L'Ensemble Zephyr", de París, el pasado día 7 en la Sala Imperial.

Desde el primer momento del Concierto objeto de este comentario quedó patentizada la extraordinaria calidad musical de los tres intérpretes: Lazzlo Hadady, Oboe -Carol Robinson, clarinete y Philip Gottling- Fagot. Expresividad a raudales, ajuste meticuloso, depurada técnica, todo puesto al servicio de unas interpretaciones que se irían sucediendo sin un solo fallo en un programa que comprendía dos siglos de música, arrancando de Mozart y llegando hasta los contemporáneos Britten, Stravinsky y Villalobos.

Un conjunto de estos tres instrumentos de viento que conseguiría mantener elevada la atención del auditorio en base a la excep-

cional categoría de los intérpretes. No en vano es una literatura musical a la que se tiene poco acceso y que de seguro resultaría de difícil aceptación en boca de instrumentistas normales. Pero, como hemos dicho, se trataba de músicos con una sólida preparación, que hicieron gala continuada de una perfección en el dominio técnico de sus respectivos instrumentos y con tales especiales atributos desarrollaron un programa plagado de dificultades, resueltas siempre con esa facilidad de los consagrados.

Sin duda estos tres Conciertos primeros y que de verdad sentiríamos fueran los últimos de este acertado Cicle Cultural pedagògic, quedaran imborrables en el recuerdo de cuantos aficionados los han seguido. Tal ha sido, en honor a la más estricta justicia informativa, el nivel artístico-cultural alcanzado. Creemos que merece la pena plantearse seriamente la conveniencia de su continuidad, máxime si se tiene en cuenta que su coste resulta ridículo si se establece comparación con tantas otras manifestaciones artísticas que siendo muy inferiores precisan de un mayor soporte económico.

**El zapato... hace el vestir...
Viste y calza moda en**

Patxi

**Te esperamos el jueves
21 a partir de las 10 h.
en nuestra nueva tienda**

Patxi

ZAPATOS

viajes manacor

AVDA. 4 DE SEPTIEMBRE, 1

MANACOR

TELEFONO 55 06 50

(MALLORCA)

ESPECIAL SEMANA SANTA - 85

INTERNACIONAL

COSTA AZUL (NIZA-MONACO)

Del 3 al 7 Abril

Alojamiento y desayuno 28.950.-

SUIZA (Chamonix - Berna - Interlan - Ginebra)

Del 3 al 8 Abril

Pensión completa 43.950.-

LONDRES

Del 2 al 9 Abril

Alojamiento y desayuno 28.950.-

ITALIA I (Roma - Florencia)

Del 4 al 8 Abril

Alojamiento y desayuno 31.000.-

ITALIA II (Florencia - Venecia)

Del 4 al 8 Abril

Alojamiento y desayuno 34.500

NACIONAL

VALLE DE ARAN - LOURDES - ANDORRA.

Del 4 al 8 Abril

Pensión completa 28.950.-

GALICIA EXPRESS

Del 3 al 8 Abril.

Media Pensión 44.200.-

MADRID PORTUGAL

Del 3 al 8 Abril

Pensión Completa 40.500.-

ANDALUCIA (Málaga - Granada - Sevilla)

Del 4 al 8 Abril

Media Pensión 25.950.-

Feliz viaje via

TURAVIA

Pompas Fúnebres de Manacor S.A.

- Tel. 55 18 84 -

Paseo Ferrocarril, 14

Manacor

Xapó & Cia.

DRAGADOS ATACA DE NUEVO

Dios nos coja confesados! perquè, suposam, que serà Dragados y Construcciones qui mos tornará posar a l'aire els nostres carrers. No ho sabieu? Idò sí! Com que sa xarxa d'aigua corrent vessa p'es quatre costats, mos han de tornar obrir ses cunetes. CDI està fent gestions per què es contracte de ses obres es faci amb Derribos Arias, així donariem un aire músico-cultural a la cosa, però ja sabeu que aquests moderns no cauen gaire bé a s'ala dreta des Consistori. En fin! Lo que si pareix cert és que UMuntaner i sus muxaxos estan fent un estudi amb un grup d'enginyers per solucionar es problema d'aparcament que se plantejarà amb ses obres. Mos han dit que a cada casa hi posaran un ternal a sa teulada per aparcar es cotxos a l'aire. Naturalment, s'encarregat d'instalar es ternals serà J. Huertas i su brigadilla. (Efe-Pou).

LOS PIOJOS, OTRA VEZ

Sí, senyors, però aquest pic son es sosios de s'Agrícola que s'han vist afectats per l'epidèmia de paràsits. Si vos hi acostau a fer un café, podreu comprovar com des de tota sa bassa se sent es coro de rac-ras de ses gratades que se pequen. Per una vegada en Pichurri està content de no tenir gaire pel.

I ♥ LAWRENCE'S DESENFRENO

Las emisoras rusas emiten constantemente música clásica desde la muerte de Chernienko.

Los directores de orquestas sinfónicas de la URSS protestan oficialmente ante el Kremlin, pues no tienen tiempo material para ensayar entre función y función, o sea, entre de-función y de-función.

ANDROPOFAGIA-Forma refinada de canibalismo cuyos practicantes sólo comen gobernantes soviéticos.

presenten:

ES MERCAT DES DILLUNS

LA SUEGRA AL YERMO:

-MI HICHA ES UNA PERLA!

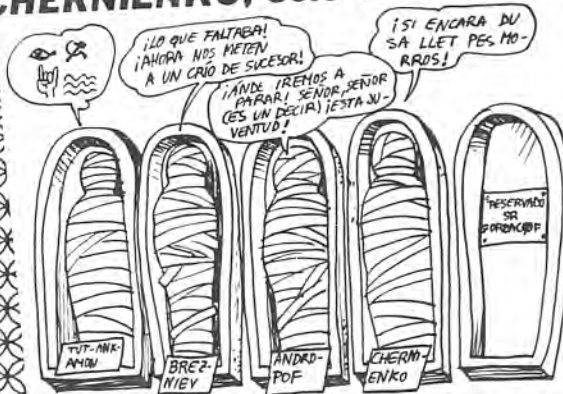
-PUES USTED SERA UNA OSTRA!

-APOSTÉ CON MI MARIDO QUE HOY SALDRIA DE CASA SIN COMPRARME NINGUN SOMBRERO

-¿Y?

-LO COMPRÉ, ÉL GANÓ LA APUESTA, Y TODOS TAN CONTENTOS!

GARBACHOV, sucesor de CHERNIENKO, sólo tiene 54 años

ERA TAN PEQUEÑO, QUE EN LUGAR DE CONDENARLO AL GARROTE YIL LO CONDENARON AL PALILLO MALD.

-QUIERO UN SOMBRERO QUE LLAME LA ATENCIÓN.

-¿CÓMO LO PREFIERE, SEÑORA: DEMASIADO GRANDE O DEMASIADO PEQUEÑO?

OUS DE SOMERA

Si heu llegit A Tota Plana, vos haureu fixat amb sa curiosa notícia d'un gall que pòn ous. Idò bé, noltros, curiosos que som com sa notícia, ens hem posat en contacte amb el Dr. Mateu Ramón, de sa facultat de Biològiques de Palma, que mos ha confirmat que això és impossible, i ja que hi erem, hem seguit investigant el 'presunto fraude', i hem descobert que qui ponía ets ous no era es gall, sino l'amo. Seguiremos informando.

TOMASITO, GO HOME. ¿VALE?

Xapó on the Rock

PROBLEMA DE LÓGICA
Si ses Malvinas són de..... Argentina
i Gibraltar és de..... Espanya,
entones, Ceuta i Melilla són de.....

UN PLAN PARA ACABAR CON ETA, ABORTADO

El Ministerio del Interior ha visto como un ingenioso plan para acabar con la organización terrorista vasca se les venía abajo. El plan, por lo visto, consistía en suministrar a ETA, a través de una serie de contactos en el Mercado Negro, material bélico y explosivo de fabricación nacional, o sea, made in Spain, con lo que se esperaba que entre las bombas que les estallaran en las manos y las que nunca hubieran llegado a estallar, hubieran acabado los terroristas con los nervios destrozados. No obstante, este plan ha sido descubierto a tiempo, por desgracia, por la banda independentista, aunque nos han asegurado que Morán no tiene nada que ver con el asunto.

El ministeri de l'interior ha acceptat una proposta de xixoi-banyes-feriador i organitzarà una festa en honor del "parado no. 3.000.000" en la qual se li entregará un "bocall" de sobressada, uns billets per un viatge a Lourdes i una edició en cartón del programa electoral del PSOE.

Els grups parlamentaris Socialista i Esquerra nacionalista podrien presentar una proposta de protecció de la Punta al Parlament Balear

L'Ajuntament de Sant Llorenç ha aprovat la urbanització de la Punta de n'Amer

«P'entura l'any que ve plourà més»

Hi ha que veure la frivolitat amb què alguns polítics se prenen temes tan transcendents com és ara la urbanització de la Punta de n'Amer. El poc esment i la manca de consciència envers el problema de la degradació del medi ambient d'alguns d'ells és aberrant.

Tal és el cas del senyor de la fotografia, en Miquel Vaquer, ex-batle de Sant Llorenç i regidor per AP de l'actual consistori llorençí. En el debat sobre la modificació del Pla Parcial de la Punta de n'Amer, el regidor Antoni Sansó demanà que el tema quedàs damunt la taula i que se confeccionàs un informe sobre el proveïment d'aigua potable en una zona on s'hi preveu una població de 27.000 habitants. En Sansó recordà que feia poc temps, el batle de Son Servera havia declarat que a la temporada passada se va estar a punt de restringir el subministrament d'aigua potable a Cala Millor (per altra banda, el catedràtic d'ecologia Miquel Morey apuntava la possibilitat de manca d'aigua en cas que s'aprovas aquesta urbanització).

La resposta d'en Miquel Vaquer a la intervenció d'en Sansó va ser d'antologia: «p'entura l'any que ve plourà més». Perfecte. I si no plou més, que lloguin un bruixot indi per a què faci ploure, eh que sí?

I així, tan alegrement, s'aproven urbanitzacions d'aquesta magnitud. Ni les manifestacions del batle de Son Servera, ni els avisos del catedràtic d'ecologia Miquel Morey, ni les declaracions de tour-operadors alemanys de què el que més desagrada de Mallorca als turistes és, apart de la inseguretat ciutadana, la degradació de l'entorn, tenen gens de pes. Amb un «p'entura l'any que ve plourà més» queda arreglada la cosa i apa, vengà, una zona hotelera i d'apartaments, un camp de golf de dotze forats i quatre aldees mediterrànies a la Punta de n'Amer.

Però noltros tranquils, que «p'entura l'any que ve plourà més».

Joan.

(De la nostra redacció, J. Gayà). Divendres de la setmana passada, el Ple de l'Ajuntament de Sant Llorenç aprovà per set vots a favor (2 AP, 2 UM i 3 CDS) i quatre en contra (2 PSOE, 1 UM i 1 PSM), la modificació puntual del Pla Parcial El Dorado, que dóna via lliure a la urbanització de la Punta de n'Amer.

El llarg historial del projecte d'urbanització de la Punta de n'Amer.

La Punta de n'Amer tenia un Pla Parcial de l'any 1968, que no interessava als urbanitzadors perquè avui en dia no seria rentable.

Del dia 15 d'Octubre de l'any passat s'havia convocat una sessió plenària de l'Ajuntament de Sant Llorenç en el que s'havia d'aprovar el projecte d'urbanització d'aquest Pla Parcial aprovat al 1968. Però el mateix dia, el batle llorençí va desconvocar el ple sense cap explicació. Diversos sectors entengueren que ho havia fet per por a la opinió pública (de fet s'esperava una gran assistència de públic a la sessió, convocada pel GOB i pel PSM de Sant Llorenç).

El dia 14 de Novembre se convocà un altre ple, amb caràcter d'urgència, en el qual se va denegar la urba-

nització dels polígons 20, 21 i part dels 22, 24, 25 i 35. Així mateix se decidí entrar en negociacions amb els promotors, per tal que presentassin un nou projecte més racional i «aprovable».

El regidor del PSM a Sant Llorenç, n'Antoni Sansó, afirmà que aquell ple havia estat una farsa perquè els mateixos promotors estaven interessats en què no s'aprovas aquest projecte per tal de poder presentar-ne un de nou.

Però posteriorment, els germans Caldentey, propietaris de la Punta, presentaren un recurs de reposició contra la denegació del projecte abans esmentat. Es a dir, demanaven que s'aprovas el projecte que ja s'havia denegat. Aquest recurs va ser desestimat pel Ple de l'Ajuntament de dia denou de Desembre. El següent punt de l'ordre del dia d'aquest ple, era l'aprova-

El regidor Antoni Sansó, del PSM, féu una defensa apassionada de la no urbanització de la Punta de n'Amer.

ció inicial de la reforma puntual del Pla Parcial "El Dorado", que va ser deixat damunt la taula per ordre del Batle, sense que donàs cap explicació. El tema de la urbanització de la Punta de n'Amer no va tornar a ser tractat pel consistori llorençí fins divendres de la setmana passada, dia vuit de Març, en què fou aprovada.

El Ple de la setmana passada aprovà la urbanització de la Punta de n'Amer.

En aquest ple s'aprovà la reforma puntual del Pla Parcial de "El Dorado", que a la llarga suposa la urbanització de la Punta de n'Amer, única zona verge des de Na Morlanda fins a Cala Bona.

Segons aquesta modificació aprovada, s'elimina el port esportiu i se cedeixen trenta quarterades de pinar a l'Ajuntament. En base a aquestes millores sobre l'antic Pla Parcial, el CDS argumentà el seu vot a favor a l'intens i llarg debat. Antoni Pont, del CDS, va dir que el seu grup no desitjava que la Punta s'urbanitzés, però que estava obligat a votar a favor de la modificació perquè el Pla Parcial antic és una monstruositat.

El pes de l'oposició i del debat en general el va dur en Toni Sansó, del PSM, qui defensà la no urbanització de la Punta al·legant raons de caire ecològic. Va dir que l'acord que s'anava a prendre era suïcida i acusà d'estar carregats d'interessos als que estaven disposats a votar a favor, a qui també els digué: "als vostres nêts només els deixareu ciment i merda". També argumentà en Sansó que feien falta una sèrie d'informes per a procedir a l'aprovació, sobretot sobre el subministrament d'aigua potable, ja que és molt probable que aquella zona, que, una vegada urbanitzada, augmentà la població en 27.000 persones, tengués problemes d'aquest tipus. Recordà també que recentment el batle de Son Servera havia declarat que l'any passat se va estar a punt d'haver de restringir el subministra-

ment d'aigua potable a Cala Millor. Per tot resposta, el regidor d'AP Miquel Vaquer li contestà: "potser l'any qui ve plogui més".

Unió Mallorquina, el partit que té l'Alcaldia, se va dividir en la votació: el regidor regionalista Miquel Mascaró va votar en contra, afirmant continuament que ell no havia negociat amb els promotors.

Els regidors socialistes consideraren que el tema d'aquesta urbanització s'havia de decidir al Parlament Balear i deixaren que dugués el pes de l'oposició en Toni Sansó, limitant-se després a votar amb ell.

Finalment, quan en Toni Sansó demanà que el tema quedàs damunt la taula per falta d'informes, el Batle ho declarà d'urgència i ordenà la votació.

Els grups parlamentaris Socialistes i Esquerra nacionalista podrien presentar una proposta de protecció de la Punta de n'Amer al Parlament Balear.

Malgrat aquesta aprovació, pareix ésser que la urbanització de la Punta de n'Amer no és irrevocable. De moment haurà de passar a exposició pública durant trenta dies a partir de la seva publicació al BOE, i s'espera que hi hagi algunes alegacions per part del GOB, PSM i altres entitats.

Seria durant aquest període d'informació pública quan el PSM i el PSOE podrien presentar al Parlament Balear una proposta de protecció de la Punta de n'Amer com a espai natural, encara que aquesta probabilitat no se'ns ha estat confirmada definitivament.

Per altra banda, el regidor nacionalista Antoni Sansó està estudiant la possibilitat d'impugnar l'acord plenari per falta

d'informes i per la urgència amb què se convocà la sessió. Segons ens ha informat, al ple ordinari de març, celebrat el dia cinc, va demanar el Batle com estava el tema de la Punta, i aquest li con-

testà que encara faltaven alguns informes; però tan sols dos dies després se va convocar la sessió plenària. De totes maneres, opina en Sansó que les possibilitats d'impugnació són molt remotes.

Requiem per Sa Punta de n'Amer

Divendres passat, a la nit, quan la febre llunàtica del dissabte entra dins les carcasses dels fills de la música de pot, un jove, a un cafè de Cala Millor, servia begudes als clients de S'Hort amb una polsera negra, de dol, al braç esquerre. L'hor semblant, malgrat l'ambient opac i enfumat del local, era d'abatiment.

-Què s'ha mort ningu, Toni?

-No home, no... han assassinat Sa Punta.

-I quan i qui ho ha fet?

-Avui mteix, a les onze del matí, d'amagat del poble, li han envergat tres ganivetades mortals, tres, una els regidors d'UM, un altre els d'AP i la darrera els del CDS.

-Fins i tot el CDS ha tornat matancer...?

-Sí home, els d'aquí no són com en Suárez. Encara que no ho creguis són germans de negocis amb en Busco i en Falera.

"Deixareu als vostres nêts, ciment i merda".

N'Antoni Sansó, regidor del PSM a l'Ajuntament de Sant Llorenç aquell vespre no donava raó a contestar les mil i una preguntes que li feien al cap davant del tasser. I tothom quedava esglaiat i horroritzat de l'atemptat comès per l'Ajuntament llorençí. UM, AP i CDS passaran en vida

a la nostra història com a parricides de l'únic tros verge que queda al llevant mallorquí, ja que Sa Punta és el pulmó natural de Cala Millor i també un fort reclam turístic d'una zona que ja comença a estar colapsada de ciment, tendes a balquena i renou.

N'Antoni Sansó, totsolet, i al llarg de dues o tres hores intentà que els seus raonaments, plens de sentit comú, honradesa i justícia vers tota una comunitat conmoguessin una mica les ànimes de pedra —en matèria urbanística s'entén— dels polítics ja esmentats. Ni per aquestes!! Ni tan sols parpadejaren quan N'Antoni els convidà a anar a fer una volta per Sa Punta, un dia de solet, tots junts amb fills i nêts. Tampoc es reblaniren i aquest jove i gran polític llorençí sentencià: "deixareu als vostres fills i nêts una illa plena de ciment i merda".

Llàgrimes i mambelles d'impotència mereixen actuacions públiques d'aquest tipus. La gran batalla ja ha començat, uns pocs, els de sempre ja han jugat les seves cartes, marcades, es clar, emperò encara queda l'esperança de la movilització popular i la crida al sentit comú i històric dels polítics.

Voltoir.

Punta de n'Amer: un S.O.S. desesperat

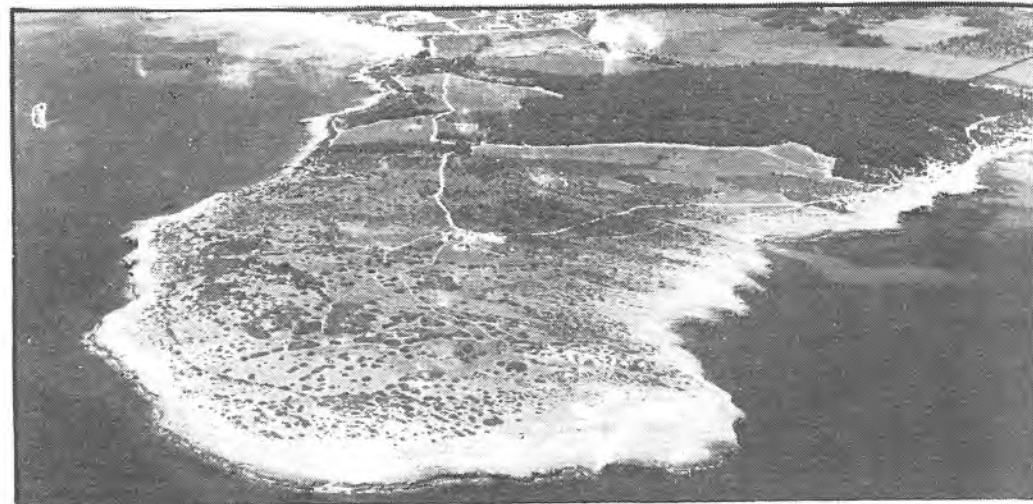
Al ple extraordinari del dia 7 de març, l'ajuntament de Sant Llorenç d'es Cardassar aprovà amb els vots afirmatius d'AP, CDS, i UM el projecte inicial d'urbanització de Sa Punta de n'Amer.

Els regidors del PSOE s'abstingueren púdicament mentre que només En Toni Sansó, representant del PSM, i un regidor d'UM. S'hi oposaren.

Les conseqüències d'aquesta greu errada, —suposam que serà la darrera ja que l'ajuntament de Sant Llorenç no disposa ja, dins les costes del seu terme municipal, de cap altre espai verge en el qual pugui vessar tot el seu desig de destrucció (encara que com diuen ells "sigui pel bé del poble")— seran negatives; tant pel que fa a l'aspecte econòmic com a l'ecològic.

A l'enquesta publicada en el número monogràfic sobre Sa Punta de n'Amer; realitzat amb la col·laboració entre Flor de Card i el GOB, s'expressava el parer general de certs propietaris, petits comerciants i veïns de Cala Millor... la conclusió que se n'extreia era evident: No s'ha d'urbanitzar!.

Aquestes eren algunes de les preguntes: "¿Creis que el fet d'aug-

mentar el nombre de comerços i places hoteleres a Sa Punta de n'Amer serà beneficiós per els comerciants i hotelers de Cala Millor, S'Illot i Sa Coma?" responien un 18 per cent si, un 60 per cent NO i un 22 per cent no ho sabien o no contestaven. Vet aquí una altra qüestió "¿Estau a favor o en contra d'aquesta urbanització?" les respostes eren contundents, 2 per cent a favor, 70 per cent EN CONTRA i 28 per cent no ho sabien o no contestaven.

Amb aquestes respostes un pot demanar-se quin profit traurà la gran majoria dels qui viuen directament del turisme d'aquesta

zona, els quals seran els més afectats.

A més, i dins la mateixa enquesta, quan es posà la següent pregunta: "¿Us pareix que Sa Punta de n'Amer VERGE dóna interès turístic a la zona de Cala Millor, S'Illot i Sa Coma?" un 80 per cent responien que SI, un 4 per cent NO i un 16 per cent no ho sabien o no contestaven.

Fins ara només hem demostrat dos fets, el primer l'oposició majoritària a aquest projecte i, en segon lloc que els més interessats, gent de Cala Millor, també s'hi oposen (vos recomanem que llegiu l'article de l'economista Mercè Amer, titulat "PUNTA DE N'AMER: NO MATEU LA NOSTRA GALLINA DELS OUS D'OR!") Com diu En Miquel Rayó: "Sa Punta de N'Amer és un pulmó, un passeig, una garantia de renda; una imatge permanent de crida turística".

Les repercussions ecològiques es plasmaran en la pèrdua d'un preciós biotop botànic (a Sa Punta hi creixen, devora el saviar, comunitats vegetals endèmiques d'interès científic i ecològic com "el garballó, la sivina, la pala, la saladina, el gatovell i el lli-

ri de dunes"), en la manca d'aigua, de la qual Mallorca cada dia se'n troba més mancada puix les reserves disminueixen progressivament (el camp de golf en necessitarà moltíssims metres cúbics) i, la darrera estampa, imaginau-vos la costa de Llevant des de Cala Figuera (perdó des de la urbanització de Cala Figuera) fins a Cala Ratjada, evidentment ben encimentada, quin trist aspecte fa aquesta terra que deixam tudar per sempre.. això si, amb el cotxe podreu recórrer aquesta volta de dalt a baix, per la carretera, a dos metres de la mar, que qualche ajuntament benigne, amb el vist-i-plau de qualche magnànim constructor, haurà erigit en el nom de tots nosaltres.

El GOB nega que tot estigui perdut, per demostrar-ho necessitam la col·laboració de tots els qui penen que la lluita per les nostres illes, per llur entorn, és una tasca dels seus habitants.

Continuam, i continuarem fins que les piconadores i les màquines excavadores ofeguin el nostre crit, lluitant per Sa Punta de n'Amer.

Miquel Riera-
GOB - Manacor

**Bar - Restaurante
SALVADOR**

Porto Cristo - Tel. 57 06 24

Abierto todos los días a partir de las 10 h.

Pollos al Ast - Hamburguesas - Salchichas - Pinchos
Patatas Fritas, etc.

SERVICIO A LA CARTA

Paellas - Arroz Marinera - Sopas Mallorquinas -
Conejo parrilla - Cordero asado - Frito mallorquín, etc.

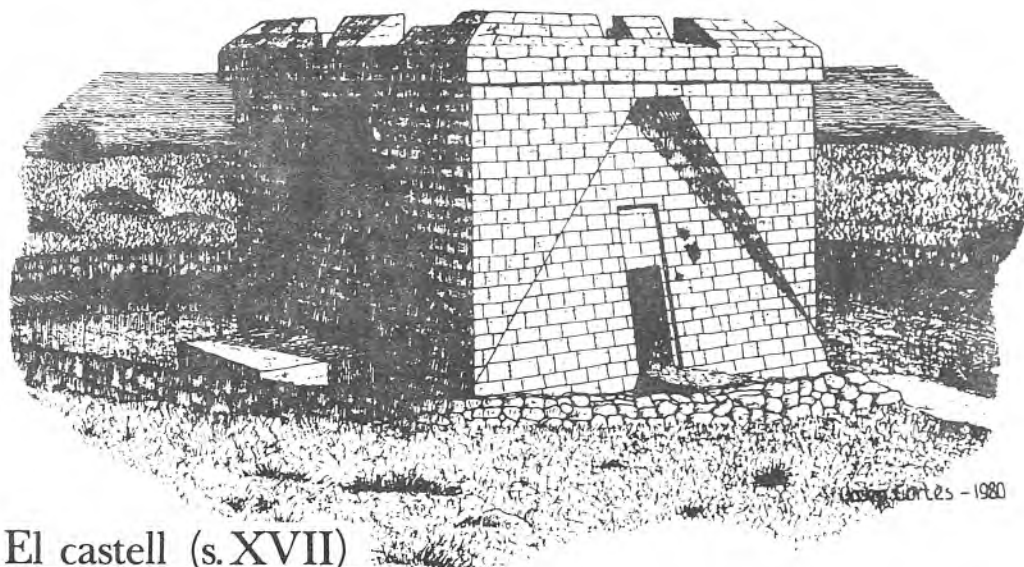
Punta de n'Amer: no matem la nostra gallina dels ous d'or!

Mercè Amer i Riera.

El procés de desenvolupament econòmic, encara que positiu, no sempre ha portat una millora en les condicions de vida, i temes greus com són ara el deteriorament ambiental i paisagístic no han estat quasi mai motiu de preocupació per als organismes competents. És important considerar d'alguna manera el cost econòmic-social de les relacions entre l'home i la natura, tant més si constitueixen la font més important de recursos econòmics.

Es clar que l'augment de la qualitat de vida depèn de les perspectives de cada persona en particular, segons les seves necessitats, encara que tots estem d'acord en que la millora del medi hi contribueix de manera decisiva; així es podria afirmar que la natura —els elements aire, aigua i sol— juguen un paper decisiu a l'hora de valorar la qualitat de vida, i incentiven sens dubte l'activitat econòmica en un nucli totalment dependent dels serveis turístics.

Amb tot això, tenint en compte les motivacions dels turistes que ens visiten, es dedueix que els aspectes geogràfics i ambientals condicionen en gran manera l'elecció, tal com es desprèn del quadre adjunt:

El castell (s. XVII)

Aquest mateix sentit és expressat per la demanda turística exterior que arriba arreu de tot l'Estat Espanyol, on l'evolució de les motivacions de la demanda es decanta cada vegada més per una valoració creixent de l'entorn i la tranquil·litat, desenvolupament d'activitats i esports, repòs i contacte amb la natura —vegeu "Análisis del turismo en España" (Revista Situación, Banco de Bilbao)— donant un paper important a l'Administració com a reguladora de tot el procés de millora i conservació de tot allò que la demanda turística exigeix.

Fruit de tot l'anteriorment exposat, foren molt clares les declaracions sobre les Illes dels represen-

tants dels tour operadors alemanys, en el sentit d'aturar la construcció: "NO MES CIMENT" varen esser als principals mitjans de comunicació. Resposta lògica si pensam en el paper que puja la nostra illa en el que s'ha anomenat "fugida de l'asfalt dels grans nuclis industrialitzats" o "baixada europea cap a la Mediterrània" dins el gran "boom" turístic de la segona meitat del segle XX.

Si bé tot procés de desenrotllament turístic condueix cap a una degradació del paisatge, molt lligat al procés urbanitzador, aquest no es pot fer de manera desordenada. No deixem que se segueixi parlant de "BALEARITZACIO" per referir-se

a un desenvolupament turístic desordenat. Fa falta una explotació intel·ligent de sòl per a desaccelerar el continu deteriorament que es produeix en aquest, com a recurs escàs que és i del qual se n'ha de fer ús de forma òptima per a una millor assignació dels recursos disponibles.

L'ús, protecció i conservació condueixen inexorablement a la degradació del medi ambient, provocant un descens de la qualitat de vida i del grau de satisfacció dels turistes que visiten la zona.

Sembla elemental concloure que una aplicació més eficaç d'una sèrie de pràctiques intel·ligents d'explotació del nostre entorn físic, pot dur com a resultat una millora de la qualitat de vida i el manteniment de la nostra principal font d'ingresos —altament dit "el oro negro español", per significar la importància de la divises generades pel turisme—.

Es una elecció que podem i hem de fer per aquest i altres casos semblants: és, en definitiva, la nostra forma de vida, en l'aspecte humà i econòmic el que està en joc, i per aquest motiu molt bé es pot posar un preu necessari en esforç i doblers per a la seva conservació i millorament.

Ordenació de les motivacions per a l'elecció de cada una de les Illes

	Mallorca	Menorca	Eivissa-Formentera
Clima	1	2	1
Platges	2	3	2
Preu	3	5	5
Paisatge	4	4	3
Tranquil·litat	5	1	4

"El Turismo en Baleares"
(Banca March-Conselleria d'Economia)

Ayuntamiento de Manacor

El Ayuntamiento Pleno en sesión celebrada el día 4 de Octubre de mil novecientos ochenta y cuatro acordó aprobar la siguiente relación de calles a asfaltar en la 3a. fase:

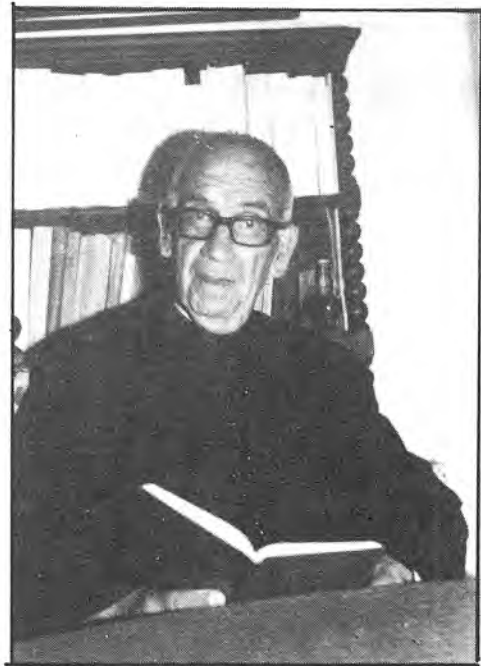
Jorge Sureda, Magallanes, Formentera, Plaza Formentera, Ibiza, M. Amer, M. Cristet, Córcega, Rossellón, Mallorca, Valencia, Pilar, Simón Tort, San Gabriel, Pedro Riera, Santa Catalina, Velázquez, Goya, Princesa, San Isidro, Pedro Bonnín, Tià de Sa Real, Juan March, Juan March (Miguel Servet), Drach, Cid Campeador, San Miguel, Aulet, Plaza Ebanista, Plaza Alemania, Luna, Aurora, Trafalgar, Ldo. Sebastián Perelló, Moriscos, Es Serralt, callejón entre Sa Coma y calle Bergues, prolongación Rey Sancho, Sa Coma, Plaza Perleres, Vergara, Plaza Peñalosa, Infantes, Capitán Cortés, Pedro Bonnín, Bartolomé Sastre, Bosch, Príncipe, Padre A. Fernández, Rey, Salud, callejón calle Pau, Alfareros, Bajo Riera, Conquistador, Juan Prohens, Viviendas Protegidas, Retiro, Benito Riera, Dulzura, San Ramón, Labrador, P. Morey, Alejandro Roselló, Juan Segura, Gil, Figuera, Luz, Gelabert, San Jerónimo, Peral, Mediodía, Sacristán Pocoví, Capdepera, Condesa, Pau, Antonio Pascual, Carril, Pilar, Rosario, Menorca, Mesquida y Bosch.

Habida cuenta de ser inminente la fecha de iniciación de las obras, pongo en conocimiento de los vecinos y propietarios que puedan resultar afectados por su ejecución que conviene procedan a solicitar a este Ayuntamiento las pertinentes autorizaciones para la realización de nuevas acometidas a las redes de agua potable y/o residuales, así como cualquier tipo de obra que afecte al pavimento de la calzada, puesto que de no realizarlas antes del inicio de las obras de "asfaltado calles de Manacor 3a. fase" esta Corporación no autorizará dentro del plazo de cinco años la apertura de zanjas en las vías públicas que figuran en la relación anterior.

Asimismo, pongo en conocimiento de los particulares afectados que, de conformidad a la Ordenanza Fiscal que regula la tasa por prestación del servicio de Saneamiento y depuración de agua potable en el núcleo urbano de Manacor, los propietarios y usufructuarios de fincas situadas en el núcleo urbano de Manacor que no hayan firmado el contrato de abastecimiento y saneamiento domiciliario de agua potable con el Servicio Municipal de Abastecimiento y Saneamiento de Agua de Manacor deberán satisfacer la cuota de la referida tasa fijada en 4.800 pts. anuales.

EL ALCALDE.

Gabriel Homar Sureda.

Don Guillem és mort, Fartàritx duu dol

Amb això, quedaria dit tot; lo demés sobriaria.

Don Guillem mos ha deixat per sempre, però en més de 80 anys d'estar en noltros ha deixat moltes petjades en el trajecte d'es camí d'aquesta vida.

Petjades males d'esborrar, perquè D. Guillem, sense fer potades, trepitjava molt fort: Era un gran homo.

Un homo d'empenta sense mostrar es bravons, un homo tan bo, que sa seva bondat l'hi veia per totes bandes i això que ell amagatsamava tots es seus sentiments a lo més fondo d'es seu cor; per això es seu amor era tan gran i tan natural.

Mai va faltar a sa festa...però sense trui; s'engolia ses rialles...

Molt menys va faltar a s'hora de sa serietat. Bé ho saben tots es fartàritxols, però sempre, sense gemecs ni ploralles... Lo dit: Don Guillem amagava a dins es seu cor totes ses rialles i totes ses llàgrimes.

Un homo senzill, un homo modest, un homo humil.

Però per damunt tot, un homo bo, un gran homo.

Dilluns un poc passades les tres, ses campa-

nes tocaren a mort; Fartàritx es cobrí de banderes en crespons negres...Don Guillem era mort.

Dimarts, Fartàritx duia dol, perquè Fartàritx és així: A l'hora de fer bulla ningú l'hi guanya; però a s'hora de sa veritat, sent de cor es seus aconeteixaments.

Manifestació de dol com sa de dimarts a les set de s'horabaixa, són mostres més que suficients per demostrar lo que noltros deim:

Don Guillem portat p'es seus feligresos, passà per darrera vegada per davant sa seva Iglesia; per darrera vegada, va rendir homenatge a es seu estimat Sant Crist de la Fe. i va seguir cap a Sa Iglesia gran —com l'hi deia ell— per es darrer Adéu a tot un poble que li rendia homenatge de reconeixaments i recomptes molt justament guanyades.

Don Guillem partia camí d'es cementiri. Manacor quedava amb tristor.

Avui, D. Guillem ja no és en noltros. Don Guillem està més amunt que noltros...

Des d'aquí, tots pensam amb ell; estic segur que ell, des d'allà dalt, pense en noltros.

Sebastià Nicolau I Sureda

«Trobada» de jóvenes músicos en Porto Cristo

El pasado Sábado día 9 tuvo lugar en la Iglesia Parroquial de Porto Cristo una verdadera «trobada» de jóvenes músicos. Entre el público que no escatimó sus aplausos al buen hacer de esta juventud, se encontraba D. Sebastián Riera, Presidente de la Comisión de Cultura del Ayuntamiento de Manacor, al que agradecemos su presencia y sus palabras de felicitación y aliento. Muy bien y simpáticos, tanto el coro de 3o y 4o. de EGB de Porto Cristo, tan amorosamente preparado por la gran pedagoga que es Margarita Ferrer, como la orquesta improvisada de guitarras y bandurrias de los alumnos de Juan Servera i Cabrer que nos asombró por la buena afirmación y excelente conjunción de estos chicos y chicas interpretando aires de rondalles mallorquines. En segunda parte disfrutamos de la estupenda actuación de los Jóvenes Violinistas de la Escuela Municipal de Música. Manacor no parece darse cuenta de la joya que este grupo constituye para la ciudad. Dos orquestas de alumnos de violín hay en Mallorca: la del Conservatorio de Palma y la de la Escuela de Música de Manacor. Y poquísimas existen en España, lo que constituye un verdadero problema para el porvenir de las Orquestas de

Cámaras o Sinfónicas.

Por ello hemos de agradecer a Bdo. Pomar tan preciosa y bien llevada realización y a Rafael Nadal, Director de la Escuela, por el aliento que supo dar a la iniciativa.

El próximo Domingo 17 de Marzo a las 6 de la tarde en el Convento de los P.P. Dominicos, la Orquesta de Cámara y la Coral de Son Servera, bajo la batuta de Josep Ros darán un concierto con obras de Vivaldi y Josep

Ros. Eduardo Servera Cariñena, flauta y Bernardo Pomar, violín serán los solistas de la primera parte. Luego Coral y Orquesta interpretarán obras de Bach y de Saint-Saëns.

Este mismo se dará también en Porto Cristo el Martes 19, día de San José a las 6 en la Iglesia Parroquial.

La Orquesta de Cámara agradece al público de Manacor y de su zona costera el aliento que le da,

con su presencia, para llevar a buen término la importante programación que estableció para este mes de Marzo. El sábado 23, cantarán los Antics Blauets de Lluç, en Porto Cristo, donde miembros de la Orquesta y la Capella de Manacor darán y el sábado 30, un interesante concierto con, entre otras cosas, un arreglo de «Jesucristo Superstar» debido a Josep Ros.

LUIS ENRIQUE ARBULU CROUSILLAT

ESPECIALISTA EN OBSTETRICIA Y GINECOLOGIA

Consulta privada: C/ Amargura 1-4o.- 2A (ascensor)
Horario de visita: llamar de lunes a viernes de 4 a 7 tarde
al Teléfono: 55 43 22

Desde hace 2 meses vengo realizando cualquier tipo de intervenciones ginecológicas y partos en Manacor.

Necrològiques

El dimecres passat dia 6, víctima de desgraciad accident de circulació, va morir damunt sa carretera de Manacor a Sant Llorenç, concretament davant "Sa Seat", el jove de 17 anys, MATEU MASCARO PASCUAL.

Descansi en pau la seva ànima.

Per tan luctuós motiu que afegeix a la seva família feim present el nostre sentiment als seus pares Antoni Mascaró i Francesca Pascual, així com als seus germans Miquel i Maria.

El diumenge al capvespre, dia 10, la Mort, inexorable en la seva missió, de manera inesperada i sense donar-li temps a despedir-se dels seus familiars més propins, se'n va anar a l'altre món, la nostra paisana JOANA LLULL NICOLAU (a) "Na Joana d'es Molí de Fartàritx".

La finada tenia en el moment de la seva defunció l'edat de 57 anys.

L'acompanyament que varen tenir les seves despulls i la nutrida assistència haguda en els sufragis piadosos, celebrats per la seva ànima, a la Parròquia dels Dolors, el dilluns a les set i mitja del vespre, varen evidenciar l'estima en que eren tinguts la difunta i els seus familiars.

Rebin els seus familiars i d'una manera especial el seu afligit espòs Guillem Galmés Fullana; filla Margalida Galmés Llull; fill polític, fillols, germans, néts, germans polítics i nebots, la nostra més profunda condolença.

També el mateix diumenge dia 10, va emprendre el camí de l'Eternitat, a l'edat de 34 anys, en PERE MENDEZ RIERA (a) "Es Gendre d'en Domar".

A la seva desconsolada esposa Amparo Martínez Alvarez; fills Antoni, Domingo i Pere Méndez Martínez; pare, sogres, germans, cunyats, nebots i demés familiars, els

enviam el nostre condol.

Ungit amb l'oli dels malalts i alimentat amb l'Eucaristia, després d'haver sofert recentment una delicada operació quirúrgica, mos va deixar per anar a la Casa del Pare, el dilluns al capvespre, dia 11, el Sacerdot GUILLEM GRIMALT GALMÉS.

En pau descansi.

Desapareix el finat a l'edat de 82 anys, durant els quals va tenir gran consideració i estima per part de les persones que se relacionaren amb ell, tant per sa part particular com per la religiosa, que va sebre fer agradables amb inestimables dots naturals.

El apreci en que era tingut el "Capellà de Fartàritx", com vulgarment era anomenat, i el sentiment causat per la seva pèrdua es varen fer presents en la nombrosa concurrència que va assistir al trasllat del seu descans definitiu i en els actes de l'Eucaristia, celebrats a la Parròquia dels Dolors i el dimecres dia 13, a l'Església de Fartàritx.

En el dolorós trànsit de tan irreparable pèrdua enviam a la seva cunyada Francesca Parera Femenias; fillols, nebots, cosins i demés parents, l'expressió de la nostra condolença.

FORTEZA-Hnos.

VIDEO CLUB XALOC

Av. d'es Torrent (frente librería)

LAS PROXIMAS PELICULAS:

GRANDES ESTRENOS

Próxima semana

*TRON

*ALICIA EN EL PAIS DE LAS MARAVILLAS.
(único local en Manacor)

GRANDES ESTRENOS:

1 de Abril:

*TOOTSIE

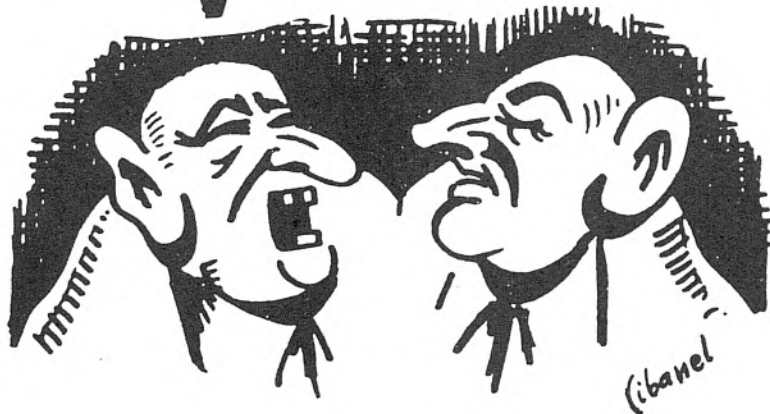
*LA LEYENDA DE LA CIUDAD SIN NOMBRE

*DOS MULAS Y UNA MUJER

*ALERTA ROJA NEPTUNO HUNDIDO.

**MAS DE 2.000 TITULOS EXPUESTOS
COMPRUEBELO
RENOVACION CONSTANTE**

DESAGRADABLE QUE LO DEL
VERTEDERO EMPIECE A "OLER" MAL,
MUCHO ANTES DE ECHAR DESPERDICIOS...

Martes 19 de Marzo
DIA DEL PADRE

OBSEQUIELE CON SU AGUA DE **COLONIA** ó
AFTER-SHAVE PREFERIDO, SE LO AGRADECERA.

Lo encontrará en

nova imatge

Salón de Belleza - Perfumería

C/ Amargura, 26 (Junto Mundisport) Tel. 55 32 14

y para ti mujer durante el mes de Marzo el realizarte
una limpieza de cutis, te obsequiamos con una manicura

Ven a vernos, te esperamos

Sábados tarde abierto.

Ja ha sortit sa galera

Sa famosa i discutida galera de Sa Torre, aquesta setmana és notícia.

Perquè dissabte, passat es vespre, després d'una bona sopada d'espínagades, fetes p'es cuiner des Patronat de Sant Antoni —coventetes però molt bones— es propietaris de sa galera (escritura de propietat en mà) la varen regalar a n'es Patronat, que va acceptar-ho amb sos braços oberts.

Es restauradors de sa galera, regalen tota sa feina, sols cobren ses despeses des materials emprats per sa restauració, que pugen una quantitat de 150.000 pessetes.

Si sa galera no hagués estat acceptada, s'oferta hauria passat a s'Ajuntament i si aquest tampoc l'hagués volguda, hi havia una proposta feta per un particular per un preu que rondjava es milió de pessetes.

Però lo dit: SA GALE-
RA JA TE AMO.

Fotos: Forteza Hnos.

Bar Restaurante MARISQUERIA CA'N RAFAEL

Carretera Cuevas s/n - Es Riuet - 1er. piso
PORTO CRISTO

Especialidad en: PESCADOS
Y MARISCOS FRESCOS

Semana Santa 1985

A finales de semana, cuando este original estaba montado, debía celebrarse la reunión general de responsables de hermandades y cofradías para ultimar la programación de los actos de la próxima Semana Santa de Manacor.

Recibirán detallada información en el próximo número, aunque de momento podemos anticiparles que se piensa superar pasadas ediciones, tanto en calidad como en cantidad, pues son muchos los penitentes que se han inscrito en las respectivas cofradías, por ejemplo, la del Santo Cristo de Manacor, que verá doblado su número con trajes nuevos y faroles nuevos, cuyos cofrades, pueden pasar a recogerlos en la sacristía de la Parroquia de los Dolores, todos los días laborables de seis a ocho de la tarde y los domingos y festivos desde las 11 a las 13 horas.

Sabemos que está en proyecto el estreno de un nuevo paso, que dará más realce y más categoría a las procesiones de nuestra Semana Santa Manacorense, que año tras año va cobrando fuerza y esplendor, pudiendo calificarla como una de las mejores de la isla.

Primero causó baja como cabeza visible del montaje y organización, D. Mateo, siendo sustituido por D. Pep, que al ser destinado a la Parroquia de Porto Cristo, ha tenido que ceder el puesto a nuevos organizadores, que la próxima semana y desde estas mismas páginas, les ofrecemos una interesante entrevista, para que nos anticipe el programa de la próxima Semana Santa de Manacor con todos los detalles y novedades.

Nicolau
Foto: M. Llodrá.

PRONTO

EN PORTO CRISTO

A Mateo Mascaró Pacual

(Muerto en accidente).

Hemos de aprender a amar, para vivir mejor, y a sufrir para amar más. Eso es lo que nos pasa a ese grupo de futuros confirmantes que añorarán tu persona. Nos parece mentira que te hayas ido para siempre Mateo, te recordamos en la última reunión cuando resumías así tu opinión acerca de la resurrección y el más allá: "seguro estoy y además convencidísimo que existe un más allá, La Eternidad, porque de lo contrario Jesús no hubiera muerto crucificado por nosotros", y de verdad Mateo, tu ya has recibido el premio de tus virtudes, eras de pocas pala-

bras, pero justas y sinceras.

En la próxima reunión estará tu silla vacía pero ya nos cuidaremos todos de llenarla de buenos recuerdos y frases tuyas, y nosotros con nuestros corazones heridos, nos consolarán tus obras, tus recuerdos y nuestras plegarias.

Descansa en Paz, Mateo
Tu grupo de Confirmación.

El 23 del corriente en la Parroquia Virgen de los Dolores a las 7,30 h. se celebrará una misa en sufragio de su alma.

VENDO

MOTOCICLETA PUCH

Monza, 49 cc. Sólo 700 kms.

Informes: C/ Doctor Fleming, 7-A - Tel. 55 04 29

Teodor Ubeda, bisbe del nostre temps

No sé exactament perquè, però un té una imatge un tant distorsionada del que és un bisbe. Concretament, jo tenia una idea molt distinta de la que tenc ara mateix del Bisbe de Mallorca, don Teodor. Els mitjans de comunicació repeteixen que des de l'arribada de la Santa Seu del Papa Wojtila, l'Església ha pegat una virada cap a la dreta, que està retornant al passat, a antigues devocions; i per extensió un té la temptació de pensar que els bisbes de la nostra terra també han tornat enrera. I no és així; el Bisbe Teodor Ubeda, que ja parla el català de Mallorca molt millor i amb menys accent valencià que fa uns anys, ens va donar una imatge molt distinta. Es un home compromès amb els temps actuals, que sap perfectament quina és l'església que vol.

La setmana que ve, don Teodor es desplaça a la nostra ciutat per a donar una sèrie de conferències i fer una sèrie de celebracions quaresmals sota el títol de "Ens parla el nostre Bisbe". Davant aquesta avinentesa varem ser convidats per parlar —més breument del que desitjàvem— amb la primera autoritat eclesiàstica de l'Illa. A continuació, transcrivim la conversa que mantenguérem amb don Teodor, bisbe progressista i del nostre temps.

ANTONI TUGORES
FOTOS: FORTEZA HNOS.

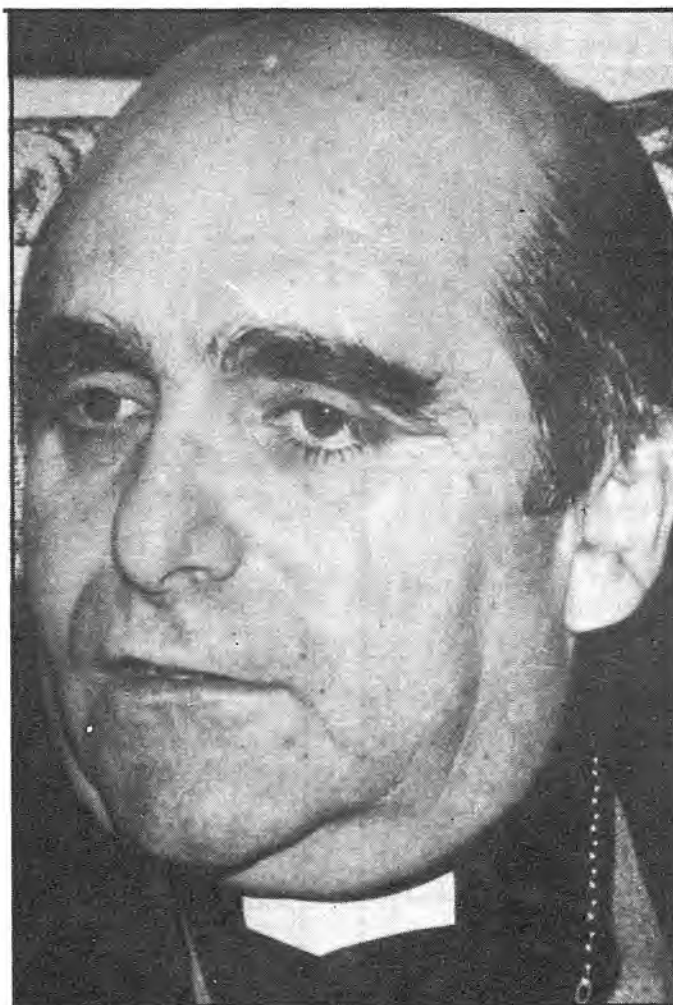
EL BISBE S'ACOSTA AL POBLE.

-En primer lloc, senyor Bisbe, m'agradaria ens explicàsseu el motiu de la vostra venguda a predicar a Manacor, ja que aquest no és un fet freqüent.

-T'ho explicaré molt clarament: amb la meua venguda vull complir dos deures que tenc, un manament exprés de l'Església: Tenc de fer arribar la seva paraula com bisbe, i no fer-la arribar des de la Seu, sinó també acostant-me a la Part Forana. Hi ha un altre motiu: hi ha tota una sèrie de qüestions de tal importància, que em semblen de tal actualitat, que crec mereixen ser posades com objecte de reflexió comú a tota l'Església.

-Quins són aquests temes tan actuals i importants per als cristians?

-Són els tres temes que tocarem a les conferències de la setmana que ve. En primer lloc, el tema de l'esperança. El nostre món té un dèficit d'esperança. Són molt grans les inseguretats del futur i els problemes del present i l'esperança ha minvat sensiblement. En segon lloc, vull parlar de la imprescindible moralitat. Els canvis ràpids i profunds —socials, econòmics, polítics i eclesials— es desdibuixen i ens fan perdre els punts de referència que teníem, els punts bàsics per a la conducta de les persones. Hi ha una crisi de moralitat i vull fer una reflexió sobre la nostra conducta moral. El tercer tema està relacionat amb l'egoisme creixent en què vi-

vim i amb l'individualisme. No reaccionam per la via de la solidaritat, sinó per la via del "sálvese quien pueda". Parlaré de treballs voluntaris i gratuïts dins la societat i dins l'Església.

-Crec, senyor Bisbe, que aquestes conferències que ens veniu a donar parteixen amb un problema inicial: Normalment les persones que us vendran a sentir són persones creents, potser inclús sensibilitzades

amb la temàtica que tractareu. L'altra gent no sentirà la vostra paraula.

-Aquest és el problema de sempre, parlem a la gent més sensibilitzada. Jo, a aquesta gent, vull proposar-li que sien motors d'aquestes actituds i testimonis d'aquestes idees. Que hi hagi, a la nostra societat, aquell efecte de que parla l'Evangeli de la sal i el llevat. A mi m'agradaria poder arribar a més

gent; la via de sortida és que els que vinguin sien difusors d'aquestes idees. L'any passat, vaig donar tota una tanda de xerrades que varen ser recollides a un llibret, que es va editar mesos després d'haver-les acabades. Enguany hem fet un esforç perquè aquest recull sia al carrer el mateix dia que acabem les xerrades, i així no es perd l'actualitat.

MENYS NOMBRE, MÉS CONSCIÈNCIA.

-Dóna la impressió que la crisi general de valors ha duit també una baixa de gent creient i de gent que practica. Creis vós que en realitat l'Església està en baixa?

-Jo diria que l'Església ha variat la seva posició. En uns aspectes, evidentment està en baixa; en altres, està en alta; numèricament està en baixa; significativament, crec que està en alça.

-¿Quina és l'explicació que donau a aquest fet?

-Hem passat d'una situació en la qual tots, oficialment perteneixien a l'Església. Hi havia un cert pudor en confessar l'allunyament de l'Església i la gent era reàcia a la crítica. Ara hem passat a una situació de pluralisme, molt diferent. Inclús hi ha estímuls nous per fer tota una sèrie de crítiques, a vegades lleugeres. Això fa que les coses estiguin més clares. Malgrat el descens numèric, sabem millor qui som cada u. Per altra banda, els grups que es confessen cristians, han cobrat més consciència de que ne-

cessiten reforçar la pròpia identitat i viure-la més intensivament. Els que ho són, ho són més conscientment, més confessadament i, per tant, tenim un significat més clar. Tot això fa que molta gent, que no té una idea molt clara del que és l'Església, pensi que aquesta va malament, quan jo crec que és una purificació, una decantació més realista de la situació.

-¿Es positiu, doncs, aquesta crisi patent dins el que podríem anomenar cristianisme sociològic?

-Jo crec que sí. La religiositat sociològica ha portat a l'Església a prendre una postura excessiva, de presència excessiva dins el món, en el sentit que ha desbordat els límits naturals en els que s'hauria de moure. S'ha volgut posar l'etiqueta de cristià a tot, tot, abans, havia de ser cristià: institucions, partits polítics inclús els clubs de futbol. Ara, es redimensiona a l'Església i se la considera una part de la societat, que ha d'intentar impregnar dels seus criteris tota la societat, però no ho pot batiar tot. Ara està més en el seu lloc, té una actitud més humil i més modesta. Crec que tot és beneïble, però només en segons quines condicions.

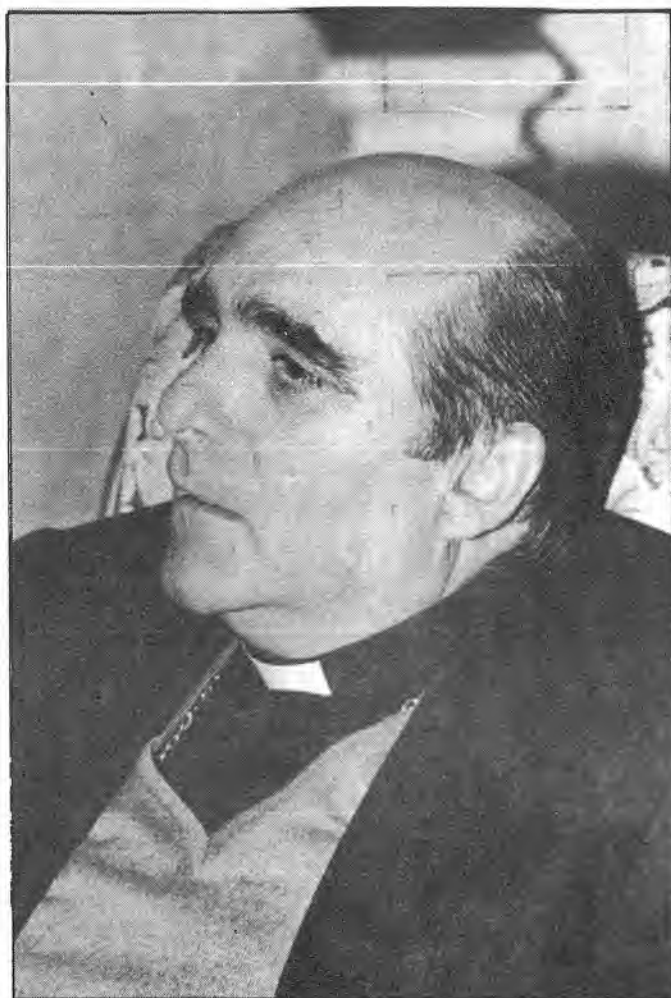
QUÈ ÉS UN CRISTIÀ?

-Es parla de cristians, de catòlics, de creients, d'agnòstics. Quina seria la vostra definició d'una persona cristiana?

-Un cristià és un home que reuneix tres condicions: en primer lloc, accepta a Jesucrist com Fill de Déu i la seva doctrina. Aquest seria el primer nivell, el de l'intel·lecte. En segon lloc, ajusta les seves obres a la doctrina de Crist. I en tercer, es compromet a intervenir en la construcció del món des dels criteris de Jesús. Si a una persona li falla qualcuna d'aquestes condicions, no és un bon cristià; potser una gran persona, un gran benefactor, un gran líder, però no un bon cristià.

-A mi em dona la impressió de que l'Església ha intentat posar-se al dia i en segons quins aspectes ho ha aconseguit; però hi ha tota una història un tant nega-

«El nostre món té un dèficit d'esperança»

tiva, d'anatemes i d'exclusions, que no ha superat, almenys no ho ha superat explícitament.

AUTOCRÍTICA DE L'ESGLÉSIA

-Jo diria que aquesta és una afirmació que només acceptaria en part. Des del Vaticà II ha fet una autocrítica i ha reconegut postures equivocades, per exemple la relativa als cristians no catòlics. Un altre plantejament és de renúncia a teories científiques que ha abandonat: el cas de Galileo, va ser un error cras.

-¿Es suficient això?

-Jo diria que no ho és abastament. Ha assumit noves postures positives, però a mi m'hagués agradat també que hagués fet confessions expressives d'errors tenguets i mantenguts. Això no lle-

va que s'està en una postura més humil i més de confessió dels propis pecats. Record que a l'any 1971, a l'Assemblea de bisbes i capellans espanyols, es va fer una confessió pública de que l'església espanyola no havia sabut esser —durant i després de la guerra civil— un signe i un instrument de reconciliació entre germans. Aquesta conclusió és ajustada a la veritat i tot i amb això va trobar forta contestació per part dels sectors més conservadors. Sovint, els eclesiàstics queiem en el perill de no afrontar aquests temes per evitar les dificultats.

-L'Església institucional ha deixat molta gent fora. Si no record malament va excomunicar, fins i tot als comunistes, quan, ara mateix, hi ha gent que es confessa cristiana que està dins partits marxistes...

-La veritat és que queden poques excomunionis formals. Per altra banda, s'ha d'analitzar el que és una excomunió: no és una sentència de condemna sinó l'avís a una persona de que s'ha quedat fora de l'Església. És una cosa relativament lògica que certes actituds no duen necessàriament a l'excomunió, sinó que duen en si mateixes la sortida de l'Església. Més que una cosa imposada, és una conseqüència de les pròpies obres. Hi ha més excomunionis de fet, que les que el Dret Canònic.

LA TEOLOGIA DE L'ALLIBERACIO

-Està molt d'actualitat la Teologia de l'alliberació, que ha nascut a Sudamèrica. Quina és la seva opinió personal envers d'aquesta Teologia.

-Tenc una opinió personal, reforçada amb un viatge al Perú, que és el bressol de la Teologia de l'Alliberació. He parlat amb vuit o deu bisbes peruans, també amb monsenyor Landázuri, primat del Perú, que han estat defensors d'aquesta teologia davant la congregació romana. He pogut parlar amb Gustavo Gutiérrez, que és el pare d'aquesta teologia i puc dir el següent: Primer; Aquesta teologia és un gran do de l'Església actual i un gran fruit del Vaticà II. I no només ho crec per convicció personal, sinó

per el que diuen l'església i els bisbes peruans. No és una cosa dolenta, sinó un autèntic tresor. Segon: Aquesta teologia no ha estat condemnada per l'Església, ni per la Santa Seu ni pel Papa, al recent viatge al Perú, contra el que han dit certs mitjans de comunicació a Espanya. El Papa, allà, va parlar-ne cinc vegades, i sempre va subratllar la importància benèfica de la Teologia de l'Alliberació dins l'Església. Tercer: Tothom està d'acord —bisbes i el mateix Gustavo Gutiérrez, que aquesta teologia és una reflexió jove, que s'està fent, que neix de la mateixa experiència compartida de la realitat de la pobresa i l'o-

«Hem passat a una situació de pluralisme, d'autocrítica»

pressió injusta que pateixen els pobles. I en aquest sentit és normal que hi hagi qüestions que puntualitzar, perills de confusions d'idees. Totsestem d'acord en que s'ha de clarificar i ha de puntualitzar més. I la veritat és que tots estan disposats a clarificar aquests punts més obscurs i més susceptibles de confusió. Quart: de cap manera es pot parlar al nostre món de la salvació de Jesucrist, prescindint de la situació de injustícia, de fam, d'opressió, de degradació física, moral i social en que viu una gran part d'aquest món, es imprescindible plantejar la salvació de Crist globalment, abarçant tots els mals que hem de salvar: lo íntim de les persones i els mals socials. I això és el que el Papa ha subratllat més al viatge al Perú.

NO HI HA UNA TORNADA AL PASSAT

-Es diu, amb una certa freqüència, i sobretot des de l'arribada al papat de Joan Pau II, que l'Església ha tornat a postures superades, que ha pegat, en definitiva, una girada cap a la dreta.

-Jo crec que hi ha una certa raó al jutjar que l'Església actual, en conjunt, té una actitud més de tornada a posicions conservadores que en anys anteriors; cosa que em pareix normal, perquè el Concili Vaticà II va ser un gran element accelerador, que va impulsar el progrés i això ha produït, per una banda exageracions en la forma d'entendre el progrés, i per altra, hi ha molta gent a la que ha costat molt fer aquest progrés, el canvi, i aquesta gent lluita contra el canvi, es resisteix, i d'alguna manera hi ha inseguretat. I molta d'aquesta gent, a un moment de crisi generalitzada, aguditzada les seves postures de reacció. Respecte del Papa, jo diria que té unes formes culturals i devocionals molt lligades a l'experiència religiosa de Polònia, di-

terent d'altres. Però en el fons del seu pensament la part més substancial del seu plantejament es demostra un feel continuador del Vaticà II, i en alguns aspectes, prenent postures més progressistes encara. Per exemple els aspectes de la dimensió socio-econòmica, laboral de les seves encíclics. En altres aspectes, com per exemple de la moral en torn a la defensa de la vida, es mostra més estricte. Em pareixen lleugeres les apreciacions que diuen que és involucionista.

VOCACIONS AL SACERDOCI

-Passem a un altre tema. ¿Com està la situació vocacional de joves aspirants al sacerdoci?

-Estam a un moment de franca recuperació. Ara mateix hi ha 19 teòlegs a Mallorca que formen una

comunitat molt sèria. Hi ha cinc sol·licituds d'ingrés al seminari major per a l'any que ve i tenim trenta candidats que estudien BUP i COU; aquests, ja tenen certa edat per fer una decisió madura. Estam lluny dels 300 seminaristes dels anys 60, però també lluny dels tres o quatre teòlegs de fa uns anys.

Enguany, s'ordenaran dos teòlegs que han acabat la carrera.

-Davant aquesta crisi generalitzada de vocacions, es planteja l'Església la possibilitat d'ordenar homes casats?

-No s'ho planteja, però és una qüestió oberta. De moment el celibat és disciplinari, condició necessària per ser capellà. Lo qual té una explicació. Jo crec que si s'arribàs a ordenar capellans casats no ha d'esser mai per manca de vocacions, sinó per altres consideracions. Per exemple,

a les cultures on el celibat no té el significat que nosaltres li donem. El que no es pot fer és una rebaixa en les condicions, per manca de vocacions.

-A mi m'assembla poc convincent la teoria de que el celibat permet major dedicació. Em sembla una teoria funcional i simplista, sobretot quan tenim l'exemple de capellans que han dedicat la major part de la seva vida no a la pastoral, sinó a l'estudi, el col·leccionisme, la Història...

La dedicació que permet el celibat és molt més totalitzant en temps, en energies i en capacitat que un casat. Però el problema funcional no és el més important: el tema substancial és el de l'entrega i seguiment de Jesús, sense altres entregues importants dins la vida, és cedir tota la vida sense divisions.

LLENGUA, CULTURA I ESGLESIA

-Per acabar, senyor bisbe, ja que el temps no ens permet envestir més qüestions, creis que la església mallorquina està compromesa amb la nostra llengua i la nostra cultura?

-Jo diria que sí, que està comproment-se cada vegada més. S'utilitza massivament la nostra llengua dins les celebracions litúrgiques. La cultura entra cada vegada més dins l'església i l'església està cada vegada més present dins la cultura del poble. Feim el butlletí, la catequesi i la majoria de celebracions en català. Crec que s'ha de fer més camí, però en línees generals, la situació està ben normalitzada pel que fa a l'església de Mallorca.

-El temps no dona per més, ja que el Bisbe ha d'anar-se'n a predicar a la Colònia d'Artà. Els manacorins que vulguin escoltar la veu del seu Bisbe, tenen l'oportunitat els propers dies 19 —dia de Sant Josep— a les 19,30. I els dies 20 i 21, a les vuit i mitja del vespre.

«Cuando me jubile pienso vivir mejor que ahora.»

Te preguntarás como hago para sentirme tan optimista respecto del futuro: el Plan de Jubilación "Sa Nostra" me lo permite.

Por una pequeña cantidad mensual que ahora apporto me he asegurado

una pensión para toda la vida; equivalente a mi sueldo actual.

Yo elegí cobrar una pensión mensual, tú puedes elegir cobrar de cualquier otra manera.

En definitiva el Plan de "Sa Nostra" no es otro que hacer viable tu propio plan.

Permíteme un consejo: Vé a "Sa Nostra", infórmate bien. Y prepara tu futuro.

UN EJEMPLO PARA TU PROPIO PLAN

Para una edad de Jubilación de 65 años y una cuota inicial de 10.000,- ptas /mes

EDAD	CAPITAL FINAL PREVISIBLE (*)	PENSION INICIAL PREVISIBLE (*)
35 años	57 578 048	500 007 ptas/mes
40 años	30 002 667	260 578 ptas/mes
45 años	15 008 640	130 352 ptas/mes

(*) Suponiendo una rentabilidad del 11% y un incremento anual de la cuota del 10%

Plan de jubilación "SA NOSTRA"

Tu tranquilidad.

Con el conocimiento de la Conselleria
de Economía y Hacienda 14-1-85
GOVERN BALEAR

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

SA POBLA ARRIBA AL NUMERO CENT

La revista quinzenal Sa Pobra, ha arribat al número cent. Més de quatre anys de vida, amb petits altibaixos però en una línia clarament ascendent, "Sa Pobra" celebra amb goig aquesta fita important dins una revista que es mou dins la modèstia, però dins una gran dignitat. Amb aquest número, han tirat, els poblers, la casa per la finestra i han fet una revista amb col·laboracions realment esplèndides, amb reportatges i articles d'autèntica qualitat. El seu director, En Miquel Segura, que no hi cap de satisfacció i tot l'equip de col·laboradors han enllestit un número excepcional, amb portada en color.

Manacor Comarcal felicita als seus companys poblers i els desitja que puguin celebrar amb salut i alegria l'arribada al nombre 1.000.

EXCURSIO DE LES AULES DE LA TERCERA EDAT

Organitzada per les Aules de la Tercera Edat de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear, el proper diumenge dia 24 de març, tindrà lloc una excursió recreativa i cultural fins a Sant Telm, Banyalbufar i Esporles, després d'un itinerari realment interessant. El mateix dia que

es posaven a la venda els passatges, es van acabar, lo qual va fer que l'organització posàs un altre autocar. A l'hora de redactar aquesta nota, quedaven molt poques places.

El preu de l'excursió és de 1.100 pessetes, incluint el dinar al restaurant Es Grau. Sense dinar, es de 400 pessetes. Les inscripcions, com sempre, es poden fer al Centre Social del carrer Major.

HA MORT DON GUILLEM GRIMALT

Dimarts passat, ens va deixar per a sempre el sacerdot manacorí Mn. Guillem Grimalt Galmés, home senzill, estudiós i cult, després d'una vida dedicada als demés i al conreu de la cultura i la història del nostre poble.

Don Guillem va néixer a Manacor dia sis de gener de 1.903.

Va estudiar al seminari diocesà i fou ordenat sacerdot dia 14 de juny de 1.930. A l'any 1.939 passà a ser conciliari de les joves d'Acció Catòlica. A 1.950, visitador de les serventes de la Santa Família. A 1.953 començà a donar classes de Religió a la Puresa. Un any després passà a ser confessor ordinari dels germans de La Salle i a 1.961, director de les Obres Missionals.

A més d'aquestes tasques, ha cuidat de l'arxiu de la Parròquia dels Dolors; de la processó dels Dimarts Sant, de les Festes del Sant Cristó de la Fe i ha editat les Fulles de la Formació per als joves.

No és gens estrany, que la seva mort hagi significat una gran pèrdua per a molts de manacorins, i sobretot per la barriada de Fartàritx que li professava autèntica devoció personal.

CONTINUA EL CICLE DE CONFERENCIES ORGANITZAT PER "NINS I NINES"

Seguint el cicle de conferències organitzades per l'Escola d'Infants "Nins

i Nines", el proper tema a tractar serà "Farmaciola i Primeres cures. Actuació davant accidents i intoxicacions", a càrrec del doctor A. Aguiló de l'equip sanitari del Consell. Se farà dijous dia 21, a les 8,30 del vespre a la mateixa Escola d'Infants c/ Solimar (davant el camp de futbol). Tots els interessants queden convidats.

PER PRIMERA VEGADA A AQUEST SEGLE, "SALERS" A MANACOR

Una notícia que hem de rebre amb sos braços oberts: Retornar a Manacor, una Festa tan antiga i tan popular com son "Es Salers".

Idò bé, pareix que enguany, es dia de Pasco, tndrem es "Salers" que faran —encara que simbòlicament— sa volta de sa recerca de panades, ous i robiols per després es disabte del Angel, fer es ball de "Es Salers" a Sa Plaça d'es Mercat, imitant en lo possible, com el feien es nostros avis.

Tot aquest trui, corr a càrrec des membres de s'Associació de sa tercera edat de Manacor.

AGRADECIMIENTO

Los familiares de Juana Lull "Na Joana d'es Molí", fallecida el pasado domingo, día 10 de Marzo, quieren expresar su agradecimiento al pueblo de

Manacor por las múltiples muestras de cariño y solidaridad que les han dado en estos momentos tan difíciles. Gracias.

DIMECRES QUE VE, FINAL DEL I TORNEIG DE TUTI ESPERITS

Quan ja estàvem a punt de tancar l'edició, hem rebut en rigurosa primícia mundial la notícia que dimecres que ve, devers les deu de la nit, tindrà lloc la gran final del torneig de Tuti Esperits, que serà disputada entre en Manolo "Humprey", en Toni "Rocco" i en David "Guaperas".

Per altra part, sembla que l'Ajuntament podria donar un trofeu al guanyador de tan magne event, maldament alguns d'ells prefeririren una botella de "Passport".

El delegat del Govern, senyor Plasencia, ha manifestat que augmentarà la dotació policial a Manacor durant tota la setmana que ve, perquè se preveuen durs enfrontaments entre els incondicionals de cada finalista.

Espies de la KBG estan estudiant el secret de l'estrepitosa derrota d'en Cerrato "Senegalès", qui, per cert, no s'atura de plorar (encara que ell assegura que els plors són deguts a haver perdut l'hàbit de pegar-ne dos cada dia).

Darrerament són molts els grups de nins i nines dels col·legis d'EGB que ens visiten. El darrer va ser el que veis a la fotografia, les nines de setè curs de

Sant Francesc. Esperam que les seves visites els siguin profitoses, i a veure si qualcuna d'elles s'anima i s'apunta a això del periodisme.

Toni Adrover, «Ravanetto»

Expert en discoteques i seguidor número 1 del Manacor

Texte: Bernat Nadal.
Fotos: Jaume Ramis.

En Toni Adrover, àlies Ravanetto, és una de les persones més conegudes de Manacor a nivell popular. Hem recorregut a Ell aquesta setmana per defugir d'un excessiu protagonisme dels polítics i per no caure en una repetició d'entrevistats que es mouen dins el camp intel·lectual. En Toni és un home xerraire, normalment tocat per una estranya eufòria que, si parlau amb Ell una estona, se vos arribarà a contagiar. La veritat és que, com moltes de persones, el protagonista d'aquesta setmana és susceptible d'una doble interpretació: la seva imatge canvia molt si se'l coneix o si no se'l coneix.

Pot semblar molt extrovertit, aficadís, cridaner... però quan el tractam i ens asseim amb Ell a una taula observam la seva imatge real: inquiet, preocupat per moltes coses que passen al poble, treballador i molt moderat en les seves declaracions "Ei, tu, això no l'escriguis, que mouria un escàndol..."

Hem volgut mostrar el caire íntim d'En Toni Ravanetto perquè és un personatge popular, conegut per tot arreu. Qui no el coneix poc o molt? Darrerament el nostre amic va ser objecte de mil comentaris quan es va dir que oferia una prima de cent mil pessetes a cada jugador del Manacor, si l'equip conservava la categoria; en el transcurs d'aquesta entrevista ens aclareix que està disposat, juntament amb altres col·laboradors, a fer un bon regal als jugadors manacorins si aconseguixen quedar dins Segona Divisió.

Ha estat alguns anys "relacions públiques" a Discoteques de Cala Millor i coneix perfectament la vida nocturna de la zona. Al marge d'això viu econòmicament vinculat al món del turisme, perquè es dedica a vendes i representacions per tota la zona costera. Al llarg d'aquesta entrevista parlarem un poc de tots aquests temes.

Ell mateix assegura que aquella gent qui no el coneix bé té una idea equivocada d'Ell. L'entrevista, creim, el retrata bastant bé. Com és interiorment En Ravanetto?

-Toni Adrover, de vint-i-set anys, va néixer a Manacor, al Carrer d'Artà. De petit li deien "es Suís". Com és això de "Es suís"?

-Perquè quan era un infant vaig viure dos anys a Suïssa. Mon pare treballava d'encarregat a una empresa allí; hi vaig passar part de la meua infantesa.

-Quina llengua parlaves a Suïssa?

-El francès, de fet el vaig arribar a parlar bastant bé i més tard, a Manacor, quan estudiava a La Salle i tenia vuit o nou anys,

ja no m'examinava de francès perquè se donava per sabut que no era necessari passar examen.

-Primer te'n vas a Suïssa i posteriorment tornes desaparèixer i recalcs per Ciutat, què hi feies?

-Estudiava, mon pare em va posar al CIDE uns anys i posteriorment al Col·legi Sant Gaietà; finalment vaig venir a l'Institut. Carrera? no, no m'agradava estudiar i no vaig voler prendre carrera.

-A que et dediques

en acabar de l'Institut?

-Vaig fer feina a sa Renault i llavors vaig fer el Servei Militar. Fins després no em vaig incorporar al negoci familiar: a casa nostra feien capells de roba que veníem a les botigues de souvenirs.

-Tu canviaves un poc el rumb del negoci i entraves dins el món de la confecció, les camisetes, bijuteria etc... Com funciona aquest endiumenjat?

-A força de moure's molt. Jo compr roba feta per tornar vendre i també

en feim, l'encomanem a una gent que treballa per a nosaltres. També faig de representant de bijuteria, plata i perles i finalment em dedico a la serigrafia.

-Deus ser l'única persona a Manacor que es dedica a la serigrafia. Ho traballes tu mateix?

-Tenc En Salvador Gilmalt que cuida del disseny i et puc assegurar que és un vertader artista.

-I tu que ets un expert en vendes a les botigues de souvenirs de tota la zona turística, digues. Hi ha ver-

tadera crisi?

-Sí, se nota una certa crisi. Si et fixes lo que val una "tenda", lo que costa omplir-la i el marge que deixa la venda, veuràs que hi ha gent que té problemes perquè se necessita una inversió molt important, encara que hi ha gent que ja ha fet els duros i en aquests casos marxen molt millor.

-Son un problema greu els impagats?

-No, perquè ja no venc a aquella gent que sé que no pagarà. Lo que sí passa sovint és que una gent determinada no pot pagar a un termini concret, et torna la lletra i així guanya un mes, però després paguen.

-Ara et demanaré una cosa que molta gent té curiositat per saber: Com és que et diuen "Ravanetto" i com va ser que tu mateix adoptassi aquest nom com a distintiu comercial?

-Va ser per xaripa; estàvem conversant un dia dins una discoteca i va sonar Ravanetto com una deformació o variació del meu mal-nom. Com que jo em dedic a prendes de vestir i Ravanetto sona a italià, em va semblar que adoptar aquest nom comercial era una forma de conservar un poc el sobrenom i a més a més aconseguia una marca que sonava molt bé, ja saps que la roba italiana té més consideració que l'espanyola.

-Tu ets una persona molt coneguda. No t'ha picat mai la curolla de la política?

-Què va, no m'interessa gens, és que no hi entenc.

-Però deus votar i tenir alguna preferència, no?

-Sí, sempre vaig a votar i preferències les tenc. Crec que el Batle se preocupa molt pel poble i també en Rafel Muntaner.

-Ets religiós practicant?

-No, ho vaig deixar això d'anar a missa quan vaig acabar sa mili, però qualque vegada hi vaig, no te creguis. Confessar-me? no, de cap manera, no hi crec gens, jo quan necessit reconciliar-me és amb mi mateix i per tant ho faig tot sol.

-La veritat és que una part de la teva fama ha esdevingut per la teva llarga dedicació a Relacions Públiques a les Sales de Festes. Hi

has fet feina molts d'anys, no?

-Sí, no me'n record amb exactesa, però vuit o deu anys.

-I què és un Relacions Públiques?

-Es l'encarregat que la cosa funcioni sense problemes, amb la clientela contenta. Qualcú se n'ha d'encarregar de ser amable amb el públic, evitar que la gent presenti queixes, i atorgar les necessàries atencions. De vegades organitzar festes especials, etc... Aquesta és una funció important que hauria d'existir a molts de llocs, no únicament a sales de festes.

-No és una dedicació molt habitual, que diguem. Per què t'hi dediques?

-Perquè m'agradava, era una cosa que feia els vespres al marge de la meua jornada normal. A més a més hi passava gust.

-Mos han dit que deixares les discoteques perquè tornaves vell i només tens vint-i-set anys!

-Sí, perquè les generacions canvien, hi va una classe de gent distinta i cada generació se diverteix a la seva manera, per tant, encara que només tenguí 27 anys és oportú deixar pas a gent més jove.

-Quina classe de gent se passetja avui per les discoteques?

-Depèn, segons el local elegit, perquè en certa manera hi ha especialitats que mantenen ofertes diferenciades per cada edat, o segons els gusts. Per exemple a Disco Màgic i a Odissey hi va gent molt jove, des de 16 anys fins a 22. Normalment és gent que no festeja, allí s'hi va per a lligar.

-Què hi ha més, mascles o femelles?

-Mascles, ets al.lots surten més perquè disposen encara de molta més llibertat que les al.lotes. Es curiós. Els divendres hi ha 20 mascles per cada femella i els dissabtes la cosa s'equilibra un poc, però encara hi ha més al.lots.

-Es fàcil o difícil lligar? vull dir en general, no en casos concrets.

-La gent ja no va a discoteques exactament per a lligar, van en pandilles fetes i quasi no se balla lent. Lliguen preferentment a

Es Mussols, Xaloc o Dovil són llocs de trobada molt populars

El Manacor necessita urgentment un Relacions Públiques

Les botigues de souvenirs passen crisi, sobretot si són noves i han d'amortitzar

pubs de la zona, com "Es Mussols", "Mongo-Bongo", "Es Racó", "Es caragol", etc... i no oblidem "Xarop", de Manacor que és un lloc de trobada molt de moda.

-Anaves per les discoteques de joventut. Les altres, les de gent major, quines són?

-Stifanis, hi va gent jove i major, però els casats, les colles fetes i els qui es creuen ser burgesos van al Don Jaume, n'hi ha que hi van més per criticar (xafardejar) que no per ballar, però és evident que és el lloc on la gent major s'hi troba més a gust. Naturalment tothom pot triar lliurament, però al D. Jaume o a Cosmos la gent de prop de 30 anys, i no diguem els majors, s'hi trobaran millor. I la gent distingida que no té ballera va a Dòvil.

-Després d'aquesta lliçó magistral sobre la vida nocturna de la zona, preferentment de Cala Millor, no ens resta més que envestir un tema important, el futbol. En Ravanetto és protagonista dins aquest terreny perquè se parla d'Ell i s'han dit coses de transcendència. Inicialment és reaci a tractar el tema, però s'ha de fer i li formulam la primera pregunta: Es cert que has pagat cent mil pessetes pel resultat del Manacor?

-Rigurosament cert, el Manacor s'ha de salvar i necessita estímuls. Els ho vaig oferir i les hi he entregades.

-Però se parla d'una oferta de prima de 1.500.000 Pts. un milió i mig, si el Manacor salva la categoria. Es cert?

-Mira, jo no he fet aquesta oferta concreta de cent mil pessetes a cada jugador perquè no som milionari. Existeix, és cert, una idea de recompensar els jugadors amb un regal, que faria juntament amb tres col·laboradors més, però no et puc donar els noms sense el seu permís. No sé encara què se regalarà ni com se farà, però, si se salven, segur que hi haurà un regal, això els ho he dit personalment als jugadors.

-A què ve ara aquesta passió pel futbol?

-Jo hi vaig jugar de petit i sempre he estat un seguidor del Manacor. He de dir que m'empipa un poc el públic manacorí que quan se juga un bon partit tot és bo i quan no hi ha sort increpen jugadors, directiva etc... no m'agrada que el públic estigui dividit.

-Es cert que vares ser tu que fitxares en Seminario?

-No, jo vaig ser un coordinador de l'operació, juntament amb En Guillem Obrador i En Toni Marcó. Crec que és un bon fitxatge perquè és un jugador tècnic que val molt, encara que pugui no estar integrat encara dins l'esquema del Manacor.

-Toni, amb el cor damunt sa mà: acabaràs de directiu del Manacor?

-El Manacor no té un problema exactament de directius. Lo que li manca d'una forma impressionant és un Relacions Públiques que visqui del futbol, vull dir un home que treballi i cobri com ho fa un jugador. El Manacor necessita millorar d'imatge i sincronitzar moltes coses. Necessita també directius tècnics, que entenguin de futbol i hi vulguin dedicar esforç. Ara només té en Pere Quetgles i En Toni Marcó. El Manacor ha d'aspirar a disposar, a més de

bons jugadors, d'un bon equip humà. De moment, lo bo, és la fama de bons pagadors, perquè el Manacor paga a pesar de les dificultats. I no oblidem que pareix que hi va molta gent al futbol, però lo que passa és que el camp és petit i bo d'omplir.

-La conversa ha estat molt agradable, Toni, però hem acabat l'espai, encara que no el temps per a seguir conversant. Vols afegir una darrera declaració?

-Sí, sobre els entrenadors. Si són d'aquí els piten i si són de fora no els hi diuen res; el públic no s'ha portat bé. Quan a En Company crec que fa un vertader esforç i el consider una excel·lent persona, potser el seu defecte és la manca de comunicació amb els jugadors, encara que hi ha jugadors que s'hi haurien d'acostar un poc més...

Sessió d'hemodiàlisi al centre de COERBA a Manacor.

Texte: Joan Gayà
Fotos: Forteza Hnos.

Els malalts asseguren que reben pressions per anar a Ciutat

El Centre de Hemodiàlisi de Manacor podria tancar per manca de "clients"

Fins fa poc temps, els malalts renals crònics de tota Mallorca havien de rebre les seves sessions d'hemodiàlisi a la Policlínica Miramar, de Palma. Aquestes sessions que consisteixen en extreure de la sang totes aquelles substàncies residuals que, degut a la impossibilitat d'orinar d'aquests malalts, no s'han pogut evacuar, se realitzen necessàriament cada dos dies i duren quatre hores. Cada sessió d'hemodiàlisi feta a la Policlínica Miramar costava a la Seguretat Social quinze mil vuit-cents pessetes.

Com dèiem, fins fa poc tots aquests malalts havien de desplaçar-se un pic cada dos dies a Ciutat per tal de dialitzar-se. Per mor de les molèsties que significaven aquests desplaçaments pels malalts de la Part Forana, un grup d'ells decidiren muntar una cooperativa, COERBA (Cooperativa de Enfermos Renales

de Baleares), amb la intenció de millorar el servei i d'evitar els desplaçaments, creant dos centres d'hemodiàlisi, un a Manacor i un a Inca, els quals varen ser inaugurats recentment. Aquesta iniciativa va ser plenament recolzada per AL-CER -España (Asociación nacional para la lucha contra las Enfermedades del riñón). Les sessions d'hemodiàlisi a aquests dos centres només costen a la Seguretat Social dotze mil pessetes, especialment degut al sistema que empren i pel fet de ser una cooperativa.

Entre les comarques de Manacor i d'Inca se comptabilitzen una cinquantena de malalts renals crònics. En principi, i tenint en compte l'avantatge que suposa tenir el servei devora ca seva, els cooperativistes pensaven que la majoria d'aquests malalts s'unirien a ells; però no ha estat així: de la cinquantena,

només set (tres a Manacor i quatre a Inca) se dialitzen als centres de COERBA. Per què? En aquest reportatge, els tres malalts que se dialitzen al centre de Manacor asseguren que és perquè els metges del servei d'hemodiàlisi de Palma no han volgut perdre l'exclusiva (s'ha de tenir en compte que ingressaven setze mil pessetes per cada sessió de cada malalt) i han fet tot el que han pogut —fins i tot han emprat fortes pressions—, per tal de boicotejar la iniciativa de COERBA (la competència, en una paraula). Es el testimoni d'aquests malalts, qui afirmen haver rebut ells mateixos aquestes pressions i, en el cas d'un d'ells, les conseqüències de no haver-les ateses.

"De l'hemodiàlisi de la Policlínica, en sortia amb cadira de rodes"

Parlarem amb els tres

malalts del centre d'hemodiàlisi de Manacor mentre s'estaven dialitzant. Els demanarem el per què de la creació d'aquest centre i del d'Inca i ens contestaren que especialment per l'inconvenient que significava haver de traslladar-se a Palma i perquè no estaven satisfets del tot del servei que allà rebien:

"El que passa a Palma, —ens deia un d'ells— és que dialitzen a més de cent pacients i els ho fan a tots igual, no tenen en compte les peculiaritats de cadascun. No totes les diàlisis han de ser iguals, sinó que a un li ho hauran de fer més ràpida que a un altre, o més llarga, etc.

Allà pareixia que no tenien això en compte. De les diàlisis de la Policlínica jo en sortia amb cadira de rodes, i en canvi aquí, ja ho veus, ara en acabar agafaré el cotxe i cap a ca nostra".

"Que per què no venen els malalts de Manacor? Perquè hem rebut pressions dels metges de l'hemodiàlisi de Palma"

Segons ens varen explicar, per a mantenir els dos centres d'hemodiàlisi de COERBA, el d'Inca i el de Manacor, s'han de mester vint malalts, tenint en compte que per a cada sessió (una cada dos dies) de cada un d'ells, la Seguretat Social ingressa dotze mil pessetes. Però resulta que de moment només en tenen set, nombre amb el qual no pot subsistir la cooperativa.

Per què de la cinquantena de malalts renals crònics que hi ha entre les comarques de Manacor i Inca només set es dialitzen als centres de COERBA? Els nostres entrevistats ens ho explicaren així: "Ja de tot d'una, quan els metges de Palma varen saber que fèiem comptes muntar això, vàrem tenir problemes. Pareix que ells no volien perdre els ingressos que noltres els reportàvem i varen fer tot quant varen poder per a què continuàssim anant a Palma. De fet, llevat de noltres tres i els quatre d'Inca, tots els altres hi segueixen anant. Per què?, perquè ens han pressionat insinuant-nos que no ens assitirien en cas d'urgència. A mi concretament me digueren:

"ten en compte que d'ara endavant no serà lo mateix...fins i tot en cas d'urgències". I és clar, ara tenen por de què en cas d'una urgència no els atenguin. Que consti que això que t'he dit ho pots posar ben tranquil, perquè he fet una declaració firmada".

"I no només això, —continua un altre pacient—, sinó que ara els diuen que aquests dos centres no funcionen. Mira, t'en contaré una: la setmana passada me varen haver d'internar a Son Dureta amb urgència a la una de la nit. Tenia un dolor espantós, d'aquells que maten. Fins a les quatre de la nit me va atendre un metge, —molt bé, per cert—, fins que va dir que allò era feina

d'un nefròleg. A les quatre de la nit se'n anà. A les 8 del matí entra un altre doctor i me diu: "me pensava que això era més important, ara vendrà l'altre metge", i se'n tornà. Jo estava que me moria de mal. A les nou i mitja del matí, la meua dona se'n va a prendre un cafè al bar i allà s'hi troba l'altre doctor. A les onze del matí estava que no podia més i vaig demanar un volant per a poder anar a l'INSALUD. A partir d'aquí tot se va arreglar: tot d'una va venir el metge i m'atengueren molt bé. Després, enlloc d'internar-me al departament de nefrologia, com toca fer amb els malalts del ronyó, me dugueren a urologia, on vaig rebre un servei fabulós, això sí. El per què me dugueren a urologia és evident: no volien que parlàs amb els altres malalts perquè, com t'he dit, els fan creure que això d'aquí no funciona".

—Entén vostè que això va ser dur a la pràctica les seves pressions?

—Es clar que sí, me volien assustar. No vull dir que si haguessin vist que estava pitjor del que estava no m'haguessin atès de tot d'una, però el que està clar és que volien escalivar-me. Que consti que allà tenen bons metges i personal ben preparat, però ja veus lo que fan.

L'altre centre d'hemodiàlisi de Manacor, una rèplica dels metges de la Policlínica a la iniciativa de COERBA

Potser vos haureu fixat que a Manacor, apart del centre d'hemodiàlisi de COERBA del Carrer nou, n'hi ha un altre a la Via Portugal. Segons ens explicaren els nostres entrevistats, quan els metges del servei d'hemodiàlisi de la Policlínica Miramar varen veure que COERBA s'estava convertint en una realitat i que anaven a instal·lar els centres d'Inca i de Manacor, decidiren muntar ells també les seves sucursals per tal de no perdre la clientela. "I això que,

abans de noltros moure el tema de la cooperativa, els havíem demanat que posassin centres a Inca i a Manacor i que si no els posaven ells, els posàriem noltros. Com que no se decidien, els vàrem dir que ho fariem noltros i ells ens digueren que no hi havia cap problema, que no posarien cap impediment. I ara, ja ho veus". Sembla que aquest altre centre d'hemodiàlisi té permís d'obertura des del Desembre passat, però encara no han obert perquè de moment no està concertat.

La situació de COERBA podria quedar arreglada amb el concert amb INSALUD

De moment COERBA compta amb un permís d'obertura de la Seguretat Social i un pre-concert amb l'INSALUD. Com hem dit abans, així com estan les coses aquesta cooperativa no pot subsistir, però els promotors esperen que tot s'arregli en aconseguir el concert definitiu amb l'INSALUD, que quasi amb tota seguretat sembla que s'aconseguirà, perquè els malalts renals crònics hauran de dialitzar-se als centres concertats.

El doctor Luís Jordana Buttica, cap dels centres d'hemodiàlisi de COERBA.

El Centre d'Hemodiàlisi de COERBA a Manacor

El centre d'hemodiàlisi de COERBA a Manacor, que és idèntic al d'Inca, té actualment quatre màquines d'hemodiàlisi o ronyons artificials, i està preparat per tenir-ne cinc més quan el centre hagi obtingut el concert amb l'INSALUD.

El personal del centre està format per un metge, una ATS i una auxiliar. La plantilla s'ampliarà amb un altre ATS quan se tinguin els nou ronyons artificials.

Al front del centre d'Inca i del de Manacor està el doctor Luís Jordana Buttica, nefròleg, especialista en medicina interna i metge d'empresa. Ha estat professor de la Universitat de Saragossa i ha treballat de subcap del servei de nefrologia a l'Hospital Clínic de Saragossa.

PEUGEOT 205 LINEA X EL TRIUNFO DE LA LINEA

Si ha sido capaz de apartar la mirada de la línea del coche, tome sus precauciones y vuelva a mirarlo. Así despacio, recreándose. Pero sin confiarse demasiado. Porque el nuevo PEUGEOT 205 LINEA X es un seductor. Sabe que ha nacido joven, para ser admirado. Sabe que no se parece a nadie, para distinguirse. Sabe que tiene buena pinta, y se aprovecha de ello. Sabe que tiene una línea que le da todos los triunfos.

Línea X: Parabrisas laminado. Faros halógenos. Servofreno. Encendido electrónico. Luneta térmica. Pre-equipo de radio. **XL:** Cilindrada: 1.118 cm³. Potencia: 55 CV. **XR:** Cilindrada: 1.294 cm³. Potencia: 55 CV. *Cerraduras eléctricas centralizadas. *Elevavinas eléctrico. Piloto trasero antiniebla.

* Opcional

**PEUGEOT 205
Contigo al fin del mundo.**

AUTOMOVILES COLL/MANACOR
CARRETERA DE PALMA, 108

TELEFOS: 550913 - 554280

Red de Concesionarios PEUGEOT TALBOT

Són notícia

Miquel Llull Vallespir, ex-industrial manacorí i actual Director General de Transports de la Comunitat Autònoma, és notícia perquè, després de la mort del líder d'A.P. local, Pere Suau, està considerat com el successor d'aquest.

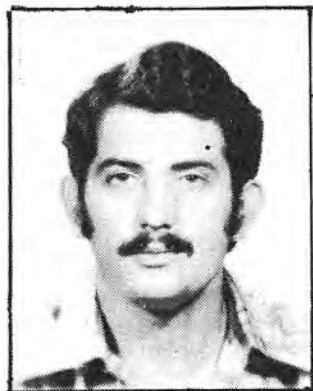
En Miquel Llull representa una línia moderada d'actuació, és dialogant i tolerant i, sobretot, respectuós, vers altres concepcions polítiques. Un sector d'A.P. veuen en bons ulls aquest nou capdavanter, encara que, segons diuen, hi ha algunes tensions internes i ben prest es podria lliurar una batalla pel poder.

Karl -Heinz Gutjahr. Aquest hom no vos sonarà massa, però es tracta d'un estranger que té el mateix nom propi que en Rumenigge però que en lloc de fer gols s'ha decidit a acudir al nostre Ajuntament interessant-se per la compra de l'Escola de s'Espinagar. Si no anam errats el tema podria derivar en conflicte perquè es diu que, en cas d'haver de prescindir de l'escola, els terrenys s'haurien de retornar als antics propietaris.

Gabriel Homar, qui abans de ser Batle s'interessava relativament pel futbol, almanco no se li veia massa, però ara que el Manacor passa problemes, ell també passa una penada. Diu-menge passat va deixar es cotxe mal aparcad (just 30 segons) per entrar a La Reforma a veure el resultat del nostre equip. Encara que el veiem d'enfora,

vàrem poder detectar un comentari eufòric que va fer a qualcú que l'esperava dins el vehicle. Es encoratjador que, se sigui o no esportista, un Batle es preocupi de la marxa de l'equip, especialment quan passa moments d'apur.

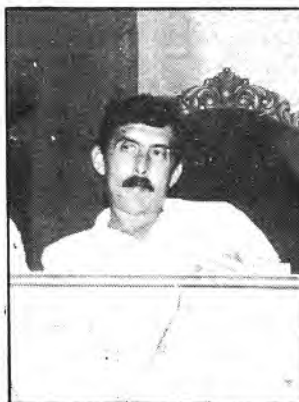
Tià Sureda, el regidor delegat de Son Macià és notícia perquè fa unes setmanes se va destapar amb unes ganexes enormes de fer feina i va aconseguir quasi 30.000 pessetes per millorar els llums del Camp de Futbol de Son Macià, i quasi tres-centes mil pessetes, en diverses partides, per pintar i restaurar l'Escola Pere Garau.

Fernando Hernández, el número 1 de les Joves Generacions d'Aliança Popular és notícia perquè fa poc temps va assistir al congrés de Ciutat. El líder manacorí va obtenir la deferència televisiva d'un primeríssim pla.

Guillem Roman, és notícia perquè va aconseguir que l'Ajuntament

aprovà el seu Projecte de donar cau (o sigui donar veu) a les entitats i associacions ciutadanes representatives. La cosa podria arribar a que aquestes associacions cíviques o culturals arribassin a poder intervenir en les sessions municipals, encara que no tendrien vot. No cal dir que, la d'En Roman, és una proposta d'esquerres que se "va colar", però que en la pràctica trobarà entrebancs per a ser efectiva.

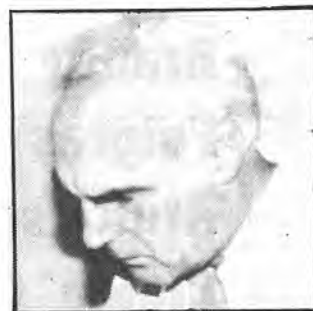

Pep Huertas, que se va marcar un bon "tanto" amb allò de la il·luminació nadalenca. Va ser la il·luminació nadalenca més ben lograda de la història de Manacor, però també la més cara, amb molta diferència: ens haurà costat més de cinc milions de pessetes. A n'en Huertas li digueren que podia gastar-se devers mig milió, però se veu que l'home se va encalenticir i va fer llarg. I és que amb cinc milions fa bon marcar-se "tantos".

Antoni Sureda, regidor socialista, qui fa comptes presentar unes quantes preguntes (encara que no ens ha volgut especificar quines) a n'en Fèlix Pons al Con-

grés de la FSB - PSOE que es celebra avui a Ciutat. Naturalment les preguntes a què ens referim seran sobre el tema de Calas de Mallorca, i suposam que una d'elles serà el per què en Fèlix Pons va declarar públicament que l'agrupació socialista de Manacor no li havia demanat ajuda per lo de Calas, quan en realitat n'hi va demanar. Ja veurem què contesta en Fèlix.

En Rafel Nadal, que el pròxim dijous dia 21 dirigirà, a l'Auditori de Palma, un interessant concert amb obres tan importants com el STABAT MATER de Pergolesi i el Concert per a piano i orquestra número vint de Mozart.

El STABAT MATER de Pedigolesi, obra exquisita del barroc, escrita per a orquestra de corda i soprano i contralt solistes, serà interpretada sota la batuta del mestre Nadal per la Orquestra "Els Solistes de Mallorca" i les veus de Paula Rosselló i Eulàlia Salbanyà.

Fins a vuit audicions s'oferiran d'aquesta obra durant aquest temps de Quaresma i a distintes poblacions de l'Illa, dins del cicle "Música religiosa a Mallorca", propiciat pel Consell Insular.

OFERTA CODEMA

DEL 11 DE MARZO

Brandy 103	1 Litro	.	.	373
Foigras Piara	150 gm.	.	.	80
Atún Isabel	Oval. 1\4	.	.	81
Crema Cola-Cao	Vaso 250 gm.	.	.	98
Magdalenas con regalo	.	.	.	162
Bizcocho	.	.	.	145
Café Congo	250 gm.	.	.	240
Compresa Famosete	20 Unidades	.	.	121
Gel Palmolive	900 gm.	.	.	255
Jabon Camay	.	.	.	50
Luzil Concentrado	4 Kg.	.	.	705

COMPRES en los ESTABLECIMIENTOS DE

A PRECIOS DE MAYORISTA

Jaume Santandreu

Paràboles d'avui

Els problemes

No puc precisar-vos la data ni les dades d'aquesta contarella, perquè, per desgràcia, la història només ens transmet les desgràcies bèl·liques i les futils bagatel·les de la gent que cova el poder, mentre mantén dins la més pregonia fosca del passat el naixement de les genialitats i de les transcendències.

Això era un temps quan encara les pelles no tenien agafatall.

Imaginu-vos, per un instant, la quantitat, gairebé innombrable, de dificultats, molèsties, complicacions, contrarietats i conflictes, pels quals havien de passar, sense remei, els desamparats cuiners a l'hora de coure la freixura, de remenar el sofrit i, sobre tot, en el moment precís de girar la truita. Perquè en aquell temps bastava girar la truita. No era com ara que ja no s'ar-

ranja res girant-la, sinó que es fa necessari afegir-hi més ous.

No és estrany que tots els qui s'acostaven a l'oli calent de la vida i posaven mà a la pella dels problemes quedassin ben servits d'esquitxades, bòfegues i cremadures, fins al punt que molts, gairebé tots, es retiraven, fugien, dels fogons, on es fregien els problemes més ardents i xafogosos de l'home, de cada home i, en conseqüència, de tota la Humanitat. I així quedaven allunyats de la cuina del viure i, escalivats, "passaven" de tot compromís.

Però, vetací que un bon dia sorgí la prodigiosa troballa.

No us sé dir ni on, ni com, ni quan esdevengué aquest històric descobriment. Tampoc us puc assenyalar, per disortada absència històrica, el nom, l'edat, el sexe, l'alçada o la

grossària de la persona que efectuà el senzill i profitós invent.

La cosa certa és que un bon dia un desconegut i anònim hereu d'aquesta moneia esquizofrènica anomenada home realitzà la meravella d'afegir un mànec a la perillosa i cremadissa pella de la vida.

Un mànec, simplement. Res més que un mànec.

També és veritat que, tot d'una després de l'invent, vingueren els polítics, civils, religiosos i militars i condemnaren l'inventor a morir d'un bany d'oli bullent per heretge, sedició i revolucionari, enemic de l'ordre establert, dels bons costums i dels sofriments imposats per Déu, mentre ells, els capparets de tots els poders legals i fàctics, agafaven el mànec per fer anar l'oli on volguessin. I encara no l'han amollat,

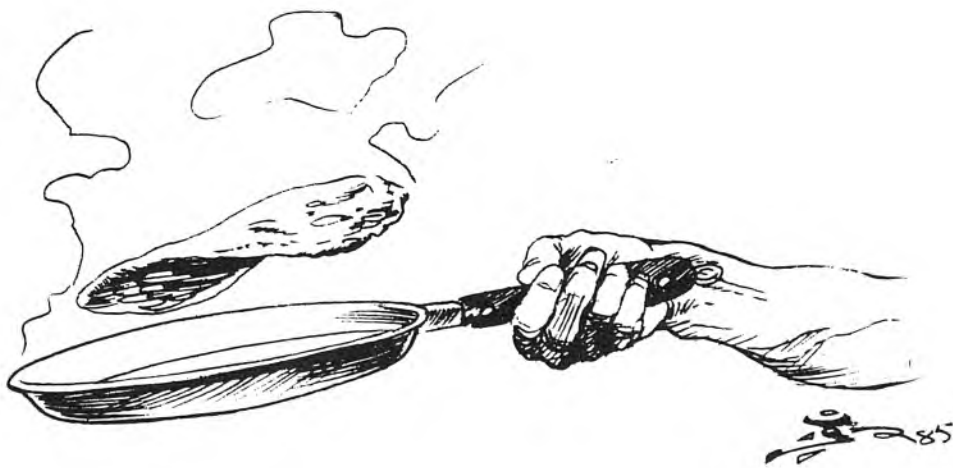
el mànec ni la pella.

Però oblidem, si més no un moment, aquestes malalties misèries de la comandera i retornem a l'ull de la font, a la puresa primigènia de l'invent, per arribar, tot seguit i tots plegats, a l'evidència de l'aforisme:

-Quan la pella dels problemes crema, quan l'oli calent de la vida esquitxa, cal fer-li un mànec.

Un mànec, simplement. Res més que un mànec.

Perdonau-me que us confessi, mentre, de passada ens servirà d'exemple, que el fet d'escriure aquesta petita metàfora allargassada, mal dita paràbola, no és res més que un intent de fer-li un mànec, encara que curt i fugisser, a l'ofegant angoixa de la meua impotència davant tanta misèria i tanta insensibilitat per posar-hi remei.

A tots els joves de Manacor

Barcelona és el millor lloc per a que un mallorquí es senti molt més mallorquí, però també és el millor lloc per adonar-se'n de que a Mallorca la qüestió lingüística està abandonada. Molts pocs mallorquins tenen un sentiment nacionalista tan elevat com el que tenen la majoria dels catalans i això és una llàstima.

Jo he començat a estimar i apreciar "ca nostra" i "sa nostra llengua" quan he arribat a Catalunya per estudiar periodisme.

El primer any va ser com una excursió per dins una cultura que, encara que històricament sigui la mateixa que la nostra, em va parèixer nova i meravellosa. Vaig descobrir una gent que estima "de veres" la seva terra i la respeta, que estima la seva llengua i la defensa de tota influència i corrupció exteriors. Vaig descobrir entre els catalans un afany per millorar-se, per superar-se i per difondre la seva llengua. Una llengua que és la mateixa que empram noltros sense tant de carinyo.

Llegint un article publicat al Manacor del senyor Pere Rosselló Bover, quan em dirigia a la facultat amb l'autobús, vaig sentir la necessitat de parlar

als joves de Manacor, a tots ells, per explicar-los un caramull de coses, totes basades amb la meua experiència personal a Barcelona. Mirau: Quan fa 2 anys vaig arribar aquí i em varen imposar el català com assignatura obligatòria me vaig molestar una mica amb tota aquesta gent de per aquí. Pensava: "Meam que s'han cregut aquests? jo som **Mallorquina** i en es mallorquí ja el sé xerrar bé, no fa falta que me n'ensenyin gens de català. A més a més, jo no en vull aprendre".

Però a mesura que avançava el curs me n'adonava de la riquesa del nostre idioma, de les possibilitats que mos obri. I també de que jo sabia molt poca cosa.

Qui ha dit que en català (o mallorquí, que és el mateix; encara que molts de vltros, com jo mateixa fa 2 anys, no ho tengueu massa clar) no es pot cantar?

Qui ha dit que el català no és hermòs? Qui creu que en català no es pot estudiar idioma complet i perfecte, totalment suficient i, a sobre, més estimat perquè és el nostre. CATALA no és, com vltros creis, una assignatura més. ¿A què aprendre a caminar pel carrer, anar en moto, o cotxo o

a menjar no són altres assignatures que carreguen els vltres deures de classe?

CATALA és la vostra llengua, és necessari saber-la parlar i escriure correctament perquè és tan necessari com sebre circular pel món.

¿I si és la llengua que parlen els nostres padrins, els nostres pares, els nostres professors, els nostres amics i noltros mateixos, perquè ha de restar a un lloc secundari, per davall el castellà o, com a màxim, al seu costat?

Noltros pensam en mallorquí, a què sí? Estimam en mallorquí, o no? (qualqu de vltros diu al seu estimat-estimada: "Cariño mío, te quiero mucho" si sou tots dos de Manacor?)

Si el mallorquí —o català— és una part tan important de les nostres vides, perquè no ens esforçam una miqueta, només un poquet, però cada dia i així feim de SA NOSTRA LENGUA una verdadera llengua, ben parlada i la més important? Per què no aprenem a respectar el català, en la seva total diversitat. (això vol dir respectar tots els tipus de català, totes les Varietats dialectals, com són el mallor-

quí, el lleidatà, el valencià, el barceloní, el gironès, el tarragoní, inclús, per filar més prim, el pollencí i el felanitxer) com no fa la gent del Principat i així enriqueix i perfecciona la nostra llengua?

No vos assusteu, no m'he tornat beneïta, ni tampoc és que els catalans m'hagin menjat el "coco"; ja sé que a molts de vltros la qüestió de la llengua vos patina i que donar-se'n compte de la importància que te du molt de temps de feina i trobar-s'hi inmersos constantment. Però he pensat que, tal vegada, el que vos ho expliqui jo, que som una al·lota de Manacor com vltros, vos pot fer més afecte que si vos ho explica un lingüista qualsevol, d'aquests que ho saben tot.

Esper haver col·laborat amb so meu granet d'arena per a la normalització del català a Manacor (ojalà fos a tota Mallorca!) amb aquest "llevar-me sa vergonya" i contar-vos aquest "DESCOBRIMENT" que he fet. Haurem de treballar molt per aconseguir una cosa tan difícil però esper que ES MALLORQUI pugui contar amb "SOS AL·LOTS DE MANACOR".

Carme Llinàs.

viajes manacor

BILLETES AVION
BILLETES BARCO
VUELOS CHARTER
RESERVAS DE HOTEL
VIAJES DE LUNA DE MIEL
VIAJES DE ESTUDIOS
VIAJES ORGANIZADOS
VIAJES NACIONALES E
INTERNACIONALES
CRUCEROS
FERIAS Y CONGRESOS

Avda. d'Es Torrent, no. 1
Tel. 55 06 50 MANACOR

¡POBRE OBELISCO!
No es la primera vez que el obelisco dedicado a la memoria de Mossèn Alcover se le endosa la humillante tarea de seguir de rodri-gón de adornos de fiestas de mayor o menor cuantía. Ni el obelisco pudo llegar a menos ni las ristras de co-lorines pudieron llegar a más. Y este año ha sido con la agravante de plantar en una de sus caras unos míseros pasquines carnavalescos. Pobre obelisco!. No le bastaba con su joroba, había que añadirle para mayor escarnio una misión tan distinta del muy noble destino para el cual fue erigido. S. D. Antoni Ma. açàs es cap, quina llen-derada a més de dos!.

CASCARRABIAS,
NO. Ya que hablamos de Mossèn Alcover hemos de hacer constar nuestra dis-crepancia con la imagen que de él se nos quiere pre-sentar como auténtica. D. Antonio Ma. no era en mo-

do alguno un vulgar casca-rrabias de los que llevan siempre en el bolsillo me-dia riña, buscando la otra media con quien pegarla. D. Antonio Ma. no era así. Los que le conocimos po-demos dar fe de ello. Era, sí, un formidable polemista, duro, tesonero, comba-tivo, intransigente, todo lo que se quiera. Pero irrita-ble sin causa, amante de las riñas por un quítame esas pajas, no y mil veces no. Puedo añadir una prue-ba de ello recordando un de-talle de su vida, detalle que no he visto publicado en ninguna parte, pero del cual muchos fuimos testi-gos. Es el siguiente: Metido de lleno en sus indagacio-nes y estudios filológicos, llegó a la conclusión —ori-ginal o aprendido— de que el diptongo latino “ae” en vez de pronunciarse “e”, co-mo hasta entonces se había hecho, tenía que pronun-ciarse “ai” y así comenzó a interpretarlo no sólo en privado, sino en las misas

cantadas en la Catedral. Y durante largo tiempo, sin pretender imponer su cri-terio a nadie, pero sin ce-der en el suyo, siguió con la pronunciación que él consi-deraba la correcta. Hasta que él mismo se dió cuen-ta de la falta de base cien-tífica de dicha pronuncia-ción y desistió de ella.

D. Antonio Ma. era in-flexible en sus juicios cuan-do estaba convencido de que la razón estaba de su parte. Lo era especialmente en asuntos tocantes a la reli-gión, en los que se mostra-ba en extremo intransigen-te y en cuyo campo milita-ba en el ala más extrema y menos progresista. Pero en todo lo demás no rezaba con su modo de ser el “sos-tenella y no enmendalla”, tan propio de los españoles. Su profundo sentido sacer-dotal le hizo ser humilde y transigente en muchas ocasiones. Su biógrafo Bor-ja Moll en su “Un home de combat” y en sus dos tomos de memorias deja constan-cia de ello en diversos pasa-jes por él narrados.

Avala por otra parte mis afirmaciones el gran lapso de tiempo de convi-venencia diaria, en su car-go de Vicario general, con el obispo Campins y su secretario D. Bartolomé Pascual, modelos ambos de finura de trato y exquisitez de expresión.

ESTAFA INTELEC-TUAL. Sempre he sentit ex-plicar que la història és com els campanars, que per veu-er-los bé, té que esser d'enfora. Vists de massa aprop un no es pot fer càrrec de la seva altària.

Els fets històrics també exi-gixen llunyania per esser vists amb objectivitat. Si es volen jutjar massa prest hi ha perill i greu de caure en un judici més subjectiu que objectiu. La història, dit en termes vulgars, té que tovar com la pasta perquè el pa sia bo. Això no ho tenen en compte molts d'aprenents d'historiadors.

Una altra tara que també solen tenir és pres-cindir de l'ambient en que es produïren els fets que vo-len comentar. Així com en el Dret Penal s'hi contem-plen les circumstàncies ate-nuants i eximents, i es de tota actualitat i l'enfoc d'Ortega i Gasset del “Ser con su circunstancia”, així també els esdeveniments his-tòrics tenen que estudiar-se, contemplar-se i comen-tar-se dins l'ambient en que tengueren lloc. No fer-ho així es donar gat per lle-bre a n'els lectors. Es lo que amb tota propietat en po-dríem dir una estafa intel-lectual. I aquesta estafa es dona molt sovint en els escrits de diaris i revis-tes, en que els lectors no slen estar massa preparats per donar-se compte de que les varietats que les donen no són més que veritats a mitges. Seria bo que molts dels qui escriuen mirassen més l'exactitud i rigor histò-rics que el natural desig de cridat l'atenció del lec-tors, molts de pics despre-venguts davant els paranys o lloves que la mala fe de l'escriptor hi té parats.

Qui es confrare, deim en mallorquí, que prenga candela.

Joan Bonnín.

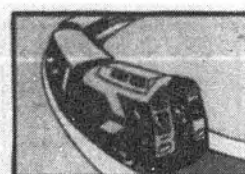
Pregau a Déu per l'ànima de

BIEL PASCUAL SUREDA

mort a Ciutat el dia 13 de Març

Soci fundador i vocal de la Junta Directiva de S'Associació de Veïns de Son Ma-cià.

L'esmentada junta llamenta tan sensible pèrdua i prega una oració per l'etern descans de la seva ànima.

Encara n'hi ha

No és estrany, quan arriba el dia 19 de març de cada any, trobar la persona que et demana: "Hi ha encara seminaris?", "Hi ha encara seminaristes?", "Per què serveix ara el Seminari Nou?"

I és que molts dels qui ja hem complert els quaranta anys recordam amb certa melancolia i un xiquet de gust agredolç aquell seminari pre-conciliar, carregat de sotanes, de disciplina, d'allunyament del món, d'ascètica pietosa, d'ascètica pietosa i...de gent il·lusionada, un poc infantilment, que el dia 19 de Març de cada any invadia ciutat i part forana pregonant "Les excel·lències divines i la sort humana d'aquells nins i joves que sentien la vocació i eren generosos a la crida".

Va arribar, havia d'arribar...la crisi, el desconcert, el desencan —fruit d'un innocent i d'un previ engan—, les secularitzacions, la desbandada. Els nostre Seminari de Mallorca —com tants d'altres seminaris— quedà quasi buit del tot. Els locals d'es seminari menor es destinen a un prestigiós col·legi d'EGB i de BUP el col·legi de Sant Pere. Els pocs seminaristes majors que resten passen a viure a un pis de ciutat.

Sembla que el temporal amaina, però no sé si per a bé o per a mal, no sé si per a retornar, carregats d'enyorança, a tot allò que en bona hora es va deixar o per a renèixer a un nou estil de joventut entregada i generosa, il·lusionada i esperançada, servidora desinteressada d'un món d'ara, on són, on s'integren, on serveixen.

Uns joves que creuen en l'amistat, que practiquen la responsabilitat, que irradien alegria.

Uns joves que tenen l'evangelí com utopia, les pròpies limitacions i fracassos com a realitat, la constància —a pesar de la manca d'eficàcia— com a estil.

I tot això perquè tenen en Jesús el millor amic i en la Resurrecció la raó de

tota confiança.

Els saben que l'esplet hi és i hi serà, per això no coneixen el desànim ni el cansament.

Els viuen, integrats totalment en el món, il·luminant les realitats dels signes del temps. Ells saben que el viure és caminar, canviar, ésser-hi.

Els han fet opció per un món diferent: un món on ix cada dia un sol sempre nou i somrient perquè neixen aquí i allà comunitats de germans sempre

novelles i sempre fresques, animades per una profunda fe en Jesús i que saben donar raó de llur esperança. Per tot arreu floreix la fraternitat, la justícia, la salvació...

Es el compromís, el del denou seminaristes d'ara i de Mallorca, joves que no es deixen esclafar.

Això vull creure. Això esperar.

Francesc Ramis

El meu bon amic Francesc Ramis, ex-vicari de Ma-

nacor i actual rector de Porreres, l'altre dia em digué: "He escrit quatre retxes sobre es Seminari, les te deix per si et serveixen de qualche cosa". Després de llegir el seu article, aquest que també vosaltres acabau de llegir, vaig abandonar la idea que jo tenia d'escriure una pàgina sobre el mateix tema amb motiu del "Dia del Seminari", i a la vegada vaig decidir publicar el seu escrit.

Andreu Genovart

Presentació de la Moda Primavera-Estiu 1985

**DIA 19 DE MARÇ
A LES 20 H.**

LLOC:

SOL NAIXENT

ROSELLA
-DONES-

FRAC
-HOMES-

ROPITS
-Infants i Prenatal-

Col·laboren:

Perruqueria: Magdalena Roseta

Sabates: Petra Riera

Optica: Tugores

Il·luminació: Miquel Sureda-Miquel

Música: Casa Martí - Marfe

Concert d'Orgue: Magdalena Roseta

VIAJE GRATIS CON VIAJES ANKAIRE y EDICIONS MANACOR a:

“ ANDORRA ”

**SORTEO DE UN VIAJE PARA DOS PERSONAS EN
SEMANA SANTA A ANDORRA**

Viajes Ankaire

Nombre.....
Domicilio.....
Ciudad..... Tel.....

Salida el 3 de Abril de 1985. Regreso el 8 de Abril.

Estancia en hotel *** en Régimen de Media Pensión.

Excursión a Pas, de la Casa.

Sorteo a celebrar ante notario el 30 de Marzo de 1985, a las 12 h. En los locales de Viajes Ankaire S.A.

**PARA LOS CLIENTES DE
VIAJES ANKAIRE**

EN JULIO SE SORTEARA UN VIAJE DE
LARGA DISTANCIA A AMERICA,
ASIA, AFRICA, etc....

Feliz viaje via
TURAVIA

SA BASSA - 5B
Tel. 55 19 50
MANACOR

SEMANA SANTA EN GALICIA

GALICIA EXPRESS..... 44.200

Del 3 al 8 Abril H*** - Media pensión.

Santiago - La Coruña - Rías Bajas - La Toja -
Vigo - Sta. Tecla.

GALICIA Y ASTURIAS..... 34.800

Del 3 al 8 Abril H turista Pensión completa.

La Coruña - Rías Bajas - Santiago - Aviles
Oviedo.

GALICIA AL COMPLETO..... 31.000

del 9 al 13 abril H. turista Pensión completa.

Vigo - Pontevedra - La Toja - El Grove - Santiago
Rías Bajas - Finisterre.

ESTANCIA EN SANTIAGO

del 30/03 al 6/04 H** A-D..... 33.000(*)

del 31/03 al 8/04 H** A-D..... 36.000

(*) sujeto a mínimo participantes.

En Toni Peixet: un pensionista de fresc

Pensem que quan una persona cobra la jubilació per primera vegada surt de l'etapa, caracteritzada per la frissor i el no poder atendre per tot, degut al ritme de vida actual, malgrat hagi fet de pagès tota la vida, i per això mateix està molt enfora de conèixer el grau d'aquests estralls, per entrar en una nova de més tranquil·litat i descans. Arribar avui a ca seva és perquè és el darrer pensionista de Son Macià, i tenim unes preguntes que fer-l'hi.

En Toni Gomila Vaquer va néixer dia 28 de novembre de 1919, essent el quart fill de la família. El pare era En Miquel Gomila Llull de Can Peixet i la mare Na Joana-Aina Vaquer Muntaner de Ca'n Pelut. Són deu germans, set homes i tres dones. La família de son pare descendeix de Manacor, mentres la de sa mare ho és de Felanitx, ell fa el nom per l'oncle Antoni, germà de son pare i Inspector dels municipals de Manacor, de cada part són una família molt estesa, sobretot de part de pare. Se casa amb Na Margalida de Ca'n Molinet, viven a la carretera del Fangar en el poblet de Son Macià i tenen dues filles i un fill. Com molts de padrins tenen la sort de tenir néts suficients per fer-los passar el temps agradable. Les preguntes que tenim per fer-les feim estallar.

- Toni, que se sent quan un cobra la pensió per primera vegada?

-Dues coses l'alegria de cobrar i la tristor de tornar vell.

-Hi ha gent que troba el temps curt i altre llarg. Per tu la jubilació ha vingut d'hora?

-Tal volta perquè sempre he tengut salut, ha arribat quasi sense adonar-me'n compte.

-La vida costa molt a tothom, però si la tornassis començar un altre pic, ho faries d'una altra manera?

-Ens adonam compte de que era una resposta que no la tenia gens pensada. La seva dona possiblement per treure'l de dificultats diu que a lo millor s'hagué estimat més quedar fadrí. Ell riu.

-Els anys de joventut feies feina al cafè de Can Pelut. ¿Quins records guardes d'aquell temps?

-Fou una etapa més dins la meua vida. Vaig començar a fer feina d'al·lot. Se pot dir que d'aquesta manera me vaig junyir amb la feina. L'amo En Francesc ja feia de mercader i la meua tasca era tant el cafè com fer altres feines.

-La pagesia ha estat el teu món, de quan eres jove les coses han canviat molt. A pesar de tot destaca el que te crida més l'atenció.

-M'estranya molt d'una cosa. Que avui en dia malgrat les coses estan molt avançades la feina va més atrassada que mai. Possiblement sia perquè abans la gent se posava més dematí

a la feina.

-Recordes la vinguda "dels rojos" en el desembarcament?

-Record un fet. En aquells anys jo ja era molt aficionat a les rinyes de galls i record que aleshores en tenia un al cafè de Can Pelut, com que tots ho donàrem a les cames per abandonar el poble, el pobre animal va petir un parell de dies de fam. També record el que recorda tothom.

-Ja que has parlat dels galls. ¿De quan te vé l'afició?

-D'al·lot ja feien bregues a Son Macià. Record que l'amo En Toni Soler en tenia un de molt valent. En aquell temps ja hi vaig començar a agafar gust i encara ara n'hi tenc. A més a més també tenc un gendre que encara me guanya.

-Quan eres jove, a més dels galls quins divertiments teníeu?

-Els joves de la meua edat gairebé només teníem ganes d'anar a totes les matances del terme.

-On feres la mili?

-Vaig estar a Manacor, a Ciutat, a Saragossa, Teruel, València... En poques paraules en vaig menjar ben a voler. En vaig fer per espai de set anys.

-¿En tant de temps, n'hi va haver per anar en Es Front?

-Durant set anys

n'hi va haver per tot. Precisament degut a la guerra en vaig incorporar molt jove, essent destinat a un batalló creat per cobrir baixes. Vaig estar a primera fila, però aleshores el front estava aturat. No vaig haver de disparar. Tampoc vaig rebre tirs.

-Tenc entès que durant la guerra vares tenir el "tifus". Ho passas malament?

-Vaig estar uns mesos a l'Hospital Militar de València. A causa de la malaltia vaig quedar sense cap cabell, vaig sentir amb una ocasió els que me cuidaven que deien, que no arribaria al sen demà. Per un parell de vegades vaig estar estremunciat.

-No parlem només de coses tristes. Sempre has viscut a Son Macià, el canviaries per un altre lloc?

-M'agrada Son Macià més que un poble més gran i més que a foravila.

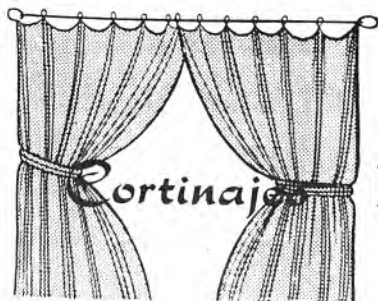
Toni, l'humor, la salut i el cobrar van quasi a la par, que no te faltin.

Tià Sureda.

Rectificació.

La setmana passada dèiem que l'ajuda sol·licitada pels organitzadors de la festa de la Ximbomba de Son Macià, no s'havia concedida, però ara podem afegir que malgrat l'inform desfavorable de la comissió pertinent, la Comissió Permanent la va aprovar. De no ha passat a sí.

LA CASA DE LAS CORTINAS.

Cortinajes Novostyl

VISILLOS, RASOS, MALLAS, GUIPOURS Y ACCESORIOS MONTAJE

Pio XII, 26 - Tel. 55 11 09

MANACOR (Balears)

ALQUILO PISO
4a. planta amueblado
C/ De la Fe, 17
Informes: Fe, 15
Tel. 55 16 40

VENDO PISO

con tres dormitorios, sala comedor, sala de estar con chimenea, 2 baños, cocina, lavandería, 2 terrazas, 1 aparcamiento y 2 cuartos trasteros.

Informes horas oficina: 55 31 51

Bon viatge tours, s.a.

G. A. T. 646

Psj. Gmo. Torrella, s/ (Los Geráneos) - Tels. 21 16 22 - 3 -
Telex 69 182 BVT - Palma de Mallorca

Sucursal: C/. Mar, 9 - Tel. 571061 - Porto Cristo

VUELOS CHARTER

MADRID.....	5.250
MALAGA.....	6.450
TENERIFE.....	14.475
CORDOBA.....	8.000
GRANADA.....	7.900
SANTIAGO.....	7.250
BARCELONA.....	3.100

*** ** *

MARRUECOS: 8 días CIRCUITO IMPERIAL
Salidas todos los lunes de Palma 48.200
Incluye: avión, seguro turístico, hotel, autocar.

NIEVE

FIN DE SEMANA EN ANDORRA
Salidas todos los viernes 7.500 pts.
Incluye todos los desplazamientos - Hotel.

BAQUEIRA
1 semana desde 10.200 pts.
Precio: apartamento por persona.

SIERRA NEVADA
1 semana desde 7.550 pts.
Precio apartamento por persona.

CANDANCHU
1 semana desde 5.180 pts.
Precio apartamento por persona.

SIERRA NEVADA
Salidas: Todos los lunes de Palma de Mallorca.
Incluye: Avión ida y vuelta y apartamento.
Precio por persona desde 19.575

FALLAS DE VALENCIA

Del 17 al 19 Marzo.
Hotel, PC, autocar, excursiones, barco... 8.500

Del 16 al 19 Marzo.
Hotel, P.C., autocar, excursiones
autocar, barco 13.700

Del 15 al 19 de Marzo en avión
Hotel, P.C., excursión Elche, Murcia,
Cartagena, autocar, avión 15.950

DISCO LIPSTICK PUB

TOTALMENTE RENOVADO

Con el mejor ambiente de Cala
Millor y lo último en música disco
española e inglesa
En un ambiente sofisticado, con una
decoración IBICENCA

¡Compruébelo usted mismo!

Junto a Cafetería - Hamburguesería Manhattan

Con este ticket entrada libre días 15, 16 y 17

DOMINGOS GALAS JUVENILES
de 5 a 9

RESTAURANTE ALBATROS

PORTO
CRISTO
NOVO

Teléfono 57 04 79

Comunica a sus
clientes y amigos que
está de nuevo a
su servicio, ofreciéndoles
sus especialidades en:
**CARNES FRESCAS
Y
PESCADOS FRESCOS**

C.D. Manacor - A.D. Ceuta: Los rojiblancos con la moral alta

Otro importante partido

Mañana en partido correspondiente a la vigésima novena jornada de liga visita Na Capellera por primera vez en su historia el Ceuta para enfrentarse al Manacor.

El Manacor que logró una importantísima victoria el pasado domingo ante el Parla, dió un paso hacia adelante de cara a la salvación. El Manacor en Parla jugó un partido serio en defensa y en el centro del campo, prodigando en la segunda mitad el contragolpe, lo que al final le dió la tan sonada victoria. Ahora no se tienen que echar las campanas al vuelo, se tiene que seguir trabajando, luchando e intentado amarrar los puntos a disputar en Na Capellera que van a ser decisivos para lograr la meta trazada.

Esta semana y concretamente el pasado lunes el conocido aficionado Toni "Ravanetto" entregó a los jugadores la cantidad de cien mil pesetas como premio a la victoria conseguida en Parla. Una prima digna de resaltar al ser donada por un simple aficionado.

Dentro de la plantilla hay la normal euforia por la importante victoria conseguida, pero los jugadores son conscientes de que se tiene que seguir luchando a tope cada domingo, aunque desde ahora lo harán con más confianza. El partido de mañana frente al Ceuta es de gran importancia, ya que el equipo manacorens debe ganar a toda costa el partido, pues una victoria le supondría abandonar el farolillo rojo de la tabla clasificatoria, esperando lo que puedan hacer los otros equipos que están en la misma situación que los rojiblancos, pero también hay que reseñar que la salvación depende en gran parte del

Manacor que debe ganar los partidos en casa y así no depender de los resultados de los otros equipos.

El joven Galletero que tuvo que ser sustituido en el minuto veinte de juego por lesión, se incorporó el miércoles a las sesiones de entrenamiento. No se sabe si está en condiciones de alinearse frente al Ceuta. Torreblanca y Sebastián siguen recuperándose de sus respectivas lesiones y los demás jugadores han entrenado durante la semana con normalidad.

Con una sola duda, la de Galletero, Juan Company ya tiene decidido el once inicial que salte al terreno de juego para enfrentarse al Ceuta, que será el siguiente: Molto en la puerta; Mesquida, Matías, Patino y Lima en la defensa; Galletero o Loren, M.A. Na-

dal, Zurdo y Varela en el centro del campo; Company y Lull en el ataque.

La A.D. Ceuta era uno de los equipos que aspiraban al ascenso, pero en las últimas jornadas ha

tenido un bajón que le ha alejado de forma casi definitiva de los primeros lugares de la clasificación.

El Ceuta tiene un partido menos frente al Talavera que se va a disputar el próximo martes, y en los veintisiete que se llevan jugados ha ganado doce, empatados cinco y perdido diez. Ha marcado veintinueve goles y ha encajado veintisiete, ocupa la novena posición de la tabla con veintinueve puntos y tres positivos.

El once que oponga Leo Zafrani al Manacor será el formado por Javier en la puerta; Pirri, Lolín, Pepillo y Juanjo en la defensa; Cherino, Yayi y Almagro en el centro del campo; Barrientos, Carlos y Angel en el ataque.

Se espera que sean muchos los aficionados que acudan a animar a los jugadores rojiblancos en este importantísimo partido, que tendrá su inicio a las cinco menos cuarto, bajo la dirección del Sr. Martínez De la Fuente del Colegio Guipuzcoano.

Felip Barba

**¿NECESITA DINERO?
SE LO OFRECEMOS EN 24 h.**

**Préstamos personales,
hipotecas, etc.**

**Se necesitan colaboradores
Manacor y Comarca.**

Teléfono: 55 44 10

Coinciden en que la salvación se puede lograr

Dentro de la tónica de buen juego del Manacor en Parla, tuvieron una actuación destacada Patiño, Matías, Mesquida, Moltó y Llull. Por lo importante que fue el resultado del pasado domingo hemos entrevistado a los cuatro jugadores rojiblancos citados.

MOLTO

-¿Qué puede significar la victoria del pasado domingo para las aspiraciones del Manacor?

-Un paso muy importante, pues la victoria ante un equipo que está en nuestra situación puede significar la salvación y jugar con más confianza.

-¿Te encuentras en un buen momento de forma?

-Cuando el equipo juega bien el portero también se contagia y lo hace bien, a mi últimamente las cosas me salen bien.

-¿Un pronóstico para el partido de mañana?

-No me gusta hacer

pronósticos, para mi el partido de mañana es más importante que el del pasado domingo.

LLULL

-¿Te diste cuenta de lo importante que puede ser el gol que marcaste al Parla?

-Cuando lo marqué no pensé que pudiera ser tan importante, estuve más contento del segundo que materializó Ramos ya que con dos goles a nuestro favor no podíamos perder el partido.

-¿Hay más posibilidades de salvación después de la victoria del pasado domingo?

-Pienso que sí, depende de nosotros, quedan muchos puntos que disputar y tenemos que amarrar bien en casa.

-¿Qué va a pasar mañana ante el Ceuta?

-Espero una victoria, aunque será un partido difícil.

MATIAS

-¿Qué importancia puede tener la victoria del pasado domingo?

-Puede significar la salvación.

-¿Qué jugador de los dos que marcaste te causó más problemas?

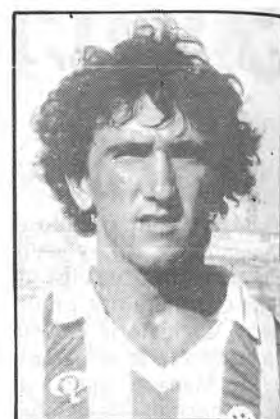
-Alvarado fue fácil de marcar quizás porque se encontraba mal y Arganda corrió más pero era menos jugador que Alvarado, pero problemas no tuve con ninguno de los dos.

-¿Un pronóstico para el partido de mañana?

-Ganaremos.

MESQUIDA

-¿Qué supone para el Manacor la victoria ante el

Parla?

-Ha supuesto dos puntos importantes y ha aportado confianza al equipo.

-¿Cómo ves ahora la salvación de la categoría?

-Pienso que nos vamos a salvar, pero tenemos que luchar hasta el último partido, no nos favorece en nada el tener que jugar seis partidos en casa y sólo cuatro fuera, al revés pienso que sería más fácil.

-¿Vais a ganar mañana al Ceuta?

-El Ceuta tiene un buen equipo, son jóvenes, pero pienso que vamos a ganar.
Felip Barba

FORTEZA-Hnos.

**SE ALQUILA LOCAL
COMERCIAL
Plaza Iglesia, 3
140 m2. aprox.**

Informes: 55 10 84 - 57 01 54

Ca'n Pistola

Antoni Pascual i Servera

ELECTRICITAT

FONTANERIA

C/. Eivissa, 20 Tel. 550096

MANACOR

xuts i potades

Per s'Estrúmbol

Es Potó-Roig.

Es Potó-Roig àlies sa-quiniela hípica, ha vingut a sa nostra redacció a cuar que ben prest dimitirà si es president segueix fent-li sa traveta. En vista que quan Ell surt el Manacor perd, li posaren diumenge passat dos delegats més, En Toni Marcó i En Nofrín Pol. Lo més fotut des cas -mos va dir- és que a Ells i a ses seves dones i sogre el MANACOR els hi va pagar el passatge i es tios, aprofitant ser directius, han conseguit passetjar de franc tota sa família.

SuperManacor.

El Manacor mereix sa medalla a sa constància. Com que aquesta medalla no la dona ningú, almanco tenim en Company-Venables i En Ramos que venen del Constància. Han de ser inqueros per fer flame-tades d'aquestes: anar es darrers i guanyar de 0-3 a fora camp.

En Ravenetto i sa tàctica secreta.

Lo que no ha sabut

EN RAVANETTO POSA ES DELLONS DAMUNT SA TAVLA

detectar cap metge espor-tiu ho ha arreglat En Ra-vanetto en cinc minuts: Cent mil pessetes mondes i lirondes i el Manacor gua-nyaria al Madrit i tot. Pe-rò com que en Ravanetto, aquesta setmana a una en-trevista que publicam, decla-ra que es molt religiós, va dir: A Dios rogando y con el mazo dando, i mentre el President i Vicepresident eren a Sant Salvàdor a pre-gar pel Manacor, Ell, Rava-netto Primero del Condado de Manacor, se va posar sa mà a sa butxaca i va ras-car vint mil duros que fe-ren més efecte que ses tres novenes.

En Venables posa ordre.

Com que sap que la Ma-fia que dirigix En Meties-Redford li vol fer una putada sonada, En Venables va prendre una mesura dràstica abans des partit de diumenge passat: Va donar una lavativa a En

Es nin predilecte.

Mationes i aquest va haver de córrer tot es partit amb so cul estret. Li fogiren ses bromes... fins que arribaren an es vestuaris que va poder amollar lastre.

Jomsa: Periodisme d'influència.

Es nostre amic Jomsa, o sigui Pep Maria Salom, ha demostrat tenir una ploma eficaç, almanco dins el terreny futbolístic. La setmana passada se despenja un article molt crític diri-git als mètodes d'En Venables Company i sa Directi-va va reaccionar immediata-ment: Enviaren En Miquel Estrany a Parla perquè diri-gís el Manacor. N'Estrany, que fa estona aspirava aquest càrrec, va posar ordre i concert dins s'equip i es resultat canta. Per dissimular va haver de passar com a Delegat d'equip, perquè no té títol d'entrenador.

Sa Banda d'En Meliton.

Sa mafia que dirigeix En Maties-Mini va prepa-rar un atemptat con-tra Superbarba, però els va sortir malament. Es nostre agent va ser ràpid de reflexos i va evitar que, vestit, el posassin dins sa dutxa. De pas va acon-

seguir remullar En Mini-el-niño, es ganster Company i En Mesquida... que fa tot lo que en Maties li mana.

Com que no pogueren amb Superbarba-86 ata-caren En Guem Potó-Roig i li adornaren sa fesomia amb un maquillatge a base de tortada de whisky.

En Venables, Super-barba, Es Potó-Roig i altra gent s'han queixat an es President de ses putades que fa En Mini-Maties. A mi me pareix que tot lo que ha fet fins ara està molt ben fet, va exclamar Es Pre-si. Clar, com que a sa tercera edat va endarrer de tenir un nét, s'imatge d'En Maties li reblaneix es cor.

Es ministre de Ses Herbes.

S'Estrúmbol ja ho ha-via predit, i mai s'equivoca. Ha tornat Sa Dida Toni Pasqual i el Manacor comen-ça un puntet aquí, un pun-tet allà i se salvarà. En Mol-tó no pareix es mateix d'ençà que té es mestre. En Piter se transforma total-ment quan té en Toni i can-via tant que pensa més amb sa pilota de futbol que amb ses femelles i En Beethoven deixa de tenir problemes sexuals i comença a jugar bé. Serà bruixot?, o els dó-na ferratge per berenar, que baixa sa fortor?

Menotti, homenatge postum.

A títol pòstum després d'haver patit un assassinat futbolístic, s'Ajuntament de Manacor va entregar una placa a En Menotti dilluns passat per ser s'únic entre-nador manacorí que en tota sa Història ha duit un equip a Segona Divisió. En nom del finat va recollir sa placa un que li diuen Julve.

També regalaren una placa a En Jimmy, però per mèrits sinó per consolar-lo de sa mala campanya que duu s'olímpic.

AUTO VENTA MANACOR

FIAT

Autobianchi

Lancia

VENTA: COCHES REVISADOS CON GARANTIA
COMPRA: AL CONTADO COCHES EN BUEN ESTADO DE VENTA.

Opel Corsa Luxus PM-X
Renault 5 TS PM-K
Renault 4 TL PM-K
Renault 4 PM-E
Renault 4 PM-D
Renault 7 TL PM-K
Renault 12 año 71.
Ford Taunus 2.000 rojo PM-T
Ford Super Sport 1.300 PM-S
Ford Fiesta Ghia PM-T
Ford fiesta PM-Y
Ford Fiesta PM-M

Seat Panda PM-V
Seat Fura PM-Y
Citroen GS Palas PM-J
Citroen Mehari PM-L
Citroen Dyane PM-J
Citroen furgoneta PM-V
Citroen furgoneta PM-S
Peugeot 505 PM-U
Peugeot 405 PM-N
Peugeot 504-D PM-N
Lancia coupe PM-O
Vespa 200 PM-U

Exposición y venta: Avda. Fray Junípero Serra núm. 40 y 2

Tel. 55 01 61

PISCIS 145

SISTEMA Hi-Fi PISCIS 145

Formado por:

- FP 142. Giradiscos automático con brazo tipo ELM (de baja masa). Sintonizador digital controlado por cuarzo. Tres bandas: OM-OL y FM estéreo. 37 presintonías.
 - FA 144. Amplificador integrado de 2 x 40 W (IEC). Display indicador de funciones.
 - FC 144. Platina cassette controlada electrónicamente por solenoide. Dolby B y C. Dos motores. Cabeza de reproducción/grabación sistema AZIMUTH.
 - FB 245. Cajas acústicas de tipo Bass Reflex con 3 vías y 40 W de potencial nominal.
- Mueble Rack PISCIS. Preparado para completar el sistema con un reproductor PHILIPS «COMPACT DISC».

PHILIPS

Cadenas de Sonido Philips de Alta Calidad
Precios Competitivos

SUMINISTROS ELÉCTRICOS
Santandreu, S.A.

FACILIDADES DE PAGO

Plaza de Ebanista, 6 - Via Roma y Archiduque Luis Salvador
Teléfono 55 08 27 - Apartado 112 - MANACOR (Mallorca)

Mañana, a borrar negativos en Mahón

Se acabó el conformismo. Se acabó el complejo de inferioridad...

Sí, señores, así de claro. Tras el partido del pasado domingo frente al Hospitalet; después del triunfo justo, claro y merecido, el Porto Cristo, no tiene por que temer a nadie.

Jugando como el pasado domingo, no se puede perder.

Sabemos que con un empate ya iría bien, pero, repito, que jugando así, se puede aspirar a mucho más.

Tras los seis goles del pasado domingo, mañana hay que saltar al terreno de juego de "Sporting Mahonés", no solamente para aguantar y contener. Sabe-

Mut II, cuádruple goleador frente al Hospitalet.

mos hacer mucho más; está sobradamente demostrado que la delantera del Porto Cristo es capaz de golear al más pintado. La media, carbura como debe

y la defensa es sin lugar a dudas una de las más contundentes del grupo.

Mañana a borrar negativos; mañana a escalar posiciones, ya que bajarlas es imposible distanciar cuatro puntos del inmediato seguidor.

El Mahonés es un gran equipo, tiene dos positivos y seguro que hará lo posible para conservarlos, pues tras el empate del pasado domingo en "Es Torrentó" no dejará sorprenderse en su propio campo.

Pero ha llegado el momento de no dejarnos tutear por nadie; es hora ya de no tener que pensar el resultado de terceros; tenemos personalidad propia, tenemos categoría

suficiente para dejar este grupo de cola para lo antes posible situarnos en la zona intermedia, en un lugar cómodo de la tabla y mañana es la hora de intentarlo todo, no al azar ni "podría suceder"... Nada de esto; hay que estar mentalizados de que podemos hacer frente a cualquiera, porque está superdemostrado que hay madera para obtener mejores muebles y hay pasta para fabricar mejores bollos. Como prueba, estos seis goles redondos y lirondos que se marcaron al "Hospitalet".

Partido interesante, que empezará a las 16,15 y que será dirigido por el colegiado Sr. González González.

Nicolau.

En Cala Millor: Badía - Artá

Rivalidad comarcal

La vigésimo-novena jornada de Liga de la Tercera División. Grupo XI, enfrenta al Badía de Cala Millor S.S. con el Artá, es uno de estos encuentros que catalogamos de rivalidad comarcal. Para dirigir este encuentro que dará comienzo a las 16,15 ha sido designado para dirigirlo el colegiado Sr. Benito Rodríguez, hombre conocido por estos "pagos" por haber sido juez, ya, de encuentros en los que ha intervenido el equipo local y del que esperamos consiga pasar desapercibido, lo que indicará que ha tenido una buena actuación.

El duelo promete ser interesante en primer lugar por ser de rivalidad comarcal y por la necesidad de los puntos de ambos contendientes. El Artá los precisa porque está situado en la penúltima posición de la tabla con 11 negativos y 17 puntos, lo que indica que en estos momentos es uno de los candidatos al descenso a Primera Preferente y si puntuara tal vez pudiera tener una ligera esperanza, en cambio al Badía no pudo ceder ningún punto en su feudo si

quiere seguir aspirando a uno de los puestos de privilegio puesto que Constancia, Ibiza, Hospitalet, Sporting, etc. luchan por una de estas dos plazas que quedan libres ya que parece ser que las cuatro primeras son para el Mallorca Atco, Baleares, Murense y Portmany a pesar de que este último parece sufrir un bache peligroso.

EL BADIA: El equipo de Cala Millor que el pasado domingo consiguió un valioso empate en Alaró —que supo a poco por el juego desarrollado— aguarda el encuentro que les enfrenta al Artá con moral, y fe en sí mismos, aunque con respeto hacia el rival, sabiendo que tendrán que luchar los 90 minutos para hacerse con los puntos en litigio puesto que en fútbol no hay enemigo pequeño y menos en estos partidos de rivalidad comarcal. Han sido convocados para este match: Mesquida, Quetglas, Pedro, Mateo, Munar, López, Iñaki, Onofre, Frau, Sansó, Artabe J. Barceló, Jaime, M. Angel si sus deberes militares se lo permiten. Servera si está recuperado de su dolencia y

Llull.

EL ARTA: El equipo de la villa vecina acude a Cala Millor para enfrentarse al Badía en uno de los momentos en que precisa imperiosamente puntuar para seguir con una remota esperanza de poder seguir en la categoría. En estos momentos ocupa la penúltima posición con 11 negativos, 17 puntos, ha vencido en 5 encuentros, igualando en 7 y sucumbiendo en 16, ha marcado 25 goles y encajado 50. El equipo más probable que salte inicialmente al terreno de juego no diferirá mucho del siguiente: Juanito, Grillo, Cebrián, Suárez, Esteban,

Martínez, Vallespir, Mascaró, Amer o Ferrer, Rodríguez o Martín y Caldentey.

Esperemos que el tiempo lo permita y podamos ver una buena tarde de fútbol y que sean muchos los aficionados que se den cita en el recinto de Cala Millor para presenciar este encuentro de rivalidad, en el que ambos conjuntos necesitan vencer no sólo por la rivalidad si no por la necesidad de ambos de hacerse con los puntos en litigio. Recordar que el encuentro dará comienzo a las 16,15 h.

Bernardo Galmés.

BAR RESTAURANTE ES JONQUET

ESPECIALIDAD EN:

COCINA MALLORQUINA
y gran surtido de Carnes a la Brasa.

(CON FUEGO DE LEÑA)

Entrada Urbanización
Sa Coma -
San Lorenzo
(Mallorca)
Tel. 57 09 11

Lliça d'Amunt Olímpic A

Excelente el partido que nos ofreció el Olímpic el pasado domingo y esperamos que en este próximo desplazamiento a Barcelona el equipo de Jimmy venga con algo positivo ya que el Lliça D'Amunt es uno de los equipos más flojos de la categoría y por contra el Olímpic en las últimas jornadas viene realizando un juego bastante aceptable y nada sería de extrañar si se vencía al equipo catalán. Estudiemos pues ahora brevemente al Lliça d'Amunt.

Está clasificado en décimo-tercera posición: de los veintitrés encuentros jugados ha ganado 7, ha empatado en 3 ocasiones y ha sucumbido en trece parti-

dos, llevando 29 goles a favor y 66 en contra, por lo que lo vemos como a un equipo bastante fácil para poder sacar algo positivo y a buen seguro que los muchachos que entrena Jimmy lo intentarán con todas sus fuerzas y armas disponibles lo que hace prever un partido disputadísimo e interesante, además de tener la oportunidad de abandonar el puesto de farolillo rojo que ostenta el Olímpic desde que dió comienzo el campeonato ya que el Lliça d'Amunt sólo aventaja al Olímpic en tres puntos.

Y nada más sólo desear la mejor suerte al Olímpic y... al toro.

Sito.

CAMPO MUNICIPAL DE DEPORTES MANACOR

Sábado 16 MARZO

A las 15'15 horas ALEVINES

FELANITX OLÍMPIC

A LAS 16'45 HORAS INFANTILES

J. SALLISTA OLÍMPIC

Domingo 17 MARZO

A LAS 11'00 HORAS JUVENILES 1º REG.

S. FRANCISCO OLÍMPIC - B

La cantera del C.D. Manacor

El La Salle Infantil, descendiendo de categoría

A falta de una jornada para terminar la liga y con la derrota sufrida el pasado sábado por el La Salle infantil ante el Escolar, ha supuesto para el equipo lasaliano el perder la categoría. A destacar las victorias conseguidas por el Olímpic alevín y el Manacor juvenil, que son importantes de cara a la buena clasificación de ambos equipos.

Juveniles.

En un encuentro muy disputado el Manacor venció con toda justicia al Cardesar por dos goles a cero.

Mañana en partido de rivalidad comarcal rinden visita al Porto Cristo al que por lógica los manacorenses deben salir vencedores.

Por la mínima 1-0 perdió el Olímpic B en Porreras, en un encuentro que los manacorenses merecieron mejor suerte.

Mañana reciben la visita del líder San Francisco, con pronóstico favorable al equipo palmesano.

Infantiles.

La mala suerte como aliada ha tenido el La Salle en estos últimos partidos. El pasado domingo perdió 1-2 de manera inmerecida ante el Escolar, derrota que les condena al descenso.

Esta tarde en partido final de esta competición liguera visitan al Sant Jaume

de Binissalem.

Nueva victoria a cargo del Olímpic que venció 2-4 al Avance de Artá en partido que los muchachos de Pedro Riera mostraron muy superior al equipo local.

Hoy reciben la visita de J. Sallista en el último partido de la presente competición liguera, al que deben vencer y así terminar la liga imbatidos.

Alevines.

Por un rotundo 4-1 venció el Olímpic al Ramon Llull, en un partido muy bien jugado por los muchachos de Tomeu Sampol.

Esta tarde reciben la visita del Felanitx, al que deben vencer con facilidad.

Por un gol a cero perdió el La Salle en su visita al Felanitx, en donde los lasalianos merecieron mejor suerte.

Hoy visitan al J. Sallista, en un encuentro del que pueden salir vencedores.

Benjamines.

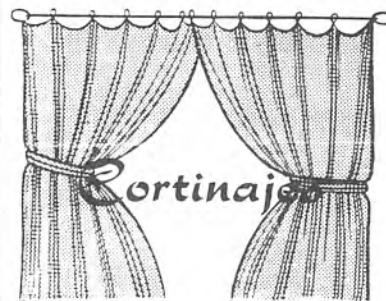
Por 1-7 fue vencido el Olímpic por el Mallorca A en un partido que los mallorquinistas fueron muy superiores.

Hoy visitan al Sport Lucmajor en donde deben conseguir la victoria.

Por su parte el Atco Manacor recibe la visita del Montesión B en un partido de difícil pronóstico.

Felip Barba

LA CASA DE LAS CORTINAS.

Novostyl

VISILLOS, RASOS, MALLAS, GUIPOURS Y ACCESORIOS MONTAJE

Pio XII, 26 - Tel. 55 11 09

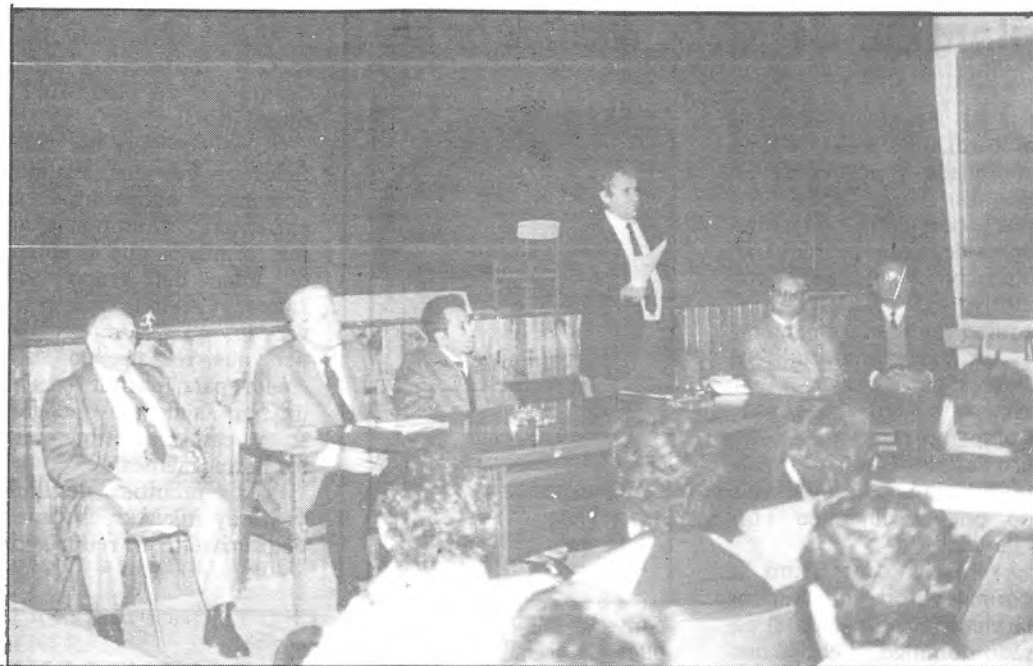
MANACOR (Balears)

Juan Julve y Miguel Jaume, homenajeados

El pasado lunes y con masiva asistencia de público se celebró en el salón de actos del Instituto de Formación Profesional, la conferencia coloquio a cargo del presidente del Colegio Nacional de Entrenadores Sr. Alepuz y el ex-entrenador del Valencia Fco. Gómez "Paquito".

A la citada conferencia que fue muy interesante acudieron la casi totalidad de entrenadores de Manacor y Comarca. En el coloquio los conferenciantes contestaron a las preguntas que les fueron formuladas.

Una vez terminada la conferencia-coloquio, el Delegado de Deportes del Ayuntamiento de Manacor entregó dos placas conmemorativas del acto a los conferenciantes, y el Sr. Ferrer presidente del Colegio Territorial Balear de entrenado-

res entregó dos placas a Juan Julve y Miguel Jaume como homenaje al prime-

ro por el ascenso del Manacor a Segunda B, y al segundo por el ascenso del Olím-

pic A a la categoría nacional.

Felip Barba.

Foto: Forteza Hnos.

GABINETE DE GINECOLOGIA Y TOCOLOGIA

Dr. Don César Félix Mesón Legaz

Comadrona: Apolonia Vicens Garí

Ayudante: Magdalena Febrer Adrover

CONSULTORIO

C/ Bosch núm. 9 - 1o. (Frente a farmacia (Pedro Ladaria))

HORARIO

Lunes, martes y miércoles (16,30 h - 20 h.)

Horas convenidas

TELEFONOS (servicio contestador automático)

- 1.- 55 10 08 (Gabinete)
- 2.- 28 13 13 (Urgencias)
- 3.- 56 91 46 - (Comadrona)

AREAS QUIRURGICAS.

- 1.- Hospital Municipal Manacor
- 2.- Policlínica Miramar
- 3.- Clínica Rotger
- 4.- Mare Nostrum.

COMPAÑIAS PRIVADAS

- 1.- Mare Nostrum.
- 2.- Asisa.
- 3.- Previa
- 4.- Imeco... etc.

El pasado martes, en el Jordi d'Es Recó

Toni Perduť homenajeo a la plantilla del C.D. Manacor

El pasado martes en el Jordi d'Es Recó, el gran aficionado y presidente del Barracar Toni Sureda "Perduť" obsequio a los jugadores de la plantilla del C.D. Manacor con una cena, con motivo de la victoria del equipo rojiblanco en Parla.

A dicha cena acudieron la totalidad de la plantilla, así como el entrenador Juan Company, el presidente Pedro Parera y el abajo firmante que también fue invitado por el dinámico Toni "Perduť".

En la cena reinó la normal euforia que supone la victoria conseguida el pasado domingo, y en los postres al anfitrión dirigió la palabra a los jugadores dándoles la enhorabuena por la victoria conseguida y exhortándoles a que sigan luchando cada domingo a fin de

conservar la categoría. Así pues la cena del pasado martes fue una demostración más del amor que tiene Toni "Perduť" por los colores rojiblanco del C.D. Manacor.

Felip Barba.

La cantera de la U.D. Barracar

Después de una semana casi de pleno descanso, la U.D. Barracar va a dar cuenta de un completo y difícil jornal.

Los juveniles de Santandreu, tras dos seguidos descansos obligatorios se enfrentará el domingo, ni más ni menos que al potente líder del grupo San Jaime. Creemos que esta vez los manacorenses tienen que relajarse lo suficiente para plantar cara a un San Jaime muy peligroso y casi inaccesible para los Barracaneses.

Los infantiles de Llull y Morey iniciarán el torneo de primavera que reúne a los

cuatro primeros equipos de la liga ya disputada. El torneo se disputará por la forma de liguilla. En esta primera jornada el Barracar se desplazará a Porreras donde intentará recomponer el equipo de cara a la próxima temporada. Los alevines de Ginart y Mascaró recibirán a un Sóller muy recuperado que puede causar problemas de cara a salvaguardar los dos puntos en litigio. De todas formas el Barracar debe estar preparado física y psíquicamente para sacar adelante este encuentro.

Antonio Rigo.

SE VENDE PLANTA BAJA NUEVA de 120 m2., con muchos extras, junto al colegio La Salle.
Informes: Tl. 55 17 78

Joyería Fermin

Central: Amargura, N° 1-A MANACOR
Sucursales: Porto Cristo, Cala Millor

TROFEOS DEPORTIVOS

PATROCINA MAXIMO GOLEADOR DEL
C. D. MANACOR

Llull	7
Varela	5
Torreblanca	3
X. Riera	3
Company	3
M.A. Nadal	1
Loren	1

Un sol
fi:
Mallorca.

**CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA**

Atletismo

El pasado domingo día 10 se celebró en Manacor el II Cross Popular Orient-Snoopy, que contó con el apoyo de todos los organismos oficiales correspondientes. Consell Insular de Mallorca, Conselleria de Cultura, Jefatura Provincial de Tráfico, Ayuntamiento de Manacor y Radio Club Cultural de Manacor, además de numerosas entidades particulares que colaboraron con la donación de trofeos y otra serie de ayudas.

A pesar de la lluvia que como viene siendo habitual estos días no paró de caer el cross tuvo un gran éxito ya que tomaron la salida sesenta participantes de los cuales prácticamente llegaron todos a la meta. La organización de la carrera fue bastante buena, aunque faltaron los jueces de la Federación Balear de Atletismo que a pesar de haberse solicitado y prometer asistir no llegaron; no hubo ningún problema ni en la salida ni a la llegada

para los clasificados y los tiempos de los corredores, durante el recorrido tampoco hubo problemas ya que todo estuvo muy bien controlado por indicaciones, controles en los puntos más críticos de la carrera, la guardia civil de tráfico que acompañó la carrera durante todo el recorrido, la policía Municipal que controló el tráfico por dentro del casco urbano y por los radio aficionados, que durante todo el recorrido mantenían constantes diálogos por radio dese distintos puntos para facilitar la organización de la carrera.

Todos los participantes se llevaron un diploma por su participación y hubo veinte trofeos que se entregaron de la siguiente forma:

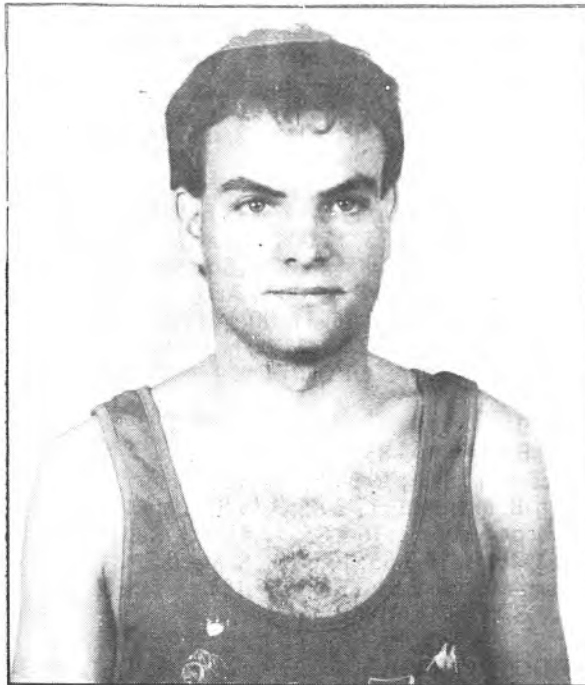
CLASIFICACION: GENERAL:

- 1.- Mateo Domínguez
- 2.- Fco. Gomáriz.
- 3.- Juan Merchan.
- 4.- Alejandro Herbas.
- 5.- Pedro Cartes.

- 6.- Andrés Ramis.
 - 7.- Antonio Robledo.
- ## FEMINAS:
- 1.- Antonia Caldentey.
 - 2.- Mercedes Inarejos.
 - 3.- Felisa López.
- ## VETERANOS:
- 1.- Andrés Caballero.
 - 2.- Juan Barceló.
 - 3.- Sebastián Adrover.

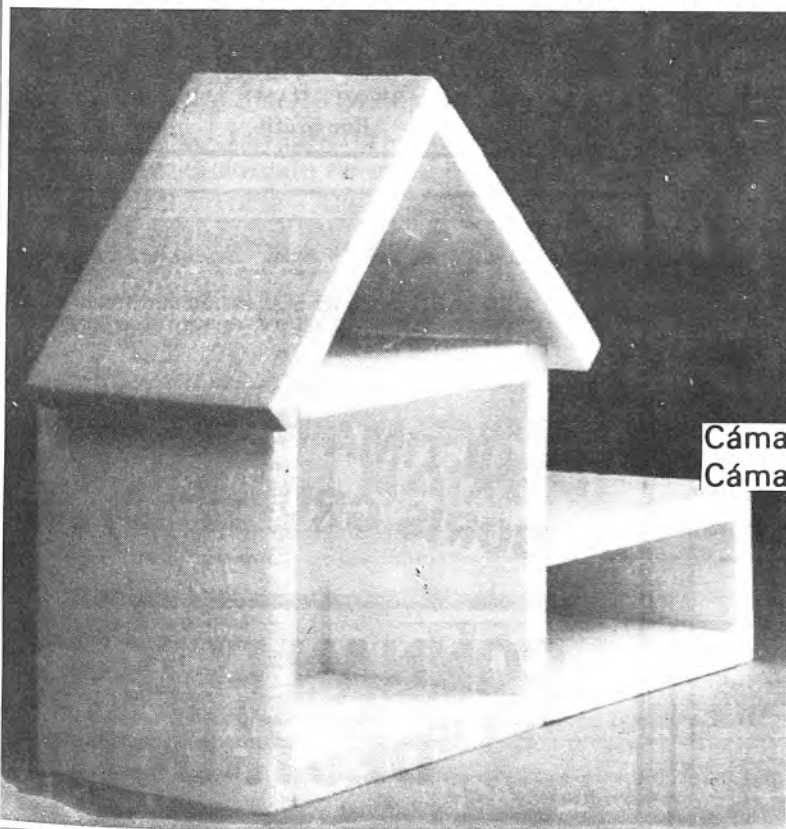
LOCALES:

- 1.- Fco. Carrión.
 - 2.- José Muñoz.
 - 3.- Antonio Riera.
 - 4.- Alfredo Cubero.
 - 5.- Lorenzo Femenías.
- ## AL MAS JOVEN:
- Miguel A. Cano.
- ## AL MAS VETERANO:
- Pedro Cánovas.

COMERCIAL MAYOL

PANELES POLIESTIRENO EXPANDIDO - Porexpan

CONSTRUCCION

Aislamiento de paredes.
Aislamiento de cubiertas de todo tipo
Aislamiento de tejados.
Insonorización de suelos.
Juntas de dilatación.
Decoración.

FRIO INDUSTRIAL

Cámaras frigoríficas de conservación (0° C)
Cámaras frigoríficas de congelación (- 20° C)

FRIO COMERCIAL Y TRANSPORTE

Refrigeradores.
Vitrinas.
Medios de transporte.
Aire acondicionado.

Francisco Gomila, 81
Teléfono 55 08 99

MANACOR
Mallorca

Torneo Peñas

HORARIOS PEÑAS, JORNADA 22, días 16 y 17-III-85

GRUPO A

Sánchez R.-P. Mallorca; 17-3-85; 9,15 h. P. Frau
Orient-Calas M; 17-3-85; 11,00 h. Calas
Can Simó-Xarop; 16-3-85; 16,00 h; Son Servera
Farrutx-Sa Volta; 17-3-85; 9,00 h. Artá
Alameda-Chaplin; 17-3-85; 11,00 h; P. Frau
P. Manacor-Mingo; 17-3-85; 11,00 h. S. Macià
DESCANSA: PERLAS ORQUIDEA

GRUPO B

B. Toni-Bar JF; 16-3-85; 16,45 h; P. Frau
T. Boxes-San Jaime; 16-3-85; 14,45 h.; Frau
P. Amer-B. Mallorquí; 17-3-85; 9,15 h. S. Macià
V. Manacor-Vellpuig; 16-3-85; 17,45 h; J. Recó
S. Macià-Tenis; 16-3-85; 16,00 h.; S. Macià
Cardessar-Monumento; 17-3-85; 9,15 h; S. Macià
DESCANSA: ES FORAT

PARTIDOS ATRASADOS y a celebrarse el día 19-3-85
(San José)

P. Orquídea-P. Manacor; 19-3-85; 9,15 h. P. Frau
P. Mallorca-Sa Volta; 19-3-85; 9,15 h. J. Recó
Calas M-S. Recaj; 19-3-85; 10,30 h. Calas
Orient-Farrutx; 19-3-85; 11,00 Capdepra
Forat-T. Boxes; 19-3-85; 11,00 h; P. Frau
V. Manacor-Bar JF; 19-3-85; 11,00 h. J. Recó

**CAMPO
MUNICIPAL DE DEPORTES
MANACOR**

**Domingo
17
MARZO**

**2.
DIVISION B**

**A las
16'30
Horas**

CEUTA MANACOR

Celebramos JORNADA ECONOMICA

Venta Localidades: BAR ESPAÑA, BAR MINGO, BAR SES DELICIES, BAR SA VOLTA

**SE NECESITA PERSONAL
PARA AGENCIA DE VIAJES**
Con conocimientos de inglés y alemán

Informes: Tel. 58 51 76

Cala Millor

Actividades subacuáticas

Reparto de Trofeos 1984

Acto que tuvo lugar la noche del pasado domingo en los salones del Hotel Victoria de Palma con masiva asistencia de submarinistas acompañantes y autoridades.

Ambiente de gran fiesta hasta altas horas de la noche precedida por suculenta cena-buffet, una vez efectuado el reparto de valiosos trofeos, diplomas y distinciones a los triunfadores de la pasada temporada, copando —como es costumbre— el máximo de trofeos, el campeónísimo José Amengual, seguido de nuestro campeónísimo Juan Gomis, subcampeón del Campeonato de Mallorca, segundo trofeo del Campeonato de Baleares por quedar en 7a. posición. Trofeo al tercer clasificado en el Cam-

peonato de Baleares de Clubes Modalidad parejas.

En el capítulo de distinciones, diploma de F.B.D.A.S. al Ayuntamiento de Muro, por haber organizado el Campeonato del Mundo de caza Submarina 1985. Placa de la F.B.D.A.S. para Juan Gomis, por su brillante Historial deportivo.

A Luís María Puyo Pérez y Bartolomé Mayrat por su gran labor, en apoyo promoción y organización del deporte de actividades subacuáticas.

Como homenaje póstumo a Jorge Masana Cervell por su labor prestada a este deporte en su cargo como secretario general a la Federación Balear.

Nicolau

Bar Rte. Ca'n Martí

C/ Puerto, 96 - Porto Cristo - Tel. 57 07 48

ESPECIALIDAD EN:

COCINA MALLORQUINA
CARNES Y PESCADOS FRESCOS
TAPAS VARIADAS

ELECCION DE 2 MENUS DIARIOS

COMIDAS POR ENCARGO

BAUTIZOS- BODAS-COMUNIONES (plazas limitadas)

AMBIENTE FAMILIAR

Bon profit

SALA IMPERIAL

SABADO desde las 5,30 sesión continua.
DOMINGO desde las 2,45 sesión continua.

**LA ULTIMA NOCHE DE
BORIS GRUSHERKO**

CONNAN EL

DESTRUCTOR

LOS 7 ERRORES.

Al reproducir esta viñeta se han cometido 7 errores que diferencian el original de la copia ¿podrías descubrirlos?

VENDO CHALET EN PORTO CRISTO

afueras - 1.000 m2. solar - jardín - 250 m2.
construidos - 4 habit. - 2 cuartos baño - Salón
comedor - cocina, Garaje 2 coches - Sala grande
Ping-Pong - Lavandería - Calefacción
Aire acondicionado en salón comedor
Piscina aclimatada - Algibe 80.000 litros

Precio: 12.000.000 - Facilidades
Teléfono: 58 56 72 de 11 a 13 horas.

BAR - RESTAURANTE SOL NAIXENT

Cra. Porto Cristo - Cala Millor

Cocina Mallorquina y Nacional

Servicio de:

**BODAS • COMUNIONES
FIESTAS SOCIALES**

Horario: A partir de las 10 de la mañana - Tel. 570931

BARRICABALL
SUCOPALBRAS
ABIDALESIOVA
COLEJOTAMAL
OLLDANSAMPRI
LLLNRMANOBI
VALEOOTNEICA
OJKTRQWUFUIC
LKJNEMIEUQAA
ABUENNLLIAOM
NASNOCARIBRI
DLIADOMICAON
ODCRELLOTA LO

SOPA DE REFRANES.

En esta sopa de letras se encuentran, de arriba a abajo, de abajo arriba, de izquierda a derecha o de derecha a izquierda, 18 palabras con las que se pueden formar 3 conocidos refranes castellanos.

SOLUCIONES A LOS PASA-
TIEMPOS DE LA SEMANA PA-
SADA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
S	I	D	E	R	V	R	G	I	C	O
2	A	L	A	M	E	D	A	M	A	R
3	L	I	M	O	N	B	R	A	M	A
4	A	C	A	T	A	C	I	O	N	E
5	R	I	N	I	C	O	A	R	E	
6	T	V	E	R	A	N	D	A	M	A
7	F	A	V	O	R	I	T	O	M	A
8	I	N	E	S	N	I	L	C	A	L
9	J	A	N	A	T	S	A	M	A	
10	A	A	R	O	R	A	S	V		
11	C	A	B	E	S	A	G	O	R	A
12	I	S	L	A	V	A	L	A		
13	O	N	D	M	A	T	O	P	E	Y
14	M	A	S	A	I	S	R	E	S	O

Agencia Inmobiliaria ARCAS MARTI

C/ Muntaner, 1-2; Tel. 55 18 37 (frente Ayuntamiento).

PRESTAMOS, DISPONEMOS PARTIDAS DE:

4.000.000	2.000.000
3.000.000	1.500.000
2.500.000	1.000.000

VENDO SOLAR EN PTO. CRISTO. Buena situación a 5.000 ptas m.

Y SOLAR en SA COMA 1a. fase a 3.000 ptas m. Forma de pago a convenir.

VENDO PANADERIA EN MANACOR, buena clientela. Facilidades de Pago. Si interesa se enseñaría funcionamiento.

Guía de Televisión en Manacor Comarcal

SABADO 16 de Marzo

- 9,00.-C2.-Fiesta del estudiante y la radio
10,45.-Carta de ajuste
11,00.-La bola de cristal
12,55.-Sorteo lotería Nacional
13,05.-Gente joven
Dirección y guión: Fernando Juan Santos
14,30.-Las Cortes de España
15,00.-Telediario
15,35.-Lucky, Lucke
16,05.-Primera Sesión
"Fuerzas aéreas"

Película norteamericana rodada en 1943 y en blanco y negro, con una duración aproximada de ciento veinte minutos. La acción se sitúa en 1941 en la base aérea de Hamilton, en California, mientras los japoneses atacan la base de Pearl Harbour. Esta película ha sido dirigida por el consagrado Howard Hawks, e interpretada por John Garfield, Gig Young y Arthur Kennedy.
18,20.-Los sabios:
"Robot" (III)
19,30.-"V" (Capítulo VII)
20,30.-Telediario
20,55.-Ayer y hoy de la aviación
21,15.-Informe semanal
22,40.-Sábado Cine
"La posesión de Joel Delaney"

Película rodada en Norteamérica, dirigida por Waris Hussein, con una duración aproximada de ciento dos minutos. Sus principales papeles son encarnados por Shirley Maclaine, Perry King, Michael Horderen, David Elliot y Lisa Kohane. La película cuenta la historia de una joven divorciada que vive junto a sus dos hijos, gracias a sus ingresos como novelista. Aunque muy pronto se desencadenará el "drama"

DOMINGO 17 Marzo

- 9,45.-Carta de ajuste
10,00.-Concierto:
"Premio Paloma O'Shea"
10,30.-El día del Señor: Santa Misa
11,30.-Pueblo de Dios
11,45.-C2.- Carta de ajuste
12,00.-Tiempo y marca
12,00.-C2.-Historia de los inventos
12,40.-C2.-Ruy, el pequeño Cid
La herradura de plata"
13,15.-C2.-La niña del Espacio
"Un viaje en cohete"
13,45.-C2.-Imágenes del cine mudo "Los reyes de la comedia"
14,10.-C2.-El padre Murphy:
"La sorpresa de Will"
15,00.-Telediario
15,05.-C2.-Gasparín y los ángeles "En busca del dueño"
15,30.-C2.-Rugby: Gales-Irlanda
15,35.-Inspector Gadget:
"Hollywood"
16,05.-Fama: "La balada de Ray Claxton"
17,00.-C2.-Estrenos TV
"lejos de casa"
Telefilm norteamericano, producido en 1981 por Stirling Silliphant, autor también del guión. Título original "Fly away home". Duración aproximada: Noventa y ocho minutos. Color.
Dirección: Paul Krasny
17,50.-Cousteau en el Amazonas
"Sombras en la jungla"
18,40.-M.A.S.H. "Imágenes"
18,45.-C2.-Candy, Candy:
"Tras un duro viaje"
19,05.-Más vale prevenir:
"Vitaminas y minerales"
19,10.-C2.-Dos en raya
19,35.-Especial musical
José Luís Rodríguez "El Puma"
20,05.-C2.-"Anillos de oro"
"Sorprendente y mágico"
20,30.-Telediario
21,05.-Mike Hammer: Diamantes
21,05.-C2.-El dominical

- 22,00.-Estudio estadio
22,05.-C2.-Largometraje
"Un americano en París"
Producción de la M.G.M. de 1951 dirigida por Vicente Minnelli e interpretada por el genial Gene Kelly y Lisa Bourvier. Tiene una duración aproximada de dos horas y nueve minutos. Obtuvo siete oscar de la academia de "Hollywood". Es uno de los musicales mejor logrados de todos los tiempos.
23,00.-Autorretrato:
José Carreras
24,00.-C2.-El ojo del vídeo
¿Qué manos cerrarán mis ojos?

LUNES 18 Marzo

- 13,30.-Carta de ajuste
14,30.-Informativos regionales
15,00.-Telediario
15,35.-La rosa amarilla
"Tierra de libertad"
16,30.-La tarde
17,25.-Viajeros del tiempo
"Asalto al Everest"
17,55.-¡Hola, chicos!
18,00.-Barrio Sésamo
"Espinete, bla, bla, bla"
18,25.-El planeta imaginario
"Juegos"
18,45.-Carta de ajuste
18,55.-Informativo juvenil
19,00.-C2.-Agenda
19,05.-Pista libre "Pop-life"
19,10.-C2.-Curso de inglés
19,25.-Puesta a punto
19,45.-C2.-Arco Iris: Cerámica
20,00.-Consumo
Hospitales: derecho del enfermo
20,00.-C2.-Estadio 2
20,30.-Telediario
20,30.-C2.-La noche del cine Español
"Jalisco canta en Sevilla"
Película española, protagonizada por el inolvidable Jorge Negrete, secundado por Carmen Sevilla y Angel de Andrés. La película fue filmada en 1948 y dirigida por Fer-

- nando Fuentes. Blanco negro.
21,05.-Ciclismo: Semana Catalana
21,15.-El superagente 86
"No tengo edad"
21,45.-El pícaro
"Lucas persigue una fortuna"
Serie española sobre la picaresca, con guión, dirección e interpretación de Fernando Gómez. En este capítulo actúa como invitada la actriz Mary Santpere
22,40.-Vivir cada día
"El hombre al aire libre"
22,30.-Telediario
23,50.-C2.-Últimas preguntas
13,55.-Teledeporte
0,15.-C2.-Resumen informativo

MARTES 19 Marzo

- 10,15.-Carta de ajuste
10,30.-Santa Misa
11,30.-Retransmisión deportiva
13,00.-Novillada
Desde la plaza de toros de Jativa (Valencia) retransmisión de la novillada organizada por el Patronato de Escuelas Taurinas.
15,00.-Telediario
15,35.-Largometraje "El cisne"
Película yugoslava, rodada en 1982, con dirección de Jaromir Jires. Está interpretada por Bozeny Mencove y Vera Provasjikowa.
16,50.-Al mil por mil
17,15.-¡Hola, chicos!
17,25.-Barrio Sésamo:
"El viajero del espacio"
17,50.-El kiosko
18,20.-Informativo juvenil
18,30.-Tocata
18,30.-C2.-Tom Sawyer
18,45.-Carta de ajuste
19,00.-C2.-Agenda
19,10.-C2.-Curso de inglés
19,25.-C2.-Puesta a punto
19,45.-C2.-Arco iris
"Cerámica"
20,00.-Telediario
20,00.-C2.-Tablón de anuncios
20,25.-Baloncesto

HIPODROMO DE MANACOR SABADO, A PARTIR DE LAS 3.30 TARDE

CARRERAS DE CABALLOS AL TROTE ENGANCHADO

celona- Zhalguiris Kau nas
30.-Con las manos en la masa
"Cu aresma
00.-C2.-Musical
"La noche española"
100.-C2.-Teatro
"Absalón"
e Pedro Calderón de la Barca.
2,15.-Unidos frente al delito
"Los chasques adores"
3,15.-Ciclismo
3,30.-Telediarío
3,45.-Teledeporte
3,55.-Desde Valencia, re-
transmisión de la nit del foc y
e la crema de las fallas.

MIÉRCOLES 20 Marzo

3,30.-Carta de ajuste
8,00.-Telediarío
8,35.-La rosa amarilla
"Secuestro"
8,30.-La tarde
7,30.-De aquí para allá
7,55.-¡Hola, chicos!
8,00.-Barrio Sésamo
El hipnotizador y Espinete"
8,25.-El kiosko
8,45.-C2.-Carta de ajuste
8,50.-Informativo juvenil
9,00.-Objetivo 92: Atletismo
9,00.-C2.-Agenda
9,10.-C2.-Curso de inglés
9,25.-C2.-Puesta a punto
9,45.-C2.-Arco Iris: "Cerámica"
10,00.-De película
"Leone y Berlanga, eu ropeos
para el mundo"
10,00.-C2.-Tiempos modernos
10,30.-Telediarío
11,00.-C2.-Estudio abierto
11,15.-Ciclismo
Seman a Catalana
11,15.-Las cuentas claras
"La reconversión
11,45.-Sesión de noche
"Eddny Duchin"
Película norteamericana, ro-
dada en 1955, con una dura-
ción de dos horas. Ha sido di-
rigida por George Sydney e in-
terpretada por el inolvidable
Tyronne Power y la famosa
Kim Novak. Cuenta la historia
de un estudiante de farmacia,
cuya auténtica vocación es la
música.
12,30.-C2.-Jazz entre amigos
Sgephane Grappelli
12,40.-Telediarío
0,05.-C2.-Resumen informativo

0,15.-Testimonio
"Testimonio de Josep Casas"
0,30.-Despedida y cierre
13,30.-Carta de ajuste

JUEVES 21 Marzo

15,00.-Telediarío
15,35.-La rosa amarilla
"Correr en libertad"
16,30.-La tarde
17,30.-Un país de Sagitario
17,55.-¡Hola, chicos!
18,00.-Barrio Sésamo
"El eco y Espinete"
18,25.-El kiosko
18,50.-Informativo juvenil
19,00.-La cueva de los cerrojos
"Crecer bajo el techo"
19,00.-C2.-Agenda
19,10.-C2.-Curso de inglés
19,25.-Puesta a punto
19,30.-Disco visto
19,45.-C2.-Arco Iris. Cerámica
20,00.-Dentro de un orden
20,00.-C2.-Documental
20,30.-Telediarío
21,00.-C2.-Fila 7
21,05.-Ciclismo, Semana
Catalana
21,15.-El Arca Noé
"Hombres en los páramos"
21,45.-Ahí te quiero ver
22,05.-Cine Club. Ciclo Roberto
Rossellini (XI)
"Fugitivos en la noche"
Película franco-italiana, rodada
en 1960, con dirección de
Roberto Rossellini. Los prin-
cipales papeles corren a cargo
de Leo Genn y Giovanna
Ralli. Tiene una duración
aproximada de ciento vein-
tisiete minutos y ha sido fo-
tografiada en blanco y ne-
gro. Cuenta la dramática
historia de tres prisioneros
del ejército aliado, que in-
tentan evadirse de un campo
de concentración.
22,45.-Paisaje con figuras
23,35.-Telediarío
23,50.-Teledeporte
24,00.-Despedida y cierre
0,30.-C2.-Resumen informativo
0,50.-C2.-Tiempo de creer
1,05.-C2.-Despedida y cierre

VIERNES 22 Marzo

13,30.-Carta de ajuste
15,00.-Telediarío
15,35.-La rosa amarilla

16,30.-La tarde
17,30.-Otras rutas, otros
caminos
17,55.-¡Hola, chicos!
18,00.-¡Barrio, Sesamo"
"Qué desastre de sastre"
18,30.-Scooby Doo"
"El viejo juego del gato y el
ratón"
18,45.-C2.-Carta de ajuste
19,00.-C2.-Informativo juvenil-
Nosotros
19,00.-C2.-Agenda
19,10.-C2.-Curso de inglés
19,30.-Arabella

19,30.-C2.-La clave
"Locos por la vida: La aventura"
20,00.-Al galope
20,30.-Telediarío
21,05.-Ciclismo: Semana
Catalana
21,15.-Un, dos, tres
"La primavera y el amor"
23,00.-Jefes
23,55.-Telediarío
24,00.-C2.-Resumen infor-
mativo
0,10.-Teledeporte
0,20.-El arte de vivir: "Arriaga
una sinfonía inacabada"

Cine en Manacor

SALA IMPERIAL

Esta semana, la Sala imperial de nuestra ciudad, nos ofrece dos interesan-tes películas, por una parte un Woody Allen y por otra una superproducción "La última Noche de Boris Grushenko", es una película interpretada y dirigida por el genial Woody Allen, teniendo como compañera de reparto, a su fiel Diane Keaton. La película fue rodada en 1975 y relata las peripecias de un "señor Ruso". Es una de sus más divertidas películas.

"Connan el destructor", segunda parte de "Connan el bárbaro", interpretada por Arnold Schwarzenegger, Grace Jones, Wilet Char-berlain y Mako. "Connan el destructor", es una de las mejores películas pertenecientes al género de espada y brujería, úl-timamente, muy adultera-do por los italianos. De es-pecial calidad e interés. Ha

sido dirigida por Richard Fleischer.

CINE GOYA

"Los locos, locos, carrozas", es una película española loca y disparatada, con humor y mucha sal gorda. El director de este engendro ha sido Fran-cesc Herrera, y entre los principales protagonistas po-demos destacar al catalán Joan Borrás, José Luís Fo-noll, Silvia Solar, Silvia Tortosa y Pep Coromi-nas. Es una película comercial, de bajo presu-puesto, cuyo principal interés reside en divertir al espectador.

"Vigilante". Película dirigida en 1983 por William Lustig, teniendo como protagonista a Robert Fos-ter, Fred Williamson, Carol Lynley y Woodi Strode. El argumento es el "clá-sico" de una película policíaca, resaltando, tam-bién, su violencia. De in-terés para los seguidores del género.

VIDEO TODO DE SETELMA

Reparación y venta:

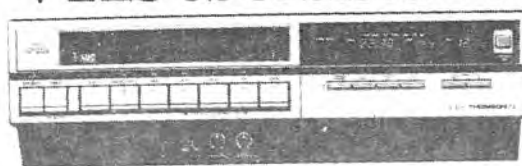
VIDEO

TV

HI-FI

MICRO-ORDENADORES

En video, VHS es el sistema

y Thomson es la Marca.

Plaza Arquitecto Bennazar, 2 - Teléfono 55 13 92 Manacor

Dietari

Farmacias

Día 15, Ldo. Llull,
Paseo Antonio Maura.

Día 16, Ldo. Llodrá,
C/ Juan Segura.

Día 17, Lda. Mestre,
Av. Mossèn Alcover.

Día 18, Ldo. Pérez,
C/ Nueva.

Día 19, Lda. Planas,
Pl. Abrevadero.

Día 20, Ldo. L. Lada-
ria, C/ Major.

Día 21, Ldo. Servera,
Sa Bassa.

Día 22, Ldo. Muntaner,
Av. Salvador Juan.

Estaciones de

Servicio

ESTACIONES DE
SERVICIO MES DE
MARZO.

Es Rafal (Palma), Policlínica
Miranar (Palma), Can Pasti-
lla, S'Esglarieta (Palma), Can
Picafort, Felanitx- Fontanet
(Felanitx), Cala Ratjada,
Bendinat (Calvià), Villafran-
ca, Cra. Lluc (Inca).

SERVICIO NOCTURNO:

Mariven (Palma), Es Rafal
(Palma), Eusebio Estada
(Palma), General Luque
(Inca), E.S. FEBRER (MA-
NACOR).

Urgencias

55 40 75 - 20 03 62: Am-
bulancias

55 39 30: Averías Aguas
Manacor

55 18 84: Pompas Fúnebres

55 35 68: Pompas Fúnebres

55 33 12: Oficinas Ayunta-
miento

55 01 22: Guardia Civil

57 03 22: Guardia Civil de

Porto Cristo

55 00 80: Bomberos

55 00 50: Clínica Municipal

55 23 93: Ambulatorio

55 00 63: Policía Municipal

55 18 88: Taxis Manacor

57 02 20: Taxis Pto. Cristo

56 06 61: Taxis s'Illot

57 32 72: Taxis Calas de
Mallorca

Servicio Permanente de
Gruas Pou Vaquer Tel:

55 03 44 - 55 29 64

ESTANCOS.

Día 17, expendiduría
núm. 3, C/ Amargura.

Día 19, expendiduría
núm. 4, C/ Colón.

Cupón Pro - ciegos

Día 6 núm. 1624

Día 7 núm. 2751

Día 8 núm. 5337

Día 9 núm. 3070

Día 11 núm. 9305

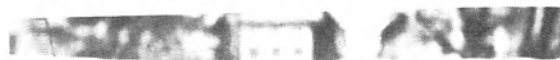
Día 12 núm. 5591

CINE GOYA

DOMINGO desde las 2,45

SABADO
desde las 5,30
sesión continua.

LOS locos locos Carrozas

VIGILANTE

SERVICIO POMPAS FUNEBRES MARTI - SEGUI

SERVICIO PERMANENTE

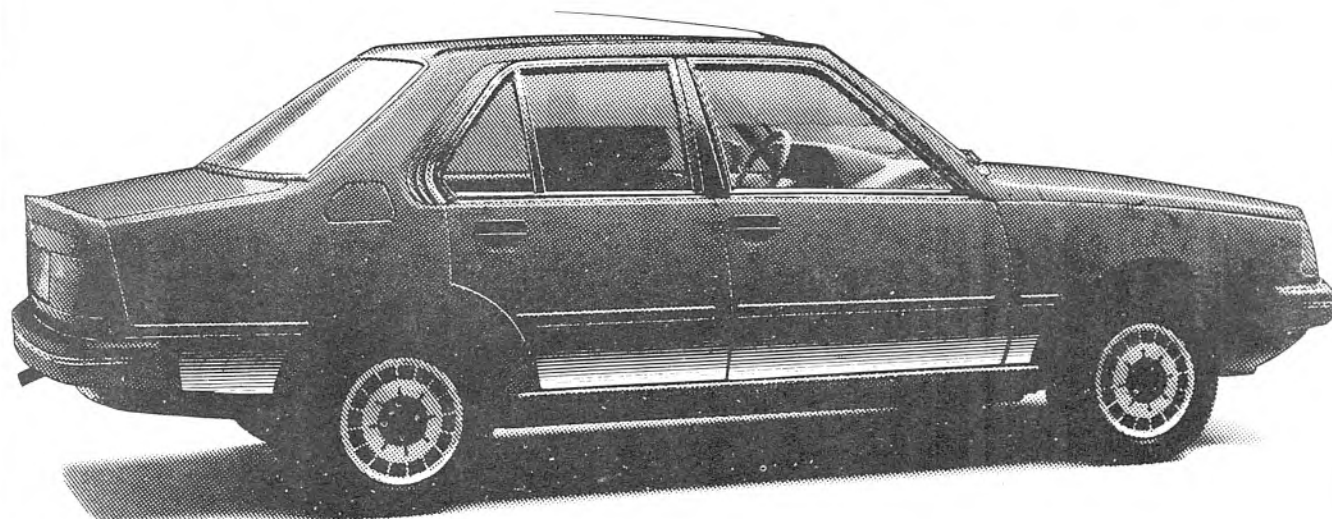
CALLE JOSE MARIA CUADRADO, 4
TELEF. 55 35 68

MANACOR
TELEF. 55 38 69

Venga a ver el

Renault 18 GTX

EL PODER DEL ESTILO.

RENAULT 18 GTX, el coche que por sus innovaciones —motor de 2 litros y dirección asistida— eleva el placer de conducir al aportar una potencia suplementaria, además de una mayor

flexibilidad y equilibrio, muy superiores a los que ofrecen los coches de su clase. Conjunto de características que configura la alta imagen de Estilo conseguida por la Gama Renault 18.

RENAULT 18 GTS

Motor: 1.647 cm³.
Berlina y Familiar

RENAULT 18 GTD

Motor Diesel 2 litros.
Berlina y Familiar

RENAULT 18 TURBO

Motor: 1.565 cm³.
Turboalimentado.
Berlina

RENAULT 18 GTX

Motor: 1.995 cm³.
Berlina y Familiar

Desde 942.200 F.F.

Renault 18

ESTILO

— Le esperamos en: —

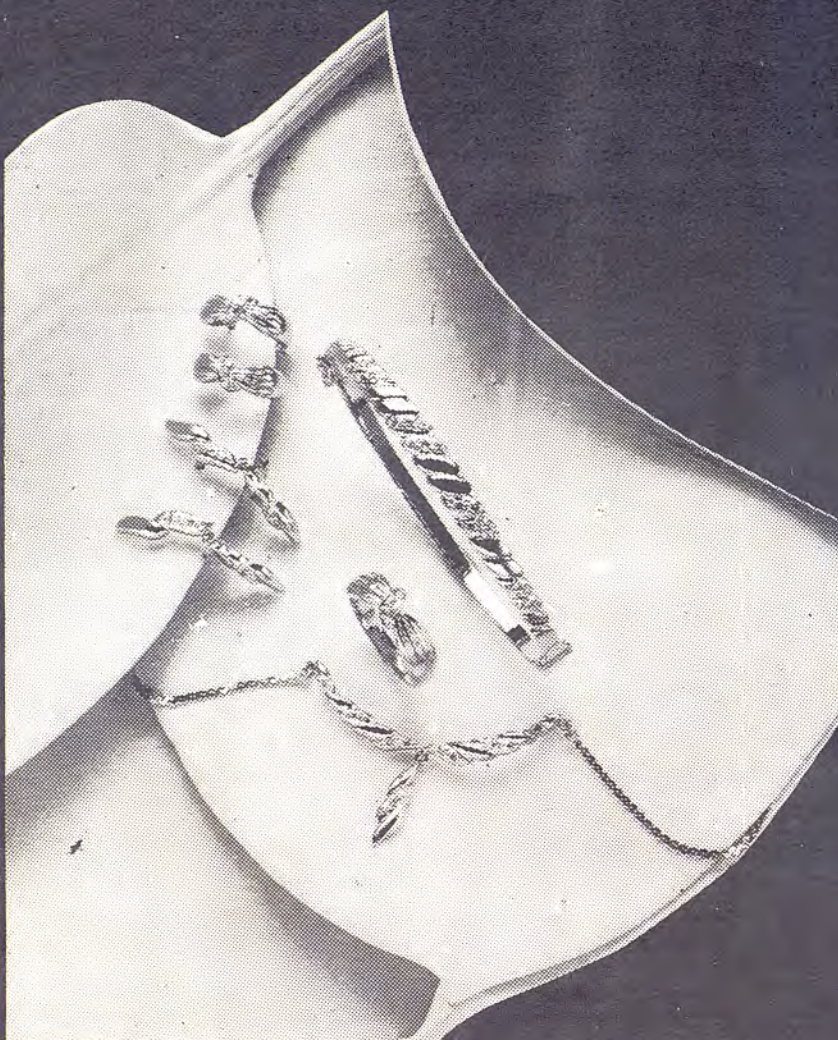

Concesionario Oficial:
J.A. Guitart -

Calle Silencio, 84
Tels. 55 10 93 - 55 12 54

RENAULT

MANACOR

Joyería **Fermin**

Taller de Joyería y Relojería
Central: Amargura, n.º 1, A - TEL. 55 18 99 - MANACOR
Sucursales: Porto Cristo, Cala Millor

LA CALIDAD ES TAN IMPORTANTE EN LOS DIAMANTES COMO EN CUALQUIER OTRA COSA QUE UNO POSEA.

La gente exigente que aprecia la calidad de las cosas, la exige en todo lo que compra, ya sea una casa, un coche, una botella de buen vino, o cualquier cosa.

Y lo mismo se aplica a los diamantes. Diamantes de todos los tamaños. Diamantes cuya mágica y excepcional calidad realzarán sus joyas cualquiera que sea su diseño.

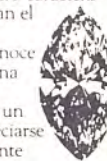
Para entender la calidad en los diamantes hay que entender el concepto de las 4 C's: talla, color, pureza y peso en quilates. Estas son las cuatro características que determinan el valor de un diamante.

Una buena talla se reconoce en cómo capta la luz y da una impresión deslumbrante.

Y solo en las manos de un maestro tallador puede apreciarse la gran belleza de un diamante tallado.

A continuación viene el color. Los diamantes totalmente incoloros son los más escasos. Por pureza, entendemos que un diamante que carece de inclusiones parece una maravillosa fuente de luz. La terminología Flawless quiere decir que un diamante es de una pureza extraordinaria; es único.

Finalmente, el peso en quilates. Es la característica más destacable para determinar el valor de un diamante, pero no hay que olvidar que la calidad existe en todos los tamaños.

Nosotros podemos enseñarles diamantes de distintos quilates, y de una talla, color y pureza extraordinarios. Y como no es una compra corriente le hemos preparado un folleto con el que sabrá todo acerca de los diamantes de excepción y así poder tomar la decisión más correcta.

4C

Un diamante es para siempre.